Boss Nextone Special
Oneindige klankmogelijkheden

Molly Tuttle Koningin van de crosspicking

Eventide TriceraChorus
Ultiem choruspedaal

Gitarist

HÉT BLAD VOOR GITARISTEN

Nº 374

MEI 2022 | WWW.GITARIST.NL

PLAYER PLUS METEORA
De alternatieve Fender

Fifties gitaren bij de dancebeats van
MY BABY

John Frusciante

Speeltips en meer van dé gitarist van de Chili Peppers

Nog meer tests ESP LTD TE-1000 & SN-1 HT | Baton Rouge X85S/OM-COB 20s Reloaded | Electro-Harmonix Ripped Speaker MXR Poly Blue Octave **Interviews** JB Meijers | Emiel Scholsberg Johnny Marr | The Gathering's René Rutten | Beachdog's Ruben Lisman

adviesprijs € 7,50
mei 2022 | www.gitarist.nl

BP 8 710966 777138 00374

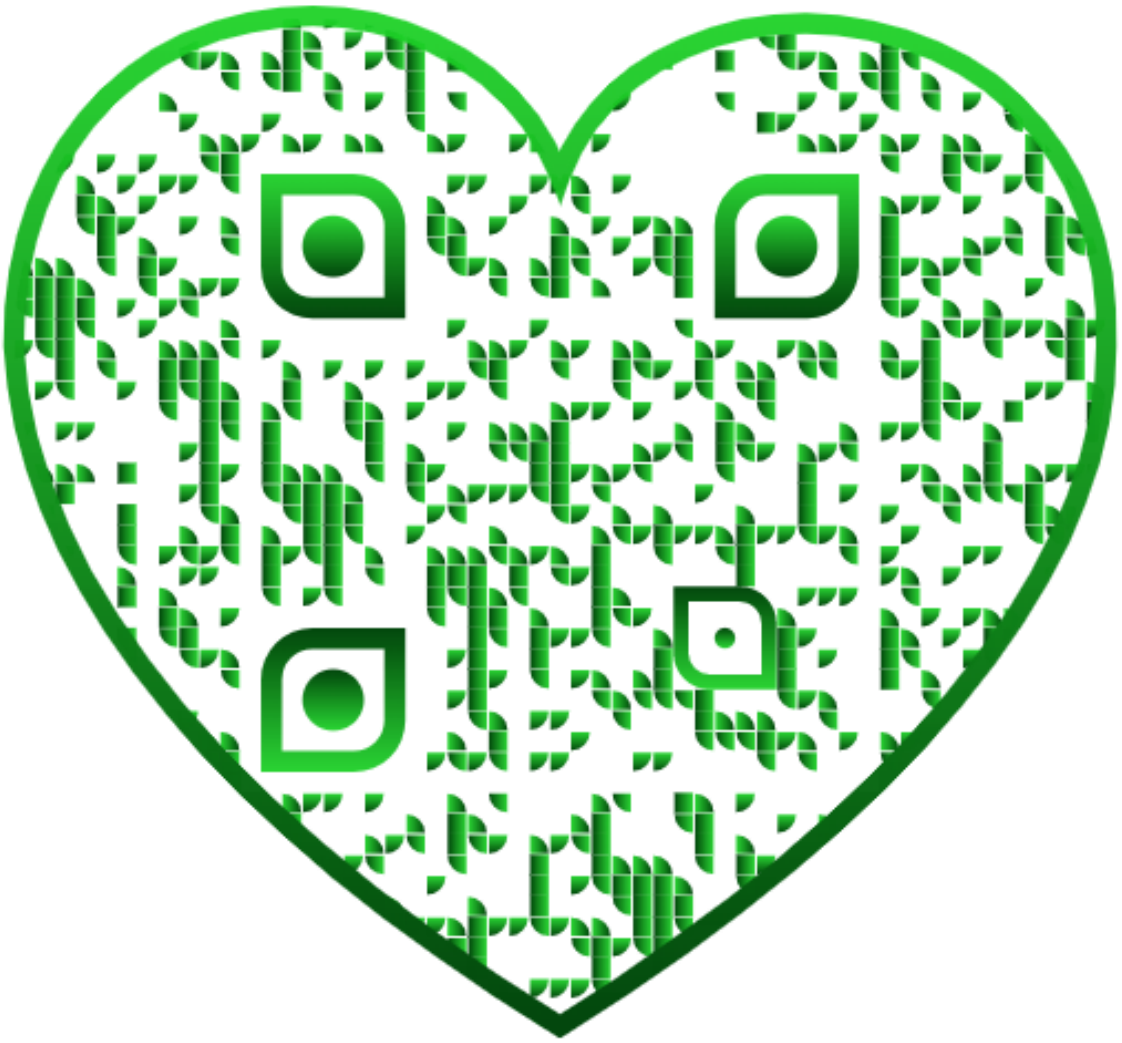

AAD50-LG

AAD50CE-LG

ADVANCED ACOUSTIC

— REIMAGINING THE ACOUSTIC EXPERIENCE —

The Advanced Acoustic series represents an important step forward in the long and storied tradition of the acoustic guitar. In what amounts to a fully reimagined acoustic experience, these instruments were designed from the ground up to deliver a richer, brighter, and louder tone, with an unprecedentedly wide dynamic range. With slightly larger than typical proportions, we decided to name this new body shape the "Grand Dreadnought." This reinvented design achieves a superb, powerful sound, and thanks to the extensive consideration given to the ergonomics, it's extremely comfortable to play. The Advanced Acoustic series pushes the acoustic guitar to new heights, in a way that promises an exciting new experience for all players.

Ibanez.com

https://hoshinoeurope.com/ Ibanezbenelux @ibanez_benelux

PHOTO: Courtesy of Guns N' Roses

GRETSCH®

OUTLAW ORIGINAL

GUNS N' ROSES
RICHARD FORTUS
SIGNATURE FALCON™

GRETSCHGUITARS.COM

©2021 Fender Musical Instruments Corporation. All Rights Reserved. Gretsch® and Falcon™ are trademarks of Fred W. Gretsch Enterprises, Ltd. and used herein under license. Bigsby® is a registered trademark of Fender Musical Instruments Corporation.

Gitarist

32e jaargang nr. 374 - mei 2022

Gitarist is een uitgave van Uitgeverij De Inzet b.v.

Adres voor redactie en administratie:
Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam
Bezoekadres: Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam
Tel. 020 675 5308, info@gitarist.nl, www.gitarist.nl
ABN Amro: 55.87.32.720
Hoofdredactieteam: Erk Willemsen (algemeen), Co Koenen (adjunct), Steven Faber (tests), Kevin Pasman, Chris Dekker
Eindredactie: Co Koenen
Overige redacteuren: Michiel Roelse
Gitarist.nl: Klaas Jan Stol
Verder werkten mee aan dit nummer: Michael Astley-Brown, Rod Brakes, Trevor Curwen, Hein van Dongen, Tommy Ebben, Nick Guppy, Jamie Hunt, David Mead, Kevin van der Meijden
Vormgeving: Nils Jonkers (LandGraphics)
Uitgever: Erk Willemsen
Sales & Marketing: Ronald Willemsen
Bladmanagement & Traffic: Gilles Graafland
Advertentieacquisitie: Ronald Willemsen, Ollie Schmitz, Erk Willemsen
Keijser 18 Mediaproducties,
tel. 020-6755308, ads@k18.nl
Boekhouding: Mirjam Berendse,
gitaristfactuur@uitgeverijdeinzet.nl
Druk- en bindwerk: Veldhuis Media, Raalte
Distributie voor Nederland: Betapress, Gilse
Distributie voor België: AMP, Brussel
Licentie: Future plc., Bath, UK

Niets uit deze uitgave mag in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën of enige andere manier, worden verveelvoudigd of opgeslagen, zonder voorafgaande toestemming. Zonder schriftelijke goedkeuring is het niet geoorloofd dit blad op te nemen of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
De uitgever behoudt zich het recht voor advertenties zonder opgaaf van redenen te weigeren.

ISSN 0928-8007

© 2022 Alle rechten voorbehouden

GITARIST verschijnt 12 x per jaar
- losse nummers € 7,50

(we verzenden zonder verzendkosten binnen de Benelux - buiten de Benelux komen er extra verzendkosten bij)
- proefabonnement 2 edities € 12,50
- jaarabonnement € 69,90
- tweejaarabonnement € 129,50

GITARIST digitaal
Voor iOS en Android via de all you can read abonnementen van Readly en Magzine.
Via Readly ook te lezen via je webbrowser. Bij Magzine kan je Gitarist ook los downloaden: € 3,49 en gunstige abonnementsprijzen.

Abonnementenadministratie:
Mirjam Berendse
abo@gitarist.nl, 020 675 5308
Atlantisplein 1, 1093 NE Amsterdam

Coverfoto: Jonathan Weiner

G EXTRA ONLINE

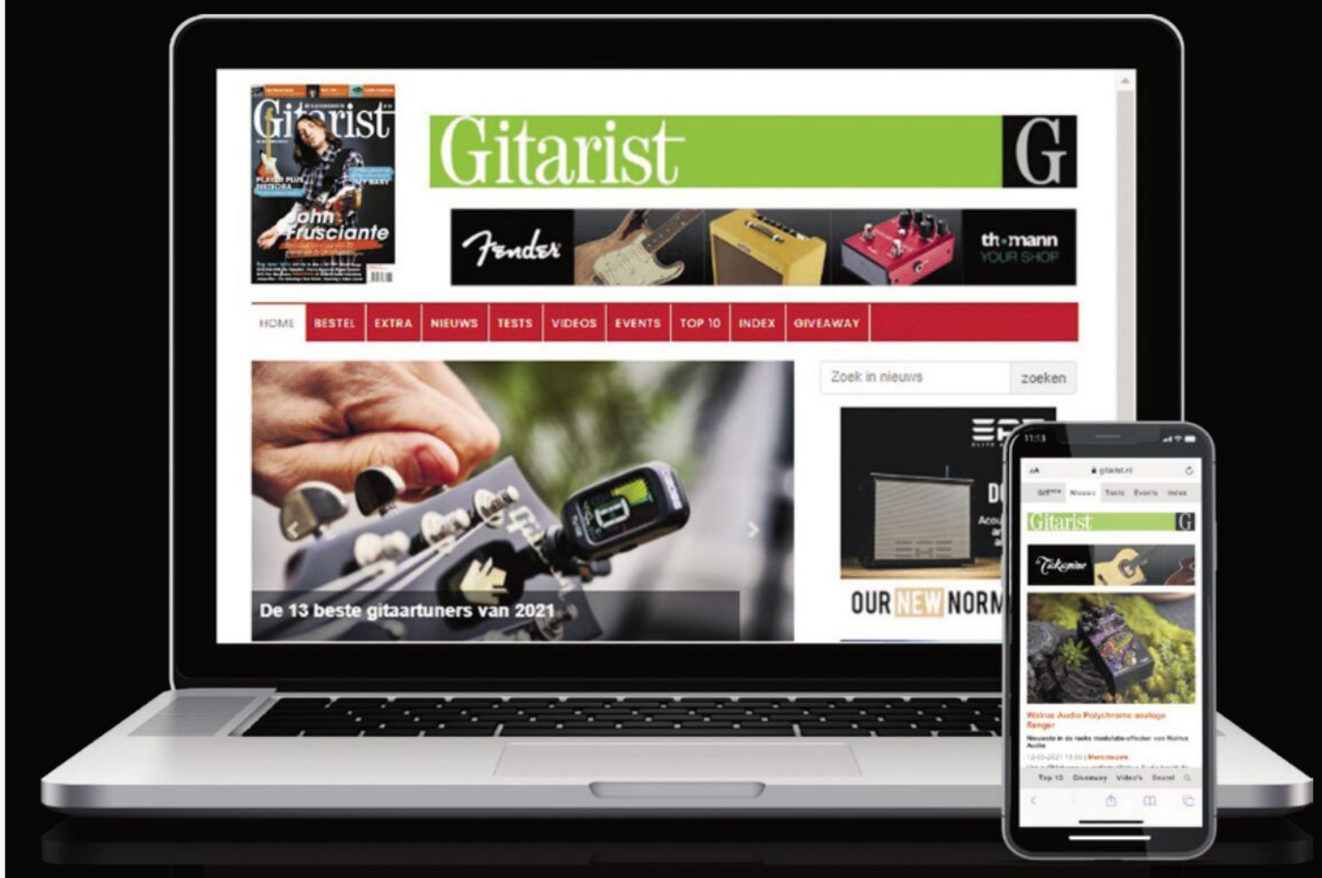

GITARIST.NL

Met een frisse look en een geheel verbeterde ervaring op mobiel en tablet is onze website een genot om doorheen te scrollen.
- Bekijk de testsectie, waarin momenteel meer dan 600 producttests te downloaden zijn
- Of check bij welke events we betrokken zijn
- Vergeet vooral niet de artikelen door te kijken in de sectie Extra, aanvullend op wat in Gitarist gepubliceerd is
- In de Top 10 kun je zien wat de meest gelezen artikelen op onze site zijn!
- Door onze redactie geselecteerde video's in de sectie Video
- Last but not least: de actuele sectie Nieuws, over producten en artiesten!

GITARIST DIGITAAL LEZEN

Je kunt er ook voor kiezen Gitarist digitaal te lezen, op tablet, smartphone of zelfs op je computer.
Dit zijn onze mogelijkheden:
MAGZINE.NU - READLY:
Je kunt Gitarist lezen via de tijdschrift-apps Magzine en Readly, geschikt voor iPad, iPhone en Android tablets en smartphones.
Bij **Magzine.nu** kost de editie € 3,99.
Bij **Readly** kun je alleen een totaalabonnement nemen waarmee je voor € 9,99 per maand álle tijdschriften kunt lezen op dat platform, en dat zijn er duizenden. Readly kun je ook via de webbrowser op je pc of Mac lezen.

GITARISTINHOUD

NUMMER 374 | MEI 2022

Voor zijn eerste album met de **Red Hot Chili Peppers** in zestien jaar ging **John Frusciante** terug naar de rock. In een lang interview vertelt hij hoe fijn het is om weer met zijn oude muziekbroeders te spelen en ook geeft hij **tips** hoe je de gitarist kunt worden die je altijd wilde zijn. **My Baby** trekt de eerder ingezette lijn van minder rootsy en meer elektronische muziek door op hun nieuw album. Toch staat er meer gitaar op dan je zou denken, verzekeren gitaristen **Cato van Dijck** en **Daniel de Vries** ons. Flatpicker extraordinaire **Molly Tuttle** vertelt ons over haar liefde voor bluegrass en geeft een videoworkshop over haar fabuleuze **crosspicking-techniek**. In de rubriek **De klassiekers** aandacht voor de prachtige **Rickenbacker** Deluxe Capri's uit de jaren vijftig en zestig. En in de testsectie deze maand twee **LTD** 'black blast' gitaren, een Mexicaanse Meteora van **Fender**, een **Boss** modelingamp die de lat weer hoger legt en een zeer uitgebreide chorus en octaver van respectievelijk **Eventide** en **MXR**.

Peter Lodder

46

Interviews

38 John Frusciante
46 My Baby
50 Molly Tuttle

Tests

22 ESP LTD TE-1000 & SN-1 HT
26 Fender Player Plus Meteora HH
28 Boss Nextone Special
33 Baton Rouge X85S/OM-COB 20s Reloaded
34 Eventide TriceraChorus
36 Electro-Harmonix Ripped Speaker
36 MXR Poly Blue Octave

Workshops

52 Molly Tuttle's crosspickingstijl
58 Niks dan licks

Diversen

6 Input: nieuws en rubrieken
o.a. ESP Nosferatu, Javatar Oekraïne parlor, Boss Space Echo's, JB Meijers, The Gathering, Beachdog, Emiel Scholsberg
56 De klassiekers: Rickenbacker Deluxe Capri's
65 Mijn gitaarwereld: Johnny Marr

Servicedesk

62 Events
64 Abonnementsaanbiedingen

Buizen & vinyl

Gebeurtenissen in de wereld hebben soms een onverwacht effect. Al is het hortend en stotend, we zien wel dat veel productie weer op gang komt na corona. Zo is er duidelijk een toename van het aantal aangekondigde nieuwe producten. Een klein berichtje tussen dit productnieuws kwam van Electro-Harmonix, maar dit keer betrof het geen nieuw pedaal. De sancties tegen Rusland hebben als reactie een Russisch exportverbod opgeleverd dat ook geldt voor de buizen die het merk van Mike Matthews sinds jaren aldaar produceert. Gelukkig zijn er meer landen waar buizen worden gemaakt, maar de kans is groot dat de prijs gaat stijgen.

Kan zo de oorlog in Oekraïne de nekslag worden voor buizen in de gitaarindustrie? Ten slotte heeft dit warm gloeiende onderdeel de laatste jaren al meer te verduren gehad: de afname van de populariteit van gitaarbands in de mainstream popmuziek, de enorme kwaliteitsverbetering van de modelingtechniek, de trend dat steeds meer gitaristen alleen thuis spelen en het feit dat live vaker met in-ears wordt gewerkt. Al met al is het moeilijk voor te stellen dat we over twintig jaar nog veel buizenversterkers zullen zien tussen het productnieuws.

Aan de andere kant kan ik me ook niet voorstellen dat ze helemaal verdwijnen. Wellicht krijgen ze eenzelfde status als vinyl: nog steeds gewild om zijn vermeend superieure klank bij een selecte groep liefhebbers.
Dat zou een mooie uitkomst zijn.

Steven Faber
steven@gitarist.nl

REDACTIONEEL

Samenstelling: Steven Faber en Kevin Pasman

ESP's eerbetoon aan Dracula-film

In 1922 kwam de Duitse zwijgende horrorfilm Nosferatu uit, gemaakt naar het verhaal van Dracula. Om dit honderdjarige jubileum te vieren brengt ESP USA de Nosferatu uit in een zeer gelimiteerde oplage. Wereldwijd komen er namelijk maar vijftien stuks van beschikbaar.

Als basis is een handgebouwde Eclipse genomen met een mahonie body en esdoorn top waar de Californische kunstenaar Dumitru 'Dino' Muradian met de hand de afbeelding op maakt. Hij gebruikt hiervoor de pyrografietechniek, waarbij een beeld in het hout wordt gebrand. Zowel de body als kop wordt zo voorzien van een afbeelding en de gitaar wordt geleverd met een door Dino getekend certificaat.

Elementen

De Nosferatu is uitgerust met Seymour Duncan Custom Shop Black Winter humbuckers, die elk een volumeregelaar hebben en een toonregelaar delen met push/pullfunctie voor de coilsplit.

Hals

De met koolstof verstevigde hals heeft een ebben toets met 22 Jescar frets. Net als de body is hij afgewerkt met een transparante zijdeglanslak.

Hardware

Passend bij het thema is de Eclipse voorzien van zwarte hardware, waaronder Sperzel Trim-Lok stemmechanieken en een Tonepros locking tune-o-matic brug en staartstuk.

sound-service.eu

Javatar veilt Parlor voor Oekraïne

Javatar Guitars veilt een Parlor voor noodhulp aan Oekraïne. Deze unieke gitaar is in de kleuren van de Oekraïense vlag gelakt en daarmee direct al een collector's item. De volledige opbrengst van de veiling gaat naar giro 555.

In Gitarist 365 (augustus 2021) zeiden we over de Javatar Parlor in een test: "Dit is een prachtige toevoeging aan de Javatar-catalogus. Hij heeft een stijlvol uiterlijk en levendige, zoetgevooisde stem - een gitaar die meer biedt dan je voor de prijs zou verwachten."

Deze volledig massieve gitaar is ontworpen in Nederland en wordt gebouwd op Java. De winkelwaarde is € 950,- waarbij een luxe gigbag is inbegrepen.

Om mee te dingen kun je een bod uitbrengen via de volgende link: https://javatar-guitars.com/veiling/. Hier kun je ook de hoogte van de biedingen volgen. De veiling eindigt op 10 mei aanstaande om 12.00 uur en de hoogte van het winnende bod zal in de volgende Gitarist worden gepubliceerd. **javatar-guitars.com**

G PEDAALVERSTERKER

Hughes & Kettner brengt met de StompMan een volledig analoge, 50-watt versterker uit voor op je pedalboard. Met als doel het gevoel en de respons van een versterkertop in een compacte pedaal onder te brengen maakt de StompMan gebruik van de Spirit-technologie die we kennen van o.a. de Black Spirit top. Het pedaal heeft regelaars voor tone, gain, mastervolume, presence, resonance en sagging. Ook heeft hij een boostschakelaar, effectloop en line-out. De speakeruitgang levert tot 50 watt bij 4 ohm. **algambenelux.be**

G STUDIEMAATJE

De Mooer Prime P1 is een compact apparaat dat in je zak past met een in- en uitgang voor gitaar plus een hoofdtelefoon-uitgang en usb-aansluiting. Via de gratis app kun je sounds laden en je hebt ook de beschikking over metronomen, drumloops en een looper. De usb-poort is voor het laden van de batterij, maar werkt ook als OTG-poort voor het opnemen op mobiele apparaten. De bediening is eenvoudig met de enkele draaiknop aan de voorkant. **w-distribution.de**

G DL4 VERNIEUWD!

De groene DL4 delay is al jaren een klassieker en nu vond Line 6 het tijd voor een update met de DL4 Mk II. Naast de klassieke delayklanken is de MkII uitgerust met zestien extra delays uit de Helix-familie. Er is een enorm uitgebreid intern geheugen van 240 seconden dat je kunt uitbreiden tot uren als je een sd-kaart plaatst. Hij is ook te gebruiken voor zang dankzij de nieuwe xlr-ingang. **line6.com**

Racegitaren

Yamaha presenteert een geheel vernieuwde serie Revstar gitaren, die oorspronkelijk in 2015 verschenen met een vette knipoog naar Yamaha's caféracer-motoren. De nieuwe modellen hebben allemaal een body met klankkamers om het gewicht omlaag te brengen en de resonantie te verhogen. Er zijn drie lijnen: de in Japan gemaakte Professional (RSP), de meer betaalbare Standard (RSS) en de meest betaalbare Element (RSE).

De Professional en Standard zijn voorzien van koolstof verstevigingen en hebben vernieuwde elektronica in de vorm van een vijfwegschakelaar voor zowel normale als uit-fase sounds van de humbuckers of P-90's. Daarnaast krijg je een passieve boost als je de toonregelaar uittrekt.

De Element-lijn heeft alleen humbuckermodellen met een driestandenschakelaar en de top is van mahonie in plaats van esdoorn. **europe.yamaha.com**

Goed idee!

Jackson presenteert de Concept-serie met Rhoads- en Soloist-modellen. De serie is bedoeld voor de werkende muzikant en alhoewel de gitaren redelijk betaalbaar zijn, zijn ze voorzien van features die je normaal verwacht bij customshopmodellen. Zo hebben ze een doorlopende-halsconstructie waarbij de hals uit meerdere lagen bestaat voor extra stabiliteit, en zijn ze uitgerust met hoogwaardige hardware en elementen (Seymour Duncan en Fishman Fluence). Beide modellen zijn er in een zes- en zevensnarige versie.

Fans van progmetalgitarist Jeff Loomis kunnen zich verheugen in de nieuwe Pr Series Signature Jeff Loomis Soloist SL7, die is voorzien van een lage B-snaar. De hals, die ook hier doorloopt in de body, is verstevigd met koolstof en heeft een ebben toets met compoundradius. Verder heeft hij Seymour Duncan Jeff Loomis Signature Blackouts humbuckers en een Floyd Rose tremolo. **jacksonguitars.com**

Jackson Concept Series Rhoads RR24 HS

advertentie

Twee nieuwe Space Echo's

Boss introduceert met de RE-2 en RE-202 respectievelijk de meest compacte Space Echo die Boss ooit heeft gemaakt en de meest uitgebreide herschepping van deze iconische tape-echo.

De RE-2 heeft een 11-standen keuzeschakelaar die je toegang geeft tot drie virtuele afspeelkoppen die met of zonder veergalm kunnen worden gebruikt. Vervolgens kan je de echo/reverbmix instellen met de onafhankelijke levelknoppen. Je kunt wow & flutter instellen en hij heeft stereo in- en uitgangen en taptempo.

De RE-202 is voor de Space Echo-kenner en biedt de authentieke klank zonder het onderhoud van een echte tape-echo. Hij heeft dezelfde knoppen als het origineel en biedt twaalf verschillende modi. Maar naast de klassieke geluiden kan hij nog veel meer. Zo heeft hij twee keer de delaytijd, taptempo, geheugens om presets op te slaan en zelfs een vierde virtuele afspeelkop waardoor je vijf extra klankcombinaties krijgt. **boss.info/nl**

PEDALENVOEDING MET 'SAG'

Met de ISO-3AC SAG brengt Harley Benton een interessante voeding uit voor fuzz- en overdrivepedalen. De ISO-3 heeft vijf uitgangen in drie geïsoleerde blokken. Eén uitgang levert 12 volt, dan zijn er twee uitgangen die instelbaar zijn tussen 6 en 18 volt en twee die afstelbaar zijn tussen 4 en 9 volt. Door de spanning te verlagen kun je interessante klanken krijgen bij onder andere fuzzpedalen die je ook krijgt als je een batterij gebruikt die bijna leeg is. **harleybenton.com**

BUIZENBAN

In reactie op de sancties die het westen Rusland heeft opgelegd, heeft Rusland een exportverbod ingesteld voor zo'n 200 goederen. Daaronder vallen ook de buizen die gemaakt worden in de fabrieken van Electro-Harmonix in Rusland. Dit exportverbod geldt in ieder geval tot het eind van dit kalenderjaar en omvat de merken Svetlana, Sovtek, Mullard, Tung-Sol, Electro-Harmonix, EH Golden en Genalex Gold Lion. Dit kan zorgen voor minder aanbod op de buizenmarkt waardoor de prijzen kunnen gaan stijgen. **ehx.com**

UITBREIDING CONTEMPORARY SERIES

Squier breid zijn Contemporary Series uit met maar liefst vier bassen en twee gitaren, namelijk de Active Jazzmaster HH en Active Starcaster. Beide gitaren hebben actieve keramische humbuckers en de Jazzmaster heeft daarbij een tweepunts tremolo. Het uiterlijk van de Jazzmaster is opvallend met zijn Shell Pink Pearl en Sunset Metallic afwerking in combinatie met een zwarte slagplaat, hardware en kop. De semiholle Starcaster combineert de zwarte hardware met een afwerking in Shoreline Gold of Gunmetal Metallic. Stijlvol! **fender.com**

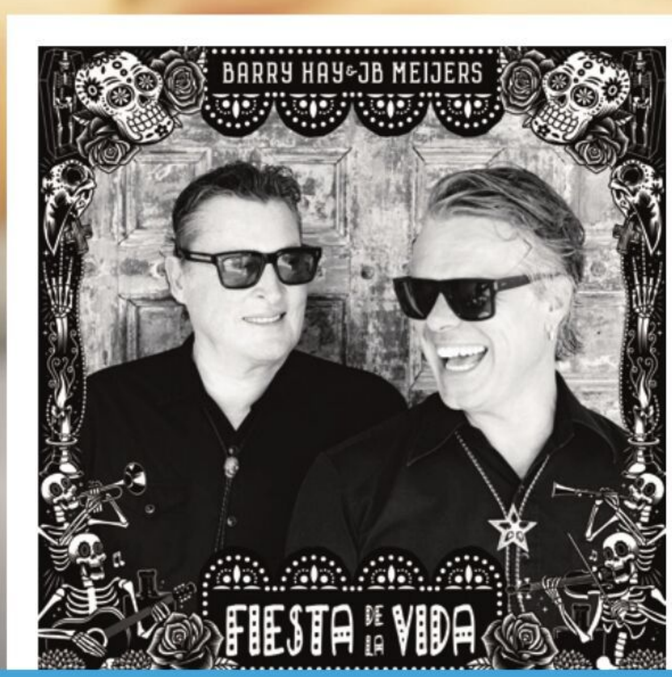

Het vriendschapsding van JB Meijers en Barry Hay

Drie jaar geleden sloegen JB Meijers en Barry Hay voor het eerst de handen ineen. Nu is er in ‘Fiesta De La Vida’ een vervolg met meer elektrische gitaren en naast veel covers ook vier eigen nummers. De Caraïbische sferen zijn gebleven.

“We zijn wat vrijer gegaan”, legt Meijers het verschil tussen debuut ‘For You Baby’ en ‘Fiesta De La Vida’ uit. “Vaak is het zo dat Barry een liedje hoort en vraagt of ik er een demootje van kan maken. Dat doe ik dan niet en uiteindelijk komt hij hierheen, naar Bonaire, want dat is tien minuten vliegen vanaf Curaçao, waar hij woont. We hebben het eigenlijk vooral gewoon heel gezellig. Het is een soort vriendschapsding en zo willen we het eigenlijk ook houden.

“Op de hele plaat heb ik maar één versterker gebruikt en dat is mijn oude Fender blackface Deluxe uit 1965. Die heb ik gekocht van Lee Ranaldo van Sonic Youth. Ik heb wel dingen met DI’s gedaan en bijvoorbeeld een akoestische gitaar gemiket en door een versterker gestuurd. Goede converters zijn ook heel belangrijk. Burl converters: het beste wat er is naar mijn mening.

“Ik woon nog niet zo lang op Bonaire, dus niet al mijn gitaren staan hier. In Amsterdam heb ik een mooie Strat, maar hier heb ik een ’62’er van Rebel-Relic. Dat vind ik een geweldig ding en daar speel ik veel op. Ik heb hier ook een Fullerton van Duesenberg. Dan heb ik nog wat Eastman akoestische gitaren. Ik heb een prototype van een E10SS die mijn signature zou worden. *20th Century Boy* is die Eastman door de versterker.”

Magie

“Er zit iets in een eerste idee wat onvervangbaar is. Ik kan een gitaar oppakken en zeggen: weet je wat vet zou zijn? Dit. Dan is je gitaar misschien niet gestemd of er zit een imperfectie in, maar het heeft een soort magie die verloren gaat zodra je het beter gaat proberen.

“Barry is daar heel goed voor geweest, want ik wilde de hele tijd dingen verbeteren en hij zei: niets daarvan. Toen we op een avond *It’s Not Unusual* opnamen, waren we allebei heel erg dronken. Die bas staat eigenlijk schots en scheef. Ik luisterde dat drie dagen later terug en ik dacht: dat kan écht niet. Barry zei: laat staan. Ik heb het opnieuw gespeeld en toen was het goed, maar Barry had gelijk: er was iets weg. Dus heb ik toch gekozen om die oude partij te laten staan.” (Kevin Pasman)

Concert: Ziggo Dome, Amsterdam (5-11)

Esther van Vliet

Nieuw album levende legende Robin Trower

Robin Trower is een van de beste bluesrock-gitaristen aller tijden, niet in de laatste plaats omdat zijn spel en zijn muziek al zes decennia lang talloze muzikanten beïnvloed hebben. ‘Bridge Of Sighs’ dateert alweer uit 1974, maar de levende legende maakt nog steeds fantastische muziek, zoals ‘No More Worlds To Conquer’ bewijst. Opener *Ball Of Fire* heeft een funky groove met prachtige Strat-tonen over een Marshall, die om Richard Watts’ stem heen danst. Het goede gitaarwerk op *Deadly Kiss* wordt versterkt door tremolo en wah. De solo’s op *Birdsong* zijn intiem en dynamisch, waardoor het lijkt alsof je bij Trower in de studio zit. Het frisse, Motown-achtige *Waiting For The Rain To Fall* laat zelfs een nieuwe kant horen van de 77-jarige Britse bluesheld. Afsluiter *I Will Always Be Your Shelter* is perfect voor iedereen die naar drama hunkert. Het bevat prachtig spel en misschien wel de mooiste gitaarsounds op het album. (Jason Sidwell)

Rob Blackham

STERK DEBUUTALBUM ELEPHANT

Op Noorderslag maakte Elephant al indruk op ons. Dat is op hun door Pablo van de Poel opgenomen debuutalbum ‘Big Thing’ niet anders. Het Rotterdamse kwartet klinkt zonnig en melancholiek tegelijk. Sixties-invloeden uit Californië zijn duidelijk hoorbaar, maar anders dan veel andere bands waarbij dat zo is, doet Elephant niet nadrukkelijk iemand na. Hoe de soms uitbundige leadgitaarpartijen van Michael Broekhuizen om de stabiele slaggitaar van frontman Frank Schalkwijk heen dansen is zeer interessant

INDRUKWEKKEND SOLODEBUUT MAARTEN OUWENEEL

Maarten Ouweneel was sessiegitarist bij onder meer Danny Vera, Og3ne en Judy Blank, maar laat op ‘Ebb & Flow’ zijn eigen muzikale ideeën horen. En die zijn het aanhoren meer dan waard. In elf instrumentale nummers laat hij blues, rock en jazz op een relaxte manier samenkomen. Op kalme grooves tovert hij prachtige, memorabele melodieën uit zijn instrument. Een bijzonder knap solodebuut dat de grote namen (Eric Vloeimans, Nicky Hustinx) niet eens nodig heeft om indruk te maken.

DERDE SOLOALBUM SIMON KEATS

Terwijl zijn band The Kik Nederlandstalige versies van Songfestivalnummers uitbrengt, komt Simon Keats ook met een nieuw soloalbum. ‘Falling Star’, zijn derde, staat vol goed geschreven en nog beter geproduceerde gitaarpop die soms de indiekant op gaat en op andere momenten juist de aansluiting zoekt met americana. De interactie tussen de akoestische en de elektrische gitaren van Keats en Maarten van Damme werkt uitstekend. Regelmatig duiken lapsteel-achtige leadpartijen op die de muziek een geheel eigen gezicht geven.

Ruben Lisman (Beachdog)

‘We klinken zoals we willen klinken’

Beachdog is de nieuwe band van voormalig John Coffey-zanger David Achter de Molen, maar voor veel mensen ook de eerste kennismaking met gitarist Ruben Lisman. Op het titelloze debuutalbum blijkt hij de perfecte songwritingpartner voor Achter de Molen.

Hoe Achter de Molen bij een relatieve onbekende als Lisman terechtkomt is volgens de gitarist te danken aan “de kracht van social media”. “Hij had op Instagram een oproep gedaan voor een gitarist die met hem wilde schrijven”, aldus Lisman. “Toen ik dat zag, stond het al drie uur online. Ik dacht dat er al duizend keer op gereageerd zou zijn, dus ik schreef heel droog: ja, hoor. Niet eens: ik ben Ruben en ik speel gitaar. En daar reageerde hij op.

“Nog steeds vind ik dat heel maf. Ik had verwacht dat hij het voor het kiezen had, maar hij wilde juist met een schone lei beginnen. We hadden het geluk dat we dezelfde bands heel vet vinden en daardoor een idee hadden van hoe we wilden klinken. Naar mijn mening klinken we niet als onze voorbeelden, maar wel precies zoals we willen klinken.

“Als ik een nummer schrijf, heb ik in mijn hoofd hoe ik het ongeveer wil hebben. Daar kan David al heel veel mee. Dat is superefficiënt geweest. Ik stuur hem een idee en dan kan hij alvast wat inblèren of melodieën proberen. En vervolgens gaan we samen de demo’s knippen en plakken om de structuur in orde te krijgen.”

Efficiënt

“Ik ben altijd een Telecaster-gebruiker geweest. Humbuckers of enkelspoels; het staat allebei op de plaat. Ik heb ook maar twee gitaren gebruikt. Die gingen door een Peavey 6505 met een 4x12 Marshall kabinet. Ik was een beetje bang dat dat te high-gain zou zijn, maar als je een beetje aan de knoppen draait, maakt dat niet zoveel uit. Qua pedalen alleen een zilveren J. Rockett Archer. Echt een aanrader als je een cleanboost wilt die je ook als overdrive kunt gebruiken.”

Op het album is Lisman de enige gitarist, maar sinds kort heeft Beachdog in Sybrand Hiemstra een tweede gitarist. “In de repetitieruimte klonk het soms wat leeg als ik een leadpartij deed”, bekent Lisman. “We gingen eerder optreden dan verwacht; voor de allerlaatste lockdown konden we nog drie try-outshows doen. Voor die tijd moesten we snel een tweede gitarist vinden. Ik heb wat video’s voor hem gemaakt. Eigenlijk gewoon playthroughs, waarop je mijn vingers duidelijk ziet. Hij heeft die nummers snel moeten instuderen. En dat is hem ook gelukt.” (Kevin Pasman)

‘Beachdog’ verschijnt op 29 april via Snowstar Records. Tourdata: EKKO, Utrecht (28-4); De Helling, Utrecht (30-4); Vera, Groningen (6-5); Cul de Sac, Tilburg (12-5); Burgerweeshuis, Deventer (20-5); Merleyn, Nijmegen (27-5); Melkweg, Amsterdam (29-5)

De elektrische waarheid van Andy Timmons

Andy Timmons staat bekend om zijn hoogstaande techniek, zijn grote muzikale vocabulaire en zijn lange relatie met Ibanez. Voor ‘Electric Truth’ besloot hij met Tele-titaan Josh Smith in zee te gaan en een studioband met onder meer bassist Travis Carlton - inderdaad, de zoon van Larry. Het resultaat is een frisse mix van riffrockers, funky grooves en emotionele ballads.

Opener *EWF*, een eerbetoon aan Earth, Wind & Fire-gitarist Al McKay, heeft een toffe broeierige sfeer en een strakke ritmesectie waar Timmons’ cleane en vervormde gitaar naar hartenlust overheen kan spelen. *Apocryphal* gaat in een andere versnelling met zijn perfecte balans tussen melodie en dynamische frasering.

Smith speelt mee op de stampende soul van *Johnny T*, waarop Timmons’ karakteristieke brughumbucker-geluid een grote rol speelt. Dat laatste geldt ook voor de prachtige ballade *When Words Fail*, een perfect vehikel voor Timmons’ elegante legatolijnen en bends. *Shuggie* is met zijn weelderige akkoorden, goede groove en vlugge picking schatplichtig aan Shuggie Otis’ hit *Strawberry Letter 23*.

Twee nummers op dit grotendeels instrumentale album hebben tekst: *Say What You Want* en afsluiter *Take Me With You*. Deze nummers laten horen dat Timmons net zo smaakvol en vindingrijk is als hij in songwritingmodus staat. (Jason Sidwell)

Tom Roelofs

Simone Cecchetti

ROCKOPERA MARK BOGERT LIVE

Knight Area-gitarist Mark Bogert bracht eind 2019 onder de naam Magoria het dubbelalbum ‘JtR1888’ uit, een rockopera over Jack The Ripper. Door covid kwamen de geplande live-uitvoeringen er niet van. Op 4 juni is het zover: Bogert en zijn volgens eigen zeggen “waanzinnige cast” brengen de rockopera dan ten gehore in P3 in Purmerend. Voormalig Textures-gitarist Bart Hennephof is Bogerts medegitarist bij de uitvoering. Kaarten kosten € 21,70 in de voorverkoop en zijn via p3purmerend.nl verkrijgbaar.

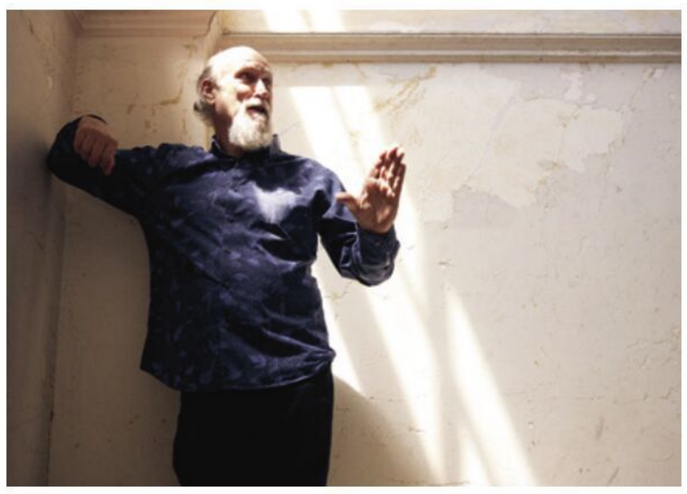

Nick Suttle

SOLOALBUM EN TRIOCONCERT JOHN SCOFIELD

Zijn lange carrière ten spijt heeft John Scofield nog nooit een sologitaaralbum uitgebracht. Daar komt op 6 mei verandering in. Dan verschijnt zijn titelloze album, waarop alleen Scofield zelf te horen is, gewapend met gitaar en looper. Als hij op 27 mei naar LantarenVenster in Rotterdam komt, heeft hij wel zijn trio mee, met bassist Vicente Archer en drummer Bill Stewart. Op het moment dat we naar de drukker gaan zijn via lantarenvenster.nl nog enkele kaarten verkrijgbaar.

GILAD HEKSELMAN: CREATIEF EN ONNAVOLGBAAR

Gilad Hekselman is al enige tijd de jazzgitarist waar andere jazzgitaristen naar opkijken. Zijn nieuwe album ‘Far Star’ bewijst weer eens waarom dat zo is. De in New York wonende Israëliër beweegt zich moeiteloos heen en weer tussen kalme melodieën, creatieve dissonante partijen en onnavolgbare solo’s. Zijn composities brengen traditionele gitaarjazzideeën en modernere hiphopgrooves bij elkaar. Maar nergens klinkt het geforceerd: Hekselman weet precies hoe hij de sfeer die hij wil neerzetten uit zijn gitaar haalt.

De kaders van Emiel Scholsberg

Gitaren met en zonder frets: multi-instrumentalist Emiel Scholsberg gebruikte het allemaal op zijn ingetogen nieuwe ep ‘Tom & Helena’, geïnspireerd door de dichtbundel ‘Onderweg Naar Mij(n)zelf’ van Helena Gwyn.

“De afgelopen jaren ben ik me steeds meer op improvisatie als basis voor mijn muziek gaan richten. De ervaring heeft me geleerd dat het mijn creativiteit ten goede komt als ik voor een bepaald kader kies. Tekst is zo’n kader.

“Elk gedicht had voor mij een paar sleutelwoorden. Die helpen bij het maken van keuzes: welke klankassociaties heb ik bij dat woord? Dat leidt vanzelf naar ideeën. Soms begon ik zelfs meteen geluiden te zoeken.

“Als begeleidend instrument is de fretloze gitaar voor mij nog een stap te ver. In mijn akkoordenspel ervaar ik nog niet de vrijheid die ik nodig heb. Bovendien geeft de duidelijkheid qua intonatie van een gefret begeleidend instrument juist de extra ruimte om fretloos met de intonatie van je lijnen te spelen.

“Soms heb ik vanwege de helderheid in de toon voor een gefrette gitaar gekozen. Bij fretloos zit er een soort vertraging in de toonvorming waardoor je met milde vervorming minder energie voelt.

“Elke take is een combinatie van twee mono sporen: een Elfring 5-watt buizencombo met een Koch 63’OD Vintage Overdrive en een Sennheiser E906 en een lijnsignaal BluGuitar Amp 1. Fretloos is een Vigier Excalibur Surfreter, met frets een Emile Guitars Flower Strat en een akoestische Larrivée L-03.” (Kevin Pasman)

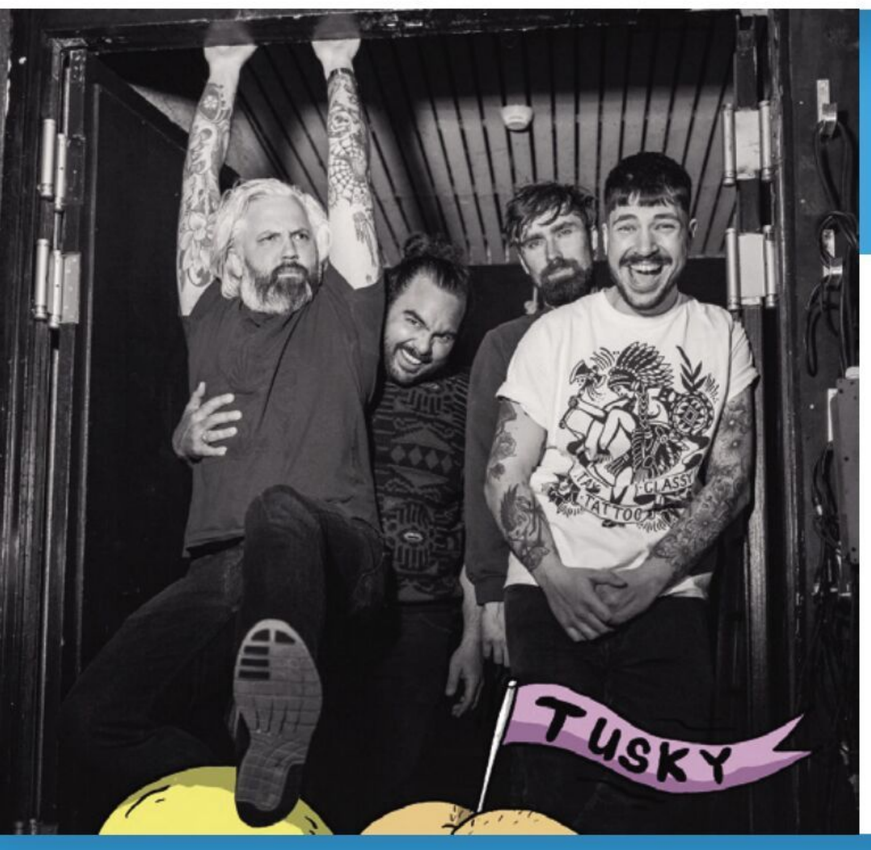

Tusky: letterlijk zwaarder

Tusky snapt hoe je je als band moet presenteren. Goed ontvangen optredens, een eigen stripreeks: zo val je wel op. Gelukkig is het muzikaal ook dik in orde. Sterker nog, hun nieuwe album ‘What’s For Dinner?’ is net wat dynamischer dan het debuut ‘Rated Gnar’. Volgens de band zelf zijn de beukende hardcoreriffs “letterlijk zwaarder”, omdat de gitaren lager gestemd staan. Maar wat nog het meest indrukwekkend is, is hoe pakkend en memorabel de nummers zijn. Ieder nummer heeft een gepassioneerd refrein dat blijft hangen, hoe zwaar de gitaren van Sjors van Reeuwijk en frontman Vladimir Stevic ook zijn. Ook staan er wat knappe gitaararrangementen op het album, waarbij het relatief ingetogen, sfeervolle *Bliss* nog het meest opvalt.

Duoalbum Marike Jager en Martijn Bosman

Dwars en onvoorspelbaar. Dat kun je M ft. M, het nieuwe project van singer-songwriter Marike Jager en Martijn Bosman, misschien wel de drummer met de drukste agenda van Nederland, wel noemen. De hoekige riffs over gruizige grooves en de vocalen roepen herinneringen aan de Talking Heads op, maar dan met een nadrukkelijker punkhouding. Jager en Bosman kwamen naar onze redactie voor een Aquarium Session. Lees hier meer over op de Eventspagina achter in het blad. Momenteel tourt het duo door Nederland.

Tourdata: Vera, Groningen (22-4); Agnietenhof, Tiel (23-4); Kleine Komedie, Amsterdam (25-4); Hedon, Zwolle (29-4); Walhalla, Rotterdam (30-4); Theater aan de Schie, Schiedam (11-5); Philharmonie, Haarlem (12-5); Muziekgebouw, Eindhoven (14-5); Theater Concordia, Enschede (16-5); De Vereeniging, Nijmegen (17-5); Schouwburg Ogterop, Meppel (20-5); Mimik, Deventer (21-5)

Fred van Diem

Josh Fore, Tetrarch

CHOOSE YOUR WEAPON

LTD DELUXE TE SERIES

Sometimes playing live music is like going into battle. Choosing guitars like the LTD Deluxe TE-1000 gives you an advantage that lesser weapons of war can't offer, from tuning stability and roadworthy reliability to the very best in aggressive tone and smooth playability. Get the details on the TE Series at **espguitars.com**

ESP®

ESPGUITARS.COM
SOUND-SERVICE.EU

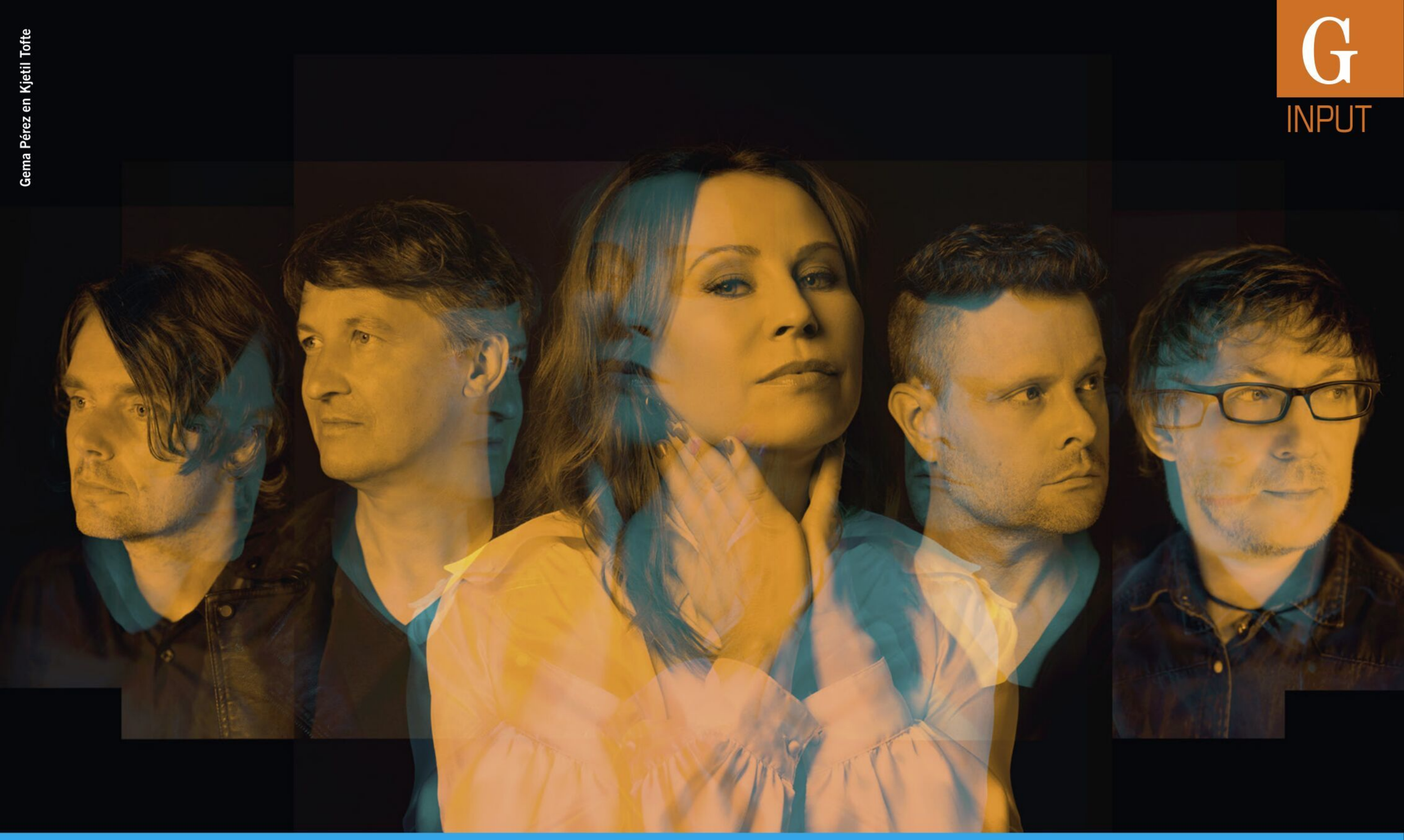
Gema Pérez en Kjetil Tofte

The Gathering: concentreren op wat je hoort

‘Beautiful Distortion’ en de bijbehorende ep ‘Interference’ zijn de eerste nieuwe releases van The Gathering sinds 2013. Gitarist René Rutten praat ons bij over de opnamen en zijn zelfgebouwde effecten.

“Eigenlijk begonnen we vier jaar geleden al met het maken van de nieuwe plaat”, aldus Rutten. “Ideeën maken, een beetje repeteren, geen deadlines. Van wat we toen bedacht hebben is eigenlijk niets gebruikt. Het eerste proces is met elkaar praten: wat willen we? Wat willen we niet?”

Omdat Silje Wergeland vanwege covidlockdowns Noorwegen niet uit mocht, hebben de opnamen gescheiden plaatsgevonden. Het Nederlandse deel van de band ging samen de studio in: “Voor drums, bas en basisgitaar en -toetsen zijn we naar Studio Arnold Mühren in Volendam gegaan. Met mondkapjes op in de ruimte. Het is anders inspelen zonder gezichtsuitdrukkingen. Maar daardoor ga je je wel concentreren op wat je precies hoort, waar het eigenlijk om gaat.”

Open

Voor de sounds op ‘Beautiful Distortion’ heeft Rutten veel van zijn zelfgebouwde Rutten FX gebruikt. “Ik ben ontzettend veel bezig met mijn eigen pedalen bouwen”, licht hij toe. “Ook in de studio heb ik mijn eigen distortion en fuzzen gebruikt. Daarnaast heb ik zelf een stereo versterker gebouwd waarmee ik opgenomen heb. Voor live ga ik wel terug naar Koch. We willen het iets ruiger gaan brengen dan op de plaat. Alleen pak ik waarschijnlijk wel de cleane kanalen met mijn eigen distortion en fuzz ervoor.

“In de studio heb ik één gitaar gebruikt: een G&L Doheny, een soort Jazzmaster. Gibsons vind ik fantastisch voor live, lekker dik. Maar voor studio-opnamen smeer het alles vaak te veel dicht. Die G&L klonk zo open, heel microfonisch. Daar heb ik bijna alles mee gedaan. Thuis heb ik ook wat opnamen gedaan en dan pak ik iets anders met een P-90 of een singlecoil. En dan stapelen. Dan kun je het dikker maken zonder het dicht te smeren.”

Driedimensionaal

Rutten is enthousiast over de Dolby Atmos-mix, die ook van ‘Beautiful Distortion’ uit gaat komen: “Het is fantastisch als je elf speakers om je heen hebt en in zo’n driedimensionale sound zit. Je gaat daardoor veel meer ambientmicrofoons plaatsen en alles wat je opneemt is met alle microfoons open. Het is ontzettend mooi om mee te werken en ik kan niet wachten tot de koptelefoons met elf drivers komen waarmee we het kunnen beluisteren.” (Kevin Pasman)

Tourdata: Cacaofabriek, Helmond (9-6); Boerderij, Zoetermeer (10-6); Doornroosje, Nijmegen (11-6); Patronaat, Haarlem (12-6)

CATALYST™

COMBO GUITAR AMPLIFIERS

ORIGINAL AMP DESIGNS

TRADITIONAL OPERATION

MODERN VERSATILITY

© 2022 Yamaha Guitar Group, Inc. All rights reserved.
Line 6, the Line 6 logo, and Catalyst are trademarks or registered trademarks of Yamaha Guitar Group, Inc. in the U.S. and/or other jurisdictions.

D'Addario XS

MAXIMUM LIFE + SMOOTH FEEL

XS IS BREATHING NEW LIFE INTO COATED STRINGS. With its ultra-thin film coating on every wound string and unique polymer treatment on the plain steels, XS offers our highest level of protection for maximum life with an uncommonly smooth feel. XS also features NY Steel high carbon core and plain string wire, along with our exclusive Fusion Twist, for incomparable break strength and tuning stability. XS is the most innovative coated string ever created.

#DADDARIO**X**

• PLAYERS CIRCLE | PLAY MORE. DO MORE. EARN MORE. playerscircle.daddario.com

NEVER FADE AWAY

Rob Bakker

KLON

Heel af en toe zie je ze nog wel eens te koop aangeboden worden, de legendarische Klon Centaur overdrive. Meestal voor minimaal tien keer de oorspronkelijke prijs van 225 dollar. Toppers als Jeff Beck, John Mayer en Matt Schofield zweren bij het transparante, dynamische, supermuzikale, organische geluid van het pedaal.

Jaren geleden liep ik met collega Steven Faber Bill Finnegan, de bouwer van de Klon, tegen het lijf tijdens de NAMM in Anaheim, Californië. Daar stond hij, achter een lullig tafeltje in de kelder van het beursgebouw, met de door hem ontworpen massa-produceerbare opvolger van zijn voltreffer, de Klon KTR. Veel belangstelling was daar niet voor, dus we hadden tijd genoeg om met hem te praten. Waar wij dachten een geniale technicus aan te treffen, bleek hij een bescheiden, zacht pratende gitarist met niet meer dan een gemiddeld begrip van elektronica, maar wel gezegend met een prima paar oren, die precies wist wat hij wilde horen en geen compromissen accepteerde.

Wat begon als een afkeer van de Ibanez Tube Screamer (“neuzig en funest voor je laag”) en de wens om dan maar zelf een pedaal te ontwerpen waardoor het klonk alsof de Fender Twin waarmee hij zijn Telecaster versterkte op zes (“te hard voor de meeste zalen”) stond in plaats van op drie, eindigde in een zenuwslopende, uitputtende periode van veertien jaar waarin hij probeerde aan de massale vraag naar zijn in 1994 geïntroduceerde, handgemaakte overdrive te voldoen. Tot hij in 2008 uiteindelijk opgaf, wat de prijzen van zijn product op de tweedehandsmarkt (“voor de hype ben ik niet verantwoordelijk”) opnieuw over de kop deed gaan. Tegelijk met de Klon was het boetiekeffect geboren.

Trots op zijn overdrive was hij wel: “De Klon Centaur is een uitzonderlijk goed pedaal. Mijn technicus en ik wisten dat het een succes zou worden toen na vier (!) jaar werken elke aanpassing van de componenten of het ontwerp een slechter geluid opleverde.”

Les van dit verhaal? Die laten we aan Bill Finnegan: “Een goed ontwerp heeft compromissen, een geweldig ontwerp niet. Voorbeeld? Bij een goed pedaal lever je transparantie in als je meer gain gaat gebruiken, bij een geweldig pedaal niet.”

Michiel Roelse

TALKBOX

Wat is je favoriete toonladder?

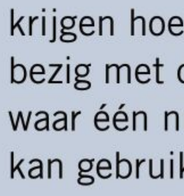

Michiel Stekelenburg, gitarist
“Ik vind de klank van lydisch altijd prachtig, die ♯11 maakt alsof alles een beetje zweeft. Maar ook het ‘open’ karakter van de kwarten en kwinten in de pentatonische ladder vind ik mooi. Wat ik dan vaak doe, is de pentaladders van Bm en Em over een C majeurakkoord spelen, waardoor je, zeker bij Bm, de mooie toevoegingen (7, 9, ♯11, 13) op het akkoord krijgt; best of both worlds!”

Gertjan Smit, auteur
“Mijn favoriete toonladder is lydisch. Wat ik er mooi aan vindt is dat het gelijk heel groots klinkt zodra je deze ladder gebruikt. Het heeft iets hoopvols, iets dromerigs. Steve Vai gebruikt hem regelmatig. Luister maar eens naar R*escue Me Or Bury Me*, als je een idee wilt krijgen hoe deze ladder klinkt. Toevallig ben ik nu bezig met de voorbereidingen voor een theaterstuk waar één nummer in zit waarin ik deze toonladder kan gebruiken, dus ik ben helemaal blij.”

Co Koenen, redacteur
“Een van mijn favoriete toonladders buiten de geijkte majeur- en mineurladders is de Byzantijnse. Deze wordt ook wel de dubbel harmonisch majeur genoemd. De melodie van Dick Dale’s surfhit *Miserlou*, bekend van Quentin Tarantino’s filmklassieker Pulp Fiction, bevat precies de noten van deze ladder vanaf de grondtoon. Met de Byzantijnse ladder haal je instant exotica in huis: hij is geschikt voor alles wat een oosters tintje kan gebruiken. Er is ook een mineurversie, die even exotisch klinkt.”

Pollwinnaar Cory Wong ‘verrast en supertrots’

Fotograaf Walter Goyen stuurde ons deze foto van Cory Wong. Hij werd genomen tijdens Wongs optreden in TivoliVredenburg in Utrecht. De Amerikaanse gitarist laat het publiek trots zien dat hij door onze lezers verkozen is tot beste gitarist in de categorie jazz/funk/fusion/wereld van de Gitarist Poll. Bij zijn optreden in Paradiso in Amsterdam zou hij hetzelfde doen. “Ik had hem het magazine gegeven bij de soundcheck in Utrecht”, aldus Goyen. “Hij was blij verrast en supertrots. ‘Als jullie mij zo waarderen, kom ik zeker terug’, zei hij.”

INSEPA

WWW.THOMANN.DE

ARABLE

th·mann

ESP LTD TE-1000 & SN-1 HT

Blast from the past

Ze hebben de kwaliteit van LTD's toplijn, de Deluxe 1000-serie, een bekende bodyvorm en enkele bijzondere features. Wij waren geïntrigeerd door deze in 'black blast' afgewerkte gitaren en onderzoeken graag wat ze te bieden hebben. tekst **Steven Faber**

Vorig jaar breidde ESP zijn toplijn binnen de LTD gitaren flink uit. Helaas hebben we door de pandemie even op deze gitaren moeten wachten, maar nu zijn ze dan toch beschikbaar.

Het meest opvallende aan dit duo is wel de 'black blast' body, verkregen door het zachte essenhout (swamp ash) te zandstralen waardoor een reliëf ontstaat langs de lijnen van de jaarringen. Vervolgens is deze grove body afgewerkt met matzwarte lak en voilà, daar is het stoere en robuuste uiterlijk van deze superstrat en -tele.

Rivalen

TE-1000

- Fender Jim Root Telecaster
- FGN J-Standard Iliad

SN-1 HT

- Charvel Pro-Mod San Dimas Style 1 HH FR E ASH
- LTD M-HT Black Metal

Ontwerp

Beide gitaren hebben een hals van geroosterd esdoorn, die op een afgeschuinde hiel is bevestigd aan de body. De TE-1000 heeft ook een toets van esdoorn, met positiemarkeringen aan de baskant tussen de vijfde en zesde snaar, waar de SN-1 een toets heeft van ebbenhout met standaard markering. Deze halzen kunnen worden afgesteld met een draaiwieltje aan de kant van de body. Ze hebben 22 jumbofrets van rvs en de toets is vanaf de zeventiende fret uitgehold (scalloped). Bij beide gitaren lopen de snaren door de body, over de vaste Hipshot brug naar de LTD lockingstemmechanieken.

De TE-1000 heeft twee humbuckers van Seymour Duncan, een Sentient bij de hals en een Pegasus in de brugpositie. Je kan ze splitsen met de push/pulltoonregelaar. Verder heeft hij een volumeregelaar en een driestandenschakelaar. De SN-1 heeft maar een enkel element en dat is de Fishman Fluence Open Core Classic Humbucker. Deze elementen hebben drie voicings (PAF, Classic Hot Rod en Overwound Single Coil) waarvan je de laatste twee kunt selecteren met de push/pullvolumeregelaar. LTD zegt hier desgevraagd over: "Waarschijnlijk is de SN-1 HT onze enige gitaar (*met dit element – red.*) waarbij je niet voice 1 kunt selecteren omdat we niet meer schakelaars en knoppen aan dit model wilden toevoegen."

TE-1000

Dit Telecaster-achtige model licht lekker in de hand. Hij is met zijn 3,1 kg niets te zwaar en de afgeronde body met contouren en afgeschuinde hiel maken dat er niets in de weg zit om er lang en com-

ESP LTD TE-1000
RICHTPRIJS: € 1270,-
LAND VAN HERKOMST: Korea
TYPE: massieve elektrische gitaar met enkele cutaway en geschroefde hals
BODY: moeras essen
BRUG: Hipshot
STEMMECHANIEKEN: LTD locking
TOETS: geroosterd esdoorn
HALS: geroosterd esdoorn
FRETS: 22 XJ rvs
MENSUUR: 648 mm
BREEDTE TOPKAM/12E FRET: 42/52 mm
TOPKAM: gegoten
ELEKTRONICA: Seymour Duncan Sentient (hals) en Seymour Duncan Pegasus (brug) humbucker, volumeregelaar, toonregelaar (push/pull coilsplit), driestandenschakelaar
HARDWARE: zwart
GEWICHT: ong. 3,1 kg
AFWERKING: black blast
LINKSHANDIG: nee
DISTRIBUTIE: Sound Service, Berlijn (D), tel. 0049 (0)337089330
WEBSITE: sound-service.eu

ESP LTD SN-1 HT
RICHTPRIJS: € 1350,-
LAND VAN HERKOMST: Korea
TYPE: massieve elektrische gitaar met dubbele cutaway en geschroefde hals
BODY: moeras essen
BRUG: Hipshot
STEMMECHANIEKEN: LTD locking
TOETS: macassar ebben
HALS: geroosterd esdoorn
FRETS: 22 XJ rvs
MENSUUR: 648 mm
BREEDTE TOPKAM/12E FRET: 42/52 mm
TOPKAM: gegoten
ELEKTRONICA: enkele Fishman Fluence Open Core Classic Humbucker Black, volumeregelaar met push/pullfunctie voor voicing element (Classic Hot Rod/Overwound Single Coil)
HARDWARE: zwart
GEWICHT: ong. 3,1 kg
AFWERKING: black blast
LINKSHANDIG: ja

fortabel op te kunnen spelen. De zijdeglans afwerking van de hals voelt heel natuurlijk aan en het thin U-profiel in combinatie met vrij vlakke toets maken de gitaar geschikter om te shredden dan zijn uiterlijk zou doen vermoeden. Dit is zeker geen gitaar om alleen maar ritmepartijen op weg te pompen. Verwacht trouwens niet dat de hals superdun is; je hebt echt nog wel wat in handen. Daarbij geven de jumbofrets een robuust gevoel en maken ze opdrukken eenvoudig. In de hoogste regionen van de hals wordt het spelen altijd wat lastiger omdat je minder ruimte hebt om je vingers kwijt te kunnen. De weg gevijlde toets vanaf positie zeventien is daarvoor echt een uitkomst. Het fretten van de snaren gaat hierdoor heel soepel en er is opeens ruimte genoeg voor je vinger om van onderaf de snaar op te drukken. Bedenk daarbij dat de frets van het harde en gladde rvs zijn en je kunt je voorstellen dat dit echt moeiteloos gaat.

Deze TE-1000 heeft een wat donkere klank. Toch geven de twee Seymour Duncan elementen een breed palet aan sounds. Van het warme geluid van de Sentient naar de lichtere klank van de beide elementen samen met coilsplit (werkt goed voor ritmepartijen) en de krachtige sound van de Pegasus bij de brug. Met de brughumbucker geselecteerd lijkt de TE-1000 echt tot leven te komen.

De coilsplit voegt bij deze gitaar ook echt wat toe. Neem dat brugelement: in enkelspoelsstand is hij ideaal voor crunchy akkoordenwerk dat ook nog eens goed opgeschoond kan worden door je volume wat terug te draaien. Druk je de toonregelaar weer in voor de humbuckerstand dan krijg je een vettere klank met meer midden en gain waarbij alle noten van een akkoord goed te onderscheiden blijven.

SN-1 HT

Er is iets heel aantrekkelijks aan gitaren met een enkel element. De eenvoud maakt ze stoer. Alsof ze zeggen: al die frutsels hebben wij niet nodig. Tegelijk is het als speler ook anders. Je hebt minder keus, waardoor je al snel de klank meer zelf gaat beïnvloeden of je gewoon lekker op de muziek concentreert.

Deze SN-1 is zelfs nog een fractie lichter dan de TE-1000 en alles wat we over de bespeelbaarheid van de TE schreven gaat hier ook op. De klank is wat lichter en helderder en de Fishman humbucker is hier helemaal op zijn plaats. Ik begrijp best dat een gitaarsnob die op zoek is naar de heilige graal niet uitkomt bij een Fluence pickup, maar als je deze gitaar bespeelt wordt snel duidelijk waarom ze zo populair zijn in de zwaardere stijlen. Het geluid is evenwichtig en schoon (belangrijk als je met veel oversturing speelt) en het element heeft genoeg output. En dat alles zonder karakterloos te worden. Individuele noten in een akkoord zijn goed te onderscheiden en de singlecoilstand voegt echt iets toe. Ik weet niet of ze een P-90 voor ogen hadden voor deze klank, maar het gaat meer die kant op dan naar een Strat-element. Met een karakteristiek middengebied knauwt hij op een aantrekkelijke manier, wat niet alleen ideaal bleek voor cleane partijen, maar ook voor funky slagjes en countrysolo's, al dan niet met oversturing.

Conclusie

Als je deze gitaren ziet zou je kunnen denken dat ze met hun black blast body's vooral zijn gemaakt voor hun uiterlijke kenmerken. En inderdaad, ze vallen zeker op en trekken de aandacht, maar dat is maar een deel van het verhaal. Het andere is dat ze erg goed en doordacht zijn gemaakt, met oog voor detail en een kwaliteit waar niets op aan te merken valt. De door ons geteste TE-1000 klinkt wat aan de donkere kant, maar, als je dat als minpunt ziet, is het gelijk het enige punt van kritiek op deze twee gitaren. Ze spelen niet alleen heel prettig en soepel, je mag er ook van uitgaan dat dat lang zo blijft met de rvs frets. Dit zijn echte *players*: werkpaarden waar je langdurig veel plezier van zult hebben. G

ESP LTD TE-1000
OORDEEL
GITARIST ZEGT: Uitstekende Tele-type gitaar voor het zwaardere werk

ESP LTD SN-1 HT
OORDEEL
GITARIST ZEGT: Aantrekkelijke rockstrat die stiekem ook van andere stijlen houdt

VOX MINI GO

PORTABLE MODELING GUITAR AMPLIFIER

Portable, at home, on the street and at a concert venue
Compact, light and mobile battery powered
Powerful and realistic amp models (based on Cambridge50 technology)
Vocoder for talking modulation effects and many more onboard effects
Mic input, AUX input, a headphone jack and a rhythm machine
Onboard looper on the VOX MINI GO 10 and VOX MINI GO 50

VOX MINI GO 3 - 1x 5“, 3W, Amp/FX Modeling, tuner, 33 ritmes
VOX MINI GO 10 - 1x 6,5“, 10W, Amp/FX Modeling, tuner / looper, 33 ritmes, tiltback mechanisme
VOX MINI GO 50 - 1x 8“, 50W, Amp/FX Modeling, tuner / looper, 33 ritmes, tiltback mechanisme

www.voerman.nl

Voerman & Meyer

Fender Player Plus Meteora HH

Alternatieve Fender

Ooit een maand verschenen in de Alternate Reality-serie van modellen die Fender ‘gemaakt had kunnen hebben’, is de Meteora met zijn introductie in de Mexicaanse Player Plus-serie een blijvende realiteit geworden. tekst **Steven Faber**

Vorige maand werden de Meteora HH en Meteora Bass aangekondigd als nieuwe modellen binnen de Player Plus-serie. Dit is de toplijn van de in Mexico gemaakte Fenders, bedoeld voor muzikanten die op zoek zijn naar een professionele gitaar met moderne opties voor een redelijk betaalbaar bedrag. Bij het samenstellen van de specificaties wordt dan ook meer gekeken naar de wensen die gitaristen nu hebben, dan naar het maken van een authentieke Fender.

De asymmetrische body is extremer van vorm dan een Jazzmaster of Jaguar en dat geldt ook voor de kleuren waarin de Meteora beschikbaar is, op de hier geteste driekleuren sunburst na dan. Duidelijk een gitaar die bedoeld is voor de jongere of meer alternatieve gitarist. Mochten de twee humbuckers je doen vermoeden dat deze gitaar richting een Gibson gaat, dan kan ik alvast verklappen dat de Meteora een echte Fender is. Is dat wat je zoekt, lees dan snel verder.

Ontwerp

Doordat onze Meteora in sunburst is afgewerkt is mooi te zien dat de elzen body uit twee delen is opgebouwd. Op de grote slagplaat zijn de regelaars bevestigd: een toonregelaar voor elk element en een globale volumeregelaar met S-1 schakelaar om de elementen te splitsen. De humbuckers zijn met de randen op de body gemonteerd en onder de slagplaat, tussen de humbuckers, zit nog een uitgefreesde ruimte waar een singlecoil in past. Wellicht met het oog op toekomstige modellen? We zullen zien. Op de bovenste hoorn zit de keuzeschakelaar voor de elementen en als brug is een tweepunts-tremolo gemonteerd die zwevend is afgesteld zodat je de noten ook iets omhoog kunt trekken.

De hals heeft een Stratocaster-achtige kop die aan de voorkant in hoogglans is afgewerkt; de rest van de hals heeft een zijdeglans afwerking. We tellen 22 medium jumbofrets en zes lockingtuners met een lage schacht. De toets heeft een voor Fender vlakke radius van 12 inch, met afgeronde randen zodat hij prettig in de hand ligt.

Gebruik

Ons testmodel is zeker niet de lichtste Fender die ik in handen heb gehad, maar hij ligt zowel

Rivalen

- Rivolta Mondata
- Yamaha Revstar RS720BX
- PRS S2 Vela

staand als zittend prettig in de hand, wat alles te maken heeft met de bodycontouren, het bekende C-profiel van de hals en de afgeronde toetsranden. De standaard 009-snaren zijn laag afgesteld, wat maakt dat hij licht als een veertje speelt. Ben je een gitarist die liever wat weerstand voelt, dan kun je het best een zwaardere set erop zetten en de actie wat verhogen.

broers hebt die op elkaar lijken, maar eentje is net wat groter dan de rest en gaat ook nog regelmatig naar de sportschool. Dat is de Fireball humbucker. Hij heeft wat meer output maar lijkt nog steeds op zijn broers. Hij heeft ook die heldere klank met de nadruk op de hoge en lage frequenties. Deze gitaar past daarmee dan ook eerder bij alternatieve pop

Deze Fireball humbuckers weten perfect de Fender-klank te bewaren

Als je zonder versterking wat akkoorden aanslaat hoor je al de rinkel in het hoog die we van Fender kennen. Een groot verschil met de meeste Fenders is natuurlijk dat de Meteora twee humbuckers heeft. Toch komt hij daarmee niet in de buurt van een Les Paul of superstrat. Die klinken vaak warmer en vetter. Deze Fireball humbuckers weten perfect de Fender-klank te bewaren. Onderscheiden ze zich dan wel? Absoluut. Het is alsof je een aantal

en rock, country en rootsstijlen dan bij hardrock en metal.

De S-1 schakelaar doet zijn werk en is handig als je snel je geluid wat wilt opschonen, maar hier geldt ook wat vrijwel altijd het geval is bij humbuckers die gesplitst worden: de klank is net wat minder inspirerend dan van de humbuckers zelf en wat vlakker dan van singlecoils.

De tremolo werkt goed en is ook ergonomisch prettig: nergens zijn uitstekende schroefjes of scherpe randjes. Alleen de pook is niet heel subtiel. Hij hangt los met de nodige speling tot het punt waarop hij helemaal vast zit. Een veertje erin of wat teflontape om de schroefdraad doet vast wonderen.

Conclusie

Tijdens de testperiode viel ons op dat er eigenlijk geen verschil is op te merken tussen deze in Mexico gebouwde gitaar en veel Amerikaanse modellen. De afwerking is subliem en gedetailleerd. Nergens zagen we dat de bouwkwaliteit onderdoet voor duurdere Fenders en de hardware zoals de lockingtuners en tremolo is uitstekend. Alleen het pookje had wat soepeler mogen werken. De Fireball humbuckers geven dit model zijn eigen klank en zijn een uitstekende aanvulling op de bekende enkelspoelselementen van Fender. Al met al is de Meteora een verrassende gitaar die je zomaar eens zou kunnen verleiden. G

FENDER PLAYER PLUS METEORA

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een ideaal model voor iedereen die een Strat of Tele te standaard vindt

FENDER PLAYER PLUS METEORA
RICHTPRIJS: € 1000,-
LAND VAN HERKOMST: Mexico
TYPE: massieve elektrische gitaar met geschroefde hals
BODY: elzen
HALS: esdoorn
TOETS: esdoorn
FRETS: 22, medium jumbo
MENSUUR: 648 mm
TOPKAM: synthetisch been
BREEDTE TOPKAM/12E FRET: 42,8/52 mm
BRUG: tweepunts Synchronized Tremolo met blokzadels van geborsteld staal
HARDWARE: nikkel/chroom, gegoten gesloten lockingstemmechanieken
ELEKTRONICA: twee Fireball humbuckers, mastervolume, toonregelaar per element, S-1 schakelaar op volumeregelaar voor coilsplit, driestanden-elementschakelaar
GEWICHT: ong. 3,8 kg
LAK: hoogglans polyester (body) en zijdeglans/hoogglans urethaan (hals)
AFWERKING: driekleuren sunburst (testexemplaar), belair blue, cosmic jade en silverburst
LINKSHANDIG: nee
OPTIES: toets van pau ferro (bij de afwerking in belair blue en cosmic jade)
REEKS: in de Player Plus-serie vind je ook Stratocaster- en Telecaster-modellen en een Meteora basgitaar
DISTRIBUTIE: Fender Musical Instruments EMEA, East Grinstead (VK), tel. 0044 1342 331700
WEBSITE: fender.com

De next level

Boss Nextone Special

Nu de buizenwereld een onzekere toekomst tegemoet gaat, neemt de nieuwste Boss versterker al vast een grote stap richting een nieuwe werkelijkheid, gedomineerd door transistors. tekst **Nick Guppy** foto's **Olly Curtis**

BOSS NEXTONE SPECIAL
RICHTPRIJS: € 799,-
LAND VAN HERKOMST: Maleisië
TYPE: digitale modeling-voorversterker
VERMOGEN: 80 watt in 4 ohm
AFMETINGEN: 53 x 62 x 24,6 cm (hxbxd)
GEWICHT: 18 kg
KABINET: multiplex
LUIDSPREKERS: 1x 12-inch Boss Waza BW12
KANALEN: 2
REGELAARS: clean en lead: volume, bass, middle, treble, boost level, delay level, reverb level, bottom, top, presence, valve type, solo level (alle keer 2). Lead gain, mastervolume, masterpowerregelaar. Cleankanaal extra headroomschakelaar, 2x toneschakelaar, British/American EQ-presetschakelaar, taptempo, boost aan/uit, reverb aan/uit, 2x solo aan/uit
EXTRA FUNCTIES: effectloop te configureren in Nextone Editor, usb-connector, schakelbaar vermogen van 80 naar 0,5 watt. Gebalanceerde lijnuitgang met Air Feel-schakelaar, recording/koptelefoonuitgang, midi in, aansluitingen voor externe luidsprekers
VOETSCHAKELAAR: GA-FC footswitch (optioneel, € 109,-)
OPTIES: geen
REEKS: Nextone Artist combo, Nextone Stage combo
DISTRIBUTIE: Roland, Westerlo (B), tel. (0032) (0)14575811
WEBSITE: boss.info/nl/

Roland is een van de drie grote Japanse vernieuwers van digitale muziekinstrumenten en is daarnaast al tientallen jaren lang een belangrijke speler in de elektrische-gitaarmarkt. Ze zijn een van de pioniers als het gaat om gitaarsynthesizers en de legendarische solid-state Jazz Chorus en Cube versterkers zijn al met ons sinds de jaren zeventig, terwijl vrijwel elke gitarist op een gegeven moment wel in een Boss effectpedaal of multi-effect zal hebben ingeplugd.

Meer recent heeft Roland de logische stap genomen om het Boss merk te gaan gebruiken voor versterking, met de introductie van de prijswinnende Katana-reeks van digitale modelingversterkers in 2016. Ook was er een nieuwe boetiekversterker onder de Waza Craft-naam. Een paar jaar later volgde Boss dat op met de Nextone-reeks, een andere kijk op digitale modellen, met gebruik van Rolands Tube Logic-technologie om het gedrag van klassieke buizencircuits tot op componentniveau te simuleren. Met een echte klasse AB eindtrap en complete editingmogelijkheden via de Nextone Editor-app zijn beide Nextone-modellen een populaire keuze voor gitaristen die graag zelf diep in een circuit duiken om hun eigen geluiden te maken. En nu is er een nieuw model dat belooft er nog eens een flinke schep bovenop te doen: de Boss Nextone Special.

Ontwerp

Deze splinternieuwe versterker ziet er even vintage-geïnspireerd uit als zijn collega's uit de reeks, met een in dik zwart vinyl gehulde multiplex kast en een zwart en zilver gestreept luidsprekerdoek. Aan de achterkant vinden we één 12-inch BW12 Waza Craft luidspreker, speciaal ontworpen om te klinken als de klassieke alnico 'blue bell' speakers uit de jaren zestig. Binnenin het stalen chassis ziet de elektronica er meer uit als van een computer dan van een gitaarversterker. De voeding en eindtrap zijn op een forse printplaat gemonteerd, met daaronder koelribben met indrukwekkende vinnen die ervoor zorgen dat de eindtraptransistors niet te warm worden.

Een tweede grote plaat bevat alles wat nodig is om geluid voort te brengen, terwijl er ook printplaten zijn voor de regelaars op het front- en achterpaneel. Het hart van de Nextone is Rolands eigen ESC2 digitale signaalprocessorchip, die we terugvinden op het moederbord, omringd door honderden kleine SMD-componenten.

Anders dan bij de Nextone Artist- en Stage-modellen is het bedieningspaneel van de Special naar voren gericht en bevat twee rijen ivoorgrijze regelaars voor de cleane en leadsounds. Er zijn niet minder dan 24 knoppen, drie draaischakelaars en tien drukknoppen (exclusief de kanaalpresets)! Gelukkig zijn ze wel allemaal duidelijk gelabeld. Desondanks ontkom je niet aan het lezen van de handleiding als je echt alles uit je Nextone wilt halen.

Beide kanalen zijn uitgerust met conventionele volume- en toonregelaars, met een extra gainregelaar voor het leadkanaal. Er zijn per kanaal aparte niveauregelaars voor de ingebouwde boost, delay en reverb, en de eindtrap heeft zijn eigen EQ en twee keuzeschakelaars die gebruikmaken van Tube Logic-technologie om het gedrag van 6V6, 6L6, EL84 en EL34 eindtrapbuizen na te bootsen. Helemaal rechts vinden we afzonderlijke regelaars voor het solovolume van het clean- en leadkanaal, een mastervolume en een keuzeschakelaar om het vermogen van de eindtrap van de Nextone Special van het maximum van 80 watt terug te schakelen naar 60, 40, 20 of 0,5 watt. En natuurlijk de standby-optie.

De realistische eindtrapsimulaties en uitgebreide EQ maken zo'n beetje elk versterkergeluid mogelijk

Op het achterpaneel treffen we de diverse luidsprekeruitgangen aan, een send- en returnjack voor de effectloop van de Nextone, een koptelefoon/recording-uitgang en een afzonderlijke, gebalanceerde lijnuitgang met een kabinet IR-schakelaar. Daarnaast nog een

GITARIST EXTRA

Video van de test op Gitarist Extra

www.gitarist.nl/extra

usb b-aansluiting voor directe opnames en toegang tot de amp voor de Nextone Editor, met aansluitingen voor voetschakelaars en een midi in. Al met al is het een mooie, robuuste versterker die klaar is om te leveren, in de studio of live.

Praktijk

Hoewel er vanaf het bedieningspaneel van de Nextone Special heel wat te regelen valt, is de Nextone Editor-app de sleutel om toegang te krijgen tot alle functionaliteit.

Beide kanalen zijn bijvoorbeeld uitgerust met Tone-schakelaars. Bij het cleane kanaal kun je kiezen uit een vaste of variabele waarde voor de Bright-optie, terwijl dat bij het leadkanaal twee Fat-opties zijn, beide wel weer met regelaars voor een vaste of variabele waarde.

De driebands EQ op het bedieningspaneel kan worden ingesteld om te reageren op de manier van Britse of Amerikaanse versterkers. In de app is de EQ uitgebreid tot vierdelig, met shelving bass en treble en een tweevoudige parametrische middenregeling, inclusief regelaars voor frequentie, level en Q. Of, als je daar de voorkeur aan geeft, kies je voor de 10-bands grafische EQ. Je kunt de EQ voor of na de voorversterker plaatsen of allebei. Zoals gezegd kun je de klank van de eindtrap aanpassen met een aparte EQ en er is een aparte globale EQ. Om ruis en brom te bestrijden is er een handige ruisonderdrukker met een afzonderlijke threshold- en releaseregelaars.

De Nextone heeft veel meer ingebouwde effecten aan boord dan de

De versterker heeft aparte keuzeschakelaars voor buistype voor het clean- en leadkanaal

» regelaars voor boost, delay en reverb op het bedieningspaneel doen vermoeden. Zo zijn er elf soorten boost, van een clean duwtje in de rug tot een metaldrive, samen met een compressor. De delay-afdeling heeft analoge en tape-echo in de aanbieding, plus een simulatie van Rolands legendarische SDE-3000 en een tremolo met speed-, depth- en LFO shape-opties. Bij de digitale reverb kun je kiezen uit plate-, spring- of hall-modellen met time, pre-delay en afzonderlijke EQ. Daarbij kan de effectloop zo worden geconfigureerd dat hij in serie of parallel en pre of post reverb functioneert, terwijl de send- en return-regelaar natuurlijk niet ontbreken.

De Nextone beschikt over een gebalanceerde lijnuitgang met een keuze uit IR-kabinetsimulaties

Bij de eindtrap kun je ook nog gebruikmaken van extra functies zoals bias en ‘sag’, elk met hun eigen regelaar, en er zijn globale inputlevel- en EQ-opties beschikbaar. Je kunt alle instellingen, met uitzondering van uitgangsvermogen en mastervolume, opslaan in een van de honderd gebruikersgeheugenplaatsen in de Editor of een van de drie patches op de versterker zelf. Ook is er nog een live ‘WYSIWYG’ (what you see is what you get) optie om niet op het bedieningspaneel aanwezige functies gedeeltelijk op te slaan. De Editor-app zelf is snel en eenvoudig te gebruiken dankzij het goed doordachte ontwerp, dat in de eerste plaats functioneel is. Jammer genoeg is er momenteel geen mobiele versie beschikbaar, wat betekent dat je terug moet vallen op de usb-aansluiting.

In de standaard ‘out of the box’-stand klinken de cleane sounds van de Nextone Special nogal Fender-achtig, met een mooi hoog, een iets hol midden en strak laag. Ondertussen heeft het leadkanaal meer weg van een opgevoerde tweed Champ of Deluxe, met een krachtig midden. Natuurlijk maken de realistische eindtrapsimulaties en uitgebreide EQ van de Nextone Special zo’n beetje elk versterkergeluid mogelijk. Zonder veel moeite veranderden we het leadkanaal van de bluesy sound van 6V6 tweed in een monsterlijke metal/thrashklank met EL34’s, compleet met de verplichte stadiondelay en -reverb. De Nextone gaat hard genoeg voor livegebruik; de beschikbare 80 watt is voldoende voor de gemiddelde kroeg zonder PA. Tegelijkertijd heb je de mogelijkheid om thuis hetzelfde geluid te krijgen met een fractie van het vermogen dankzij de vermogensschakelaar. De Waza Craft speaker is geweldig en behoudt zijn knisperende hoog en strakke midden ook op zeer hoog volume.

Conclusie

Als visitekaartje van Rolands Tube Logic-technologie doet de Boss Nextone Special wat hij moet doen op een indrukwekkende manier - maar het is makkelijk om afgeleid te raken met al die opties. Misschien zou het helpen als Boss een paar van de gebruikersplaatsen in de Editor zou vullen met presets, bij wijze van voorbeeld. De Nextone Special is duidelijk bedoeld voor professionele gitaristen en serieuze hobbyisten en biedt absoluut waar voor zijn geld, gezien alle mogelijkheden die hij heeft. Voor livegebruik is de optionele GA-FC footcontroller onmisbaar en die zou inbegrepen moeten zijn, of tenminste verkrijgbaar tegen een forse korting. Los daarvan is de Nextone Special een serieuze kanshebber als je de overstap van buizen naar transistors overweegt. G

BOSS NEXTONE SPECIAL

OORDEEL

» **GITARIST ZEGT:** Haast oneindige klankmogelijkheden met een zinnige keus aan effecten geeft de Nextone een provibe. Jammer dat de footcontroller niet wordt meegeleverd

Rivalen

- Line 6 Catalyst
- Hughes & Kettner Black Spirit 200
- Fender Mustang GTX100

Het frontpaneel van de Nextone Special is een drukke aangelegenheid met meer dan dertig knoppen en schakelaars

The Fellowship
OF ACOUSTICS

Fender 1961 Stratocaster & 1962 Tremolux + Cab

JOE SATRIANI
THE ELEPHANTS OF MARS

HET GLOEDNIEUWE STUDIOALBUM VAN'S WERELDS
BESTVERKOPENDE INSTRUMENTALE ROCKGITARIST

IT MOVES... IT SWINGS... IT ROCKS!

OUT NOW!

EÉN VAN DE MEEST INTRIGERENDE EN INTERESSANTSTE ALBUMS VAN SATRIANI'S CARRIÈRE

JOE SATRIANI OVER HET ALBUM: „IK WIL MENSEN LATEN ZIEN DAT HET INSTRUMENTALE GITAARALBUM VEEL MEER COMPLEXITEIT AAN CREATIEVE ELEMENTEN KAN BEVATTEN DAN DAT IK DENK DAT MENSEN OP DIT MOMENT GEBRUIKEN"

Beschikbaar als CD Jewelcase, CD Digisleeve (Special Edition), 2 LP Vinyl, Ltd. 2 LP Orange Vinyl & Digital

www.satriani.com | www.ear-music.net | www.ear-music.shop | earmusicofficial | earmusicofficial | earmusic

e·a·r MUSIC

Baton Rouge X85S/OM-COB 20s Reloaded Series

Voor een volgende generatie?

Baton Rouge betreedt een voor het merk ‘hoger’ marktsegment met de X85S/OM-COB 20s Reloaded Series, een massief orchestramodel. tekst **Hein van Dongen**

Baton Rouge is in 1999 opgericht door Gunther Reinhardt, een gitaardocent die ontdekte dat er voor zijn leerlingen bar weinig goede beginnersgitaren te koop waren. Vandaar de leuze van het bedrijf: ‘the next generation’. De gitaren worden tegenwoordig in opdracht van Best Acoustics Reinhardt in China gemaakt en op dit moment heeft Baton Rouge al zo’n zestig gitaren in zijn catalogus. Deze X85 is daarin een van de duurdere modellen.

Bouw

De X85S/OM-COB is een orchestramodel, met een bovenblad in ‘coffeeburst’ hoogglans. Veel gitaren in deze prijsklasse hebben ingebouwde pickups, maar deze Baton Rouge niet: het blijft een puur akoestisch verhaal. De randen van het bovenblad en de rozet van de gitaar zijn fraai ingelegd. Voor het overige heeft Baton Rouge met decoraties soberheid betoond. De toets heeft geen bindingen en is voorzien van eenvoudige parelmoeren dots onder de lage E-snaar.

De klankkast is zoals gezegd geheel massief. Het bovenblad is van sparren en wordt ondersteund door x-bracing. De achter- en zijkant zijn van mahonie. In deze prijsklasse is zo’n massieve body minder gebruikelijk. Het betekent dat je doorgaans meer definitie en volume zult horen. En ook dat je redelijkerwijs mag verwachten dat de gitaar met de jaren steeds beter gaat klinken.

Geluid en speelgemak

Direct uit de doos (er zit geen koffer of gigbag bij de gitaar) klinkt de Baton Rouge meteen al helder en krachtig. Het volume is prima en de snaren zijn, ook hoger op de hals, heel goed in balans. Een orchestramodel is voor de meeste gitaristen een comfortabele bodyvorm. Met zijn vrij brede toets (46 mm) leent deze X85S zich misschien iets beter voor fingerpicking dan voor compacte akkoorden, maar qua geluid is het een echte allround gitaar. De weken dat hij hier logeerde was er eigenlijk niets waar de Baton Rouge zich niet voor leende.

Conclusie

De laagste ‘straatprijs’ die we met wat googelen voor deze X85S/OM hebben gevonden is 530 euro. Dat is een prijsklasse waarin heel veel te koop is, maar deze Baton Rouge is daarin zeker een uitblinker.

Als je een ‘gewone’ staalsnarige akoestische gitaar zoekt en je blik in de winkel niet blijft hangen bij al die gitaren met een cutaway en piëzopickup, dan zou je deze gitaar eens moeten beluisteren en bespelen. Hij ziet er mooi uit, speelt comfortabel en klinkt prima. G

BATON ROUGE X85S/OM-COB 20S RELOADED
RICHTPRIJS: € 530,-
LAND VAN HERKOMST: Duitsland/China
TYPE: orchestramodel
BOVENBLAD: sparren
ZIJ/ACHTERKANT: mahonie
HALS: mahonie
TOETS: laurier
TOPKAM/BREEDTE: been/46 mm
BRUG: laurier
ZADEL: been
MENSUUR: 630 mm
ELEKTRONICA: n.v.t.
KOFFER/HOES: nee
DISTRIBUTIE: Best Acoustics Reinhardt GmbH, Tübingen (D), tel. +49 7071 750120
WEBSITE: bestacoustics.eu

BATON ROUGE X85S/OM-COB 20S RELOADED
OORDEEL

GITARIST ZEGT: Eenvoudigweg een goede gitaar voor een goede prijs

Rivalen
- Guild OM-240
- Yamaha LS6 ARE

Eventide TriceraChorus

Rammend

Eventide maakt sinds 1970 innovatieve, hoogwaardige producten die de grenzen van het digitaal mogelijke opzoeken. Nu hebben ze hun veelzijdige TriceraChorus plug-in in een pedaal ondergebracht.

tekst **Kevin van der Meijden**

EVENTIDE TRICERACHORUS
RICHTPRIJS: € 410,-
LAND VAN HERKOMST: VS
TYPE: tri-stereo chorus-pedaal
BIJZONDERHEDEN: swirl-voetschakelaar voor aanvullende flanger/phaser/Univibe-geluiden; meerdere bypass-opties zoals buffered, relay, dsp+fx of kill dry
REGELAARS: in primary-modus: mix, rate, detune, left, center, right; in secondary-modus: mix envelope, rate envelope, pitch, delay, filter, out level; primary/secondary-schakelaar, active led-knop (latching/momentary), swirl led-knop
VOETSCHAKELAARS: active, swirl
AANSLUITINGEN: in (mono/stereo), out 1, out 2 (guitar/line lvl), exp, mini-usb
VOEDING: 9V netadapter, wordt meegeleverd met verschillende regio-koppen
AFMETINGEN: 4,1 x 10,1 x 10,8 cm (hxbxd)
DISTRIBUTIE: Sound Service, Berlijn (D), tel. 0049 (0)337089330
WEBSITE: sound-service.eu

Rivalen
- Strymon Ola dBucket Chorus & Vibrato
- Universal Audio UAFX Astra Modulation Machine
- Walrus Audio Mako Series M1 High-Fidelity Modulation Machine

Dankzij vroege successen als hun Harmonizer effectprocessors en digitale SP2016 reverb is Eventide uitgegroeid tot een gerenommeerde maker van plug-ins, pedalen en rackmounteffecten. Een selectie populaire effecten van hun befaamde H9 Harmonizer multi-effectpedaal is in recente jaren uitgebracht als plug-in, zoals de Blackhole Reverb en de TriceraChorus. De geluidskwaliteit en veelheid aan opties van deze plug-ins vroegen er praktisch om als zelfstandig pedaal uitgebracht te worden. En zo geschiedde.

Functies

In tegenstelling tot hun brede multi-effecten zoals de Eventide ModFactor en PitchFactor, kenmerkt de TriceraChorus zich door een bescheiden metalen behuizing. Het formaat is mede mogelijk door de drukknop rechtsboven op het pedaal, waarmee je kunt schakelen tussen de regelaars in primary-modus (in witte tekst) en secondary-modus (in zwarte tekst).
In primary-modus kun je de mix van de hoeveelheid chorus/vibrato/chorale en droog signaal (mix), snelheid (rate) en ontstemming (detune) regelen. De onderste drie regelaars (left, center, right) zijn om de diepte van drie aparte stemmen met elk een eigen low frequency oscilator (lfo) in te stellen. Deze staan respectievelijk -120 graden, 0 en 120 graden uit fase ten opzichte van het centrale signaal, wat vooral in stereo goed hoorbaar is.

Van de secondary-modus behoeven de ‘mix envelope’- en ‘rate envelope’-regelaar extra uitleg. Mix envelope regelt wanneer de rate en detune inschakelen. Meer naar links vanaf het midden betekent meer effect naarmate je signaal afneemt, meer naar rechts neemt het effect juist af naarmate het signaal afneemt. Hiermee creëer je als het ware een fade-in- of fade-outeffect. Rate envelope bepaalt de snelheid van de lfo afhankelijk van je aanslag. Met de regelaar even voorbij het midden naar rechts is bij een harde aanslag de snelheid van de lfo hoog, om met de tijd af te nemen tot het niveau dat je met de rate-regelaar instelt.

Het moet gezegd: de leercurve is steil, maar gelukkig biedt de meegeleverde referentiegids de nodige hulp. Zo leer je dat de swirl-schakelaar standaard de preset-modus bedient, die je toegang geeft tot de vijf voorgeprogrammeerde presets. Druk je de swirl-led in, dan dient de schakelaar als aan/uit voor de swirl. Verbind je de TriceraChorus met je computer, dan krijg je met de Eventide Device Manager toegang tot 127 presetslots en 65 fabriekspresets. Dit is waar je de volle capaciteit van het pedaal mee benut: naar hartenlust nieuwe, radicale geluidsinstellingen uitproberen en direct opslaan in de backlog of juist verwerpen. Wil je je preset meenemen? Sleep deze naar één van de eerste vijf plekken en hij staat direct op je pedaal.

Geluid

De TriceraChorus haalt voor zijn geluiden inspiratie uit de bucket-brigadestijl chorussen van de jaren zeventig en vroege jaren tachtig. Eventide benadert deze stijl door in de chorus-modus de lfo-golfvorm driehoekig te houden tot het effect voor driekwart in de mix is gedraaid, waarna de golfvorm verandert in een sinusoïde golfvorm op het hoogste

goede chorus

punt. De chorale-modus heeft gedurende het gehele bereik sinusoïde golven, die door de lfo's los van elkaar te bewegen een meer variabel geluid geeft ten opzichte van de gelijkmatige chorus. Beide effecten zijn naar wens in de mix te draaien, terwijl de vibrato-modus op 12 uur altijd het effect aan heeft staan zonder een droog signaal. Eventide combineert het effect in de mix met zijn eigen MicroPitch-technologie, in te stellen via de detune-regelaar. Hiermee regel je de hoeveelheid ontstemming en waar deze in de mix plaatsvindt (van -40L/+40R tot +40L/-40R).

Naast de drie verschillende effecten en MicroPitch is er de swirl-schakelaar, waarmee je afhankelijk van je instellingen een flanger, phaser of Univibe-achtig geluid inschakelt. Door de verschillende combinatiemogelijkheden heb je een scala aan geluiden ter beschikking om mee te experimenteren. Hoewel het pedaal goed in mono klinkt, komt de TriceraChorus het best tot zijn recht in een stereo-opstelling. Dit komt door de onderste rij regelaars in primary-modus, waarmee je de diepte van de individuele lfo's regelt. Zo kun je een subtiele chorus instellen op links, terwijl rechts het effect vol de diepte in duikt en je in het midden de balans bewaart. Het geeft de TriceraChorus de mogelijkheid een subtiel 'altijd aan'-effect te zijn met alleen de center-regelaar aan of juist een gigantische soundscape te maken die overal in de mix iets anders doet.

De 65 voorgeprogrammeerde presets in de Eventide Device Manager geven de mogelijkheden goed weer. De 'Paschorius' en 'Slow Flange' geven de gebruiker een goede basischorus met de toevoeging van de swirl-schakelaar voor een respectievelijk meer phaser- en flangergeluid. De 'Leslie Falsa' en 'Warped LP' tonen de TriceraChorus' veelzijdigheid met een overtuigende Leslie-speaker nabootsing, evenals een lofi-klank die een verbogen elpee simuleert. De 'Reptilian' en 'Shapeshifter' laten juist horen wat de TriceraChorus in extreme standen kan, die het beste te omschrijven zijn als op hol geslagen rotary-effecten.

Conclusie

De bucket-brigadegetrouwe geluiden overtuigen vanaf het eerste moment dat het pedaal aan staat, terwijl de echte lol dan pas begint. De klassieke chorusgeluiden in een old school pedaal met digitale opties om presets te maken wanneer het verbonden is met een computer, zorgt voor een goede balans tussen vanouds experimenteren en modern gemak. Wat voor chorusgeluid je ook zoekt, met de TriceraChorus zit je geramd. G

EVENTIDE TRICERACHORUS

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Dé multifunctionele stereochorus die (na wat oefening) op elke pedalenplank thuishoort

Electro-Harmonix Ripped Speaker

Een effectpedaal dat uitblinkt in lofi-distortion. tekst **Trevor Curwen**

De gitaargeschiedenis is vol momenten waarop opnames opeens bijzonder werden doordat een gebruikt apparaat of instrument kapot ging, of op zich prima werkend materiaal tot in het extreme werd uitgedaagd. De eerste fuzzsound die werd opgenomen was te danken aan een niet functionerende studiovoorversterker, terwijl The Beatles hun ruige gitaarsound op *Revolution* wisten te realiseren door de kanalen van een mengtafel diep in het rood te jagen. Of denk aan de iconisch rauwe sound van The Kinks' *You Really Got Me*, waarvoor Dave Davies de conus van zijn luidspreker met een scheermes te lijf ging. De EHX Ripped Speaker is bedoeld om precies dat soort lofi-distortionsounds voort te brengen.

ELECTRO-HARMONIX RIPPED SPEAKER

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Schurende fuzz gecombineerd met spectaculaire klanken

Gebruik

In feite is de Electro-Harmonix Ripped Speaker een fuzzpedaal, inclusief de te verwachten fuzz- en volumeregelaar, maar er is ook een via de 'rip'knop instelbare bias om de golfvorm van de clipping te veranderen. De conventionele fuzzsounds vind je in een kleine cirkel rond de middenpositie: smaakvolle jarenzestig fuzz met een scherp randje dat je verder kunt vormgeven met de krachtige toonregelaar. Draai de ripknop naar rechts en je introduceert een hard gatingeffect dat met behulp van dynamiek, afdempen en gitaarvolume kan worden geëxploiteerd. Dat werkt goed voor strak gespeelde akkoorden en tweeklanken en voor losse noten is er een sitar-achtige toon te bereiken. Draai de knop met de klok mee en het klinkt alsof je spullen op hun laatste benen lopen, erg lofi, sputterend en gebroken. De andere kant op is de gating minder hard, wat andere muzikale mogelijkheden biedt.

Conclusie

De schurende fuzz en de spectaculaire 'gebroken' sounds maken dit pedaal zeker de moeite van het proberen waard. Ik zeg: doen!

INFO: ELECTRO-HARMONIX RIPPED SPEAKER **RICHTPRIJS:** € 110,- **TYPE:** FUZZPEDAAL **WEBSITE:** EHX.COM

MXR Poly Blue Octave

Is dit het ultieme octaafpedaal? tekst **Steven Faber**

Voeg een octaaf aan een noot toe en je spel krijgt een andere dimensie. Dat bewees Jimi Hendrix al met zijn solo in *Purple Haze*. Maar je kunt ook een octaaf onder de gespeelde noot toevoegen voor een vettere sound. En wat als je meerdere octaven tegelijk toevoegt? Dan klink je al snel als een orgel. De MXR Poly Blue Octave geeft je in een klein pedaal al deze mogelijkheden en meer.

Werking

Het is ongelofelijk hoeveel functies MXR in dit compacte pedaal heeft weten te stoppen: vier verschillende, in volume instelbare octaven (één en twee octaven boven en onder de gespeelde noot), een fuzz, modulatie en keuze uit polyfone- modus (geschikt voor akkoorden) en monofone-modus (ideaal voor vette leads). Het modulatiecircuit geeft je phaser- of lesliesounds in respectievelijk de monofone- en polyfone-stand. Je schakelt hem in en stelt 'm af met de mod-regelaar.

En dan is er nog een aansluiting voor een expressiepedaal die meerdere parameters tegelijk bedient. Je stelt een sound in met het expressiepedaal omhoog en een andere met het pedaal omlaag en vervolgens kun je traploos van de ene naar de andere stand gaan. Je kunt hier ook een externe dubbele schakelaar aansluiten waarmee je vervolgens de fuzz- en monoschakelaar kunt bedienen.

De PBO werkt op een batterij of met de meegeleverde adapter.

MXR POLY BLUE OCTAVE

OORDEEL

GITARIST ZEGT: Een van de meest uitgebreide octaafpedalen in een compacte behuizing

Sounds

In polyfone-modus kun je stevige orgelsounds krijgen als je alle octaven activeert. Dit werkt het best met twee- en drieklanken, een majeurseptiemakkoord wordt wat rommelig. De monostand is rauwer en klinkt heerlijk old school. En door de toevoeging van het fuzzcircuit kan je octaviapedaal van je pedalboard af.

Conclusie

Al is de Poly Blue Octave niet goedkoop, met zijn functies en kwaliteit is hij het geld zeker waard.

INFO: MXR POLY BLUE OCTAVE **RICHTPRIJS:** € 270,- **TYPE:** OCTAAFPEDAAL **WEBSITE:** ALGAMBENELUX.BE

ALLE FENDER PLAYERS ZIJN BIJ STAR'S MUSIC BRUSSELS

Fender

Stars Music

Guitar

BOUTIQUE

RUE DU MIDI 145 - 1000 BRUXELLES - (+32) 26 81 13 38

STARS-MUSIC.BE

STAR'S MUSIC BRUXELLES

STARS.MUSIC.BRUXELLES

De wedergeboorte van John Frusciante

Op zijn eerste album met de Red Hot Chili Peppers in 16 jaar heeft John Frusciante opnieuw gedefinieerd hoe hij gitaarspeelt. Zijn visie: een brug vinden tussen de explosieve virtuositeit van Eddie Van Halen en de emotionele kracht van Kurt Cobain. In een groot nieuw interview onthult John hoe hij opnieuw verliefd werd op rock-muziek - en hoe hij nieuwe inspiratie vindt in alles van jazz tot post-punk. Ook in deze special Johns tips over hoe je een betere, “meer expressieve” gitarist kunt worden.

tekst **Michael Astley-Brown** foto’s **Jonathan Weiner**

Er is een simpele reden waarom John Frusciante en de Red Hot Chili Peppers weer bij elkaar zijn. “Ik zocht de uitdaging van het werken in een democratische band”, vertelt hij, “met mensen die ik respecteer en met wie het klikt. Om als mens te kunnen groeien, dacht ik dat het goed zou zijn om te proberen in harmonie met hen samen te werken, gedreven niet door mijn ego, maar door mijn liefde en respect voor hen. Daar ging het om: onderdeel van een geheel te zijn.”

Frusciante ziet er nog net zo uit als 16 jaar geleden, toen de in 1983 in LA opgerichte Peppers hun eerste Amerikaanse nummer 1-hit hadden met het album ‘Stadium Arcadium’. Daarna verliet Frusciante de band voor de tweede keer; de eerste keer was in 1992. Beide keren was het de druk van de roem die hem tot dat besluit bracht. Na zijn vertrek in 2009 maakte de band twee albums met Josh Klinghoffer op gitaar - ook een prima gitarist - terwijl Frusciante zich op elektronische muziek stortte. Hij wilde zo veel mogelijk uit de buurt blijven van het genre dat hem beroemd had gemaakt en moest niets meer hebben van commercie, roem en publiciteit. Dus het kwam als een verrassing toen de Chili Peppers via de sociale media Frusciantes terugkeer aankondigden en daarmee de mogelijkheid van een nieuw album - hun eerste met John sinds ‘Stadium Arcadium’. Het resultaat is ‘Unlimited Love’, geproduceerd door superproducer Rick Rubin, met 17 tracks die laten zien hoe breed de band zich laat inspireren, van lichte funk tot progressieve rock en hardcore punk. Kortom, de chemie tussen John, bassist Flea, drummer Chad Smith en zanger Anthony Kiedis is er nog altijd, ondanks een break van meer dan tien jaar.

Een nieuw begin

De invloed die John Frusciante op generaties van gitaristen gehad heeft, is moeilijk te overschatten. Met zijn spaarzame, vol gevoel gespeelde gitaarpartijen op het album ‘Blood Sugar Sex Magik’, waarmee de Chili Peppers in 1991 doorbraken, trakteerde hij de gitaristen van de jaren negentig op een opwindende mix van funk en post-punk. En in zijn tweede periode met de band - die met ‘Californication’, ‘By The Way’ en ‘Stadium Arcadium’ drie *million-selling* albums opleverde - hield hij vast aan avontuurlijke sounds en gitaarsolo’s in rock terwijl de rest van de wereld bezig was met poppunk en nu-metal. Het derde hoofdstuk met John begon in de oefenruimte, met het spelen van materiaal van de eerste Peppers-albums, uit de tijd dat John nog een fan was, geen lid van de band. Ook deden ze covers van klassiekers als *Some Other Guy* van Richie Barrett en *Trash* van de New York Dolls. “Ik wilde geen druk voelen bij het werken aan eigen songs”, vertelt John. “Dat zou alles verpesten. We hadden veel lol met het spelen van covers en gelukkig bleef dat zo toen we eigen songs gingen schrijven.” En schrijven deden ze; tegen de tijd dat ze in 2021 Rubins Shangri-La studio binnenstapten, hadden ze 45 songs klaar en daar kwamen er tijdens de opnames nog drie bij.

“Ik vond twintig wel genoeg”, lacht John. “Maar het een leidde tot het andere en ze bleven me maar aanmoedigen met meer songs te komen.”

Om weer rockmuziek te schrijven, moest John zijn gitaarspel aanpassen. Tijdens zijn elektronische muziek-avonturen luisterde hij meer muziek met de gitaar op schoot dan dat hij componeerde. Hij leerde alle solo’s die de grote jazzgitarist Charlie Christian opnam en liet zich inspireren door de akkoordenschema’s van progrocklegendes als Genesis. Dat hielp hem de band met zijn instrument te herstellen. Daarna koos hij ervoor te focussen op de beginperiode van de muziek waarnaar hij zou terugkeren. “Rock begint bij de elektrische blues van de jaren veertig

UNLIMITED
LOVE
RED HOT CHILI PEPPERS

en vijftig en de rock ‘n’ roll van eind jaren vijftig. Ik dacht: als ik weer rock ga spelen, dan wil ik terug naar het eerste begin. In plaats van weer te focussen op Jimmy Page, Jimi Hendrix en Cream, zoals ik gewend was, ging ik luisteren naar Elvis, Clarence ‘Gatemouth’ Brown, Freddie King Albert King, Buddy Holly, Gene Vincent en Ricky Nelson. En ik vroeg me af: als *ik* nu eens de volgende stap had moeten zetten na die gasten, wat zou die zijn?”

Zodra John met de band ging spelen, kwamen daar nog andere invloeden bij. Zo warmde hij elke dag in de studio op met Jeff Becks klassieke albums ‘Truth’, ‘Blow By Blow’ en ‘Wired’. Tegelijkertijd dompelde hij zich onder in de texturele aanpak van Siouxsie and the Banshees’ John McGeoch en Greg Ginns schurende riffs in Black Flag. Voeg daar nog een vleugje gitaarhelden uit de jaren tachtig (Randy Rhoads en Eddie Van Halen) aan toe, maar ook Kurt Cobain met zijn non-technische aanpak en je begrijpt hoe Johns spel is samengesteld uit al die invloeden.

Oude vrienden

Waar John met zijn composities en gitaarwerk voor ‘Unlimited Love’ nieuwe wegen insloeg, koos hij voor dezelfde apparatuur die hem een voorbeeld voor talloze jonge gitaristen had gemaakt.

“Het meeste heb ik gespeeld op mijn ‘62 Strat, dezelfde gitaar die ik kreeg toen ik in 1998 terugkwam bij de band. Ik heb daarna nog veel Strats uit die periode gehad, maar dit is de beste.” Andere oude favorieten zijn een ‘55 Strat met esdoorn hals (nu uitgerust met een set pickups van Fender Senior Master Builder Paul Waller), een ‘61 Fiesta Red Strat en een of twee Jaguars. De akoestische gitaren die je hoort zijn Martins: twee mahonie 0-15 modellen uit 1940, een D-28 dreadnought en een twaalfsnarig model. Nieuw zijn de Yamaha SG’s uit eind jaren zeventig, begin jaren tachtig: zwaargewichten met twee humbuckers. Dat waren Johns favoriete gitaren tijdens zijn afwezigheid van de band en bleken perfecte gitaren voor overdubs, rechtstreeks in een Marshall, voor de heavy stukken op het album. “Vaak hoor je links de Yamaha en rechts de Strat met een distortionpedaal.”

Johns versterkers waren dezelfde Marshall Silver Jubilee en Major stacks die hem flankeerden tijdens de grootste shows van de Chili Peppers, aangevuld met hier en daar een Roland Jazz Chorus. Maar John wist daarnaast de hand te leggen op een onverwachte klassieker. “Ik heb ook een Ampeg B-15 gebruikt”, onthult hij. “Ik ben een groot fan van het spel en de opnametechniek van Greg Sage van de Wipers. Hij heeft een paar van de beste gitaarsounds die ooit zijn opgenomen op zijn naam staan. Volgens hem is de B-15 de beste versterker die er is. Dus kocht ik er een tijdens de opnames om ook een kleine versterker te hebben voor bepaalde dingen, voor een andere sound.”

Maar de Marshalls staan aan de basis van de hoogtepunten van het album, in het bijzonder de gierende feedback in de solosecties van *The Great Apes* en *The Heavy Wing*. “Feedback is een van de spannendste onderdelen van muziek maken voor me”, vertelt John enthousiast. “Het enige wat je nodig hebt is volume; met twee stacks en vier luidsprekerkasten die tegelijk staan te brullen, is het een kwestie van de juiste posities vinden en rond te lopen tijdens het spelen om verschillende toonhoogtes te vinden. Het moet echt heel hard zijn; zonder koptelefoon had ik mijn oren opgeblazen!”

Vanwege dat volume was John wel gedwongen om zijn solo’s in de controleruimte op te nemen, terwijl de slagpartijen juist in de opnameruimte waren gedaan. Anders zouden de gitaarversterkers te hard doorklinken in de drummicrofoons. Maar de bandopnames gaven de gitarist ook de kans de sound van zijn Strat en versterkers te finetunen, waar-

“De oude songs hebben een soort magie waardoor we ze nog altijd graag spelen”

Hoe vuiler, hoe beter

John geeft een korte rondleiding langs de effecten op zijn pedalenplank, die vol zit met pedalen die te horen zijn op het nieuwe Peppers-album ‘Unlimited Love’.

Ibanez WH10 en Boss CE-1 Chorus Ensemble

“Ik gebruik vaak dezelfde dingen. Hetzelfde Ibanez wah-wahpedaal, de oude. En hetzelfde oude Boss choruspedaal, de Chorus Ensemble.”

Boss DS-2 Turbo Distortion en SD-1 Super Overdrive

“Normaal gesproken gebruik ik de DS-2. Maar de SD-1 bevalt me ook - die heeft

minder vervorming. Het is geen super-extreme distortion, maar geeft een krachtige sound."

MXR Super Badass Variac Fuzz en Custom Badass '78 Distortion
"Je hoort absoluut veel MXR op het album. Zij deden me een hele tijd geleden een stapel pedalen cadeau. Ik gebruik hun fuzztoon regelmatig en niet alleen voor solo's. Ook wel voor gitaarpartijen met chorus of zo. En een distortion-pedaal van ze pak ik af en toe."

MXR Reverbs
"Deze stonden bijna de hele tijd aan (*tijdens de repetities; op het album is de natuurlijke galm van de opnameruimte gebruikt - red.*). Dat is een van die dingen waar ik als technicus op let. Vroeger was ik veel minder bezig met de klank van een ruimte, maar nu is dat superbelangrijk voor me, om wat je opneemt in een goedgekozen ruimte te plaatsen. Dat maakt verschil, ook al is het soms subtiel. Ik stel een van mijn reverbs af op een heel kort room-geluid, omdat ik dat het mooist vind voor gitaar. De ander is ingesteld op een lange nagalm."

MXR Dyna Comp
"Soms was de Dyna Comp precies wat ik nodig had om voldoende sustain aan mijn cleane sounds mee te geven. Ik ben een groot fan van de Dyna Comp, als sinds ik een kind was. In mijn jeugd luisterde ik graag naar Adrian Belew en hij had er zo een, en die stond ook bijna altijd aan in die tijd, het begin van de jaren tachtig."

door hij nu anders klinkt dan op de vorige albums. "Je hoort bijna de hele tijd mijn halselement", bevestigt hij. "In de tijd van 'By The Way' of 'Californication' gebruikte ik vooral het brugelement. Ik merkte bij de opnames voor 'Unlimited Love' dat de treble van mijn Marshalls op 3 stond, terwijl ik die vroeger altijd op 0 had."

Klassiekers

Tijdens de komende wereldtournee van de Chili Peppers krijgt Frusciante volop de gelegenheid te laten zien en horen hoe hij als gitarist is gegroeid. Zoals je kunt verwachten, bestaat de setlist voor een belangrijk deel uit de grootste hits, maar er is ook ruimte voor nieuw materiaal - ten tijde van dit interview repeteerde de band intensief alle 48 songs die ze voor dit album en de potentiële opvolger schreven. Natuurlijk kijken de fans uit naar het nieuwe werk van 'Unlimited Love' plus misschien zelfs nog niet uitgebrachte songs. Toch verheugt John zich op de klassiekers, waar hij met een frisse blik naar zal kijken. "Het voelt goed om de oude songs weer te spelen", zegt hij. "Die hebben een soort magie waardoor we ze nog altijd graag spelen. En ik improviseer graag op het podium. Dus ik heb veel zin in de jams die we altijd doen, en in de nieuwe solo's die ik ga spelen.

"Weet je, ik heb al twaalf jaar niet meer voor publiek gespeeld. Dus dit wordt weer net zo'n nieuwe ervaring voor me als het schrijven van rocksongs was toen ik weer bij de band kwam.

"Ik waardeer de klik die we als band hebben nu veel meer dan aan het einde van de vorige periode", geeft hij toe. "Ik begrijp nu beter waar we toe in staat zijn - soms raak je zo gewend aan iets dat het niet langer opvalt hoe bijzonder het eigenlijk is.

"Ik heb veel tijd gehad om precies de muziek te maken die ik wilde maken. Dat was geweldig, en dat zal ik ook blijven doen. Toch leek het me voor nu de juiste beslissing om weer onderdeel van een band te worden. En natuurlijk is het altijd leuk om met die gasten te spelen." G

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO workshop John Fruscianti-riffs
VIDEO officiële video *Black Summer*
VIDEO Red Hot Chili Peppers full show from The Fonda Theater, 2022
ARTIKEL Release van de Week 1 april: 'Unlimited Love'
SPOTIFY 'Unlimited Love'

GITARIST.NL

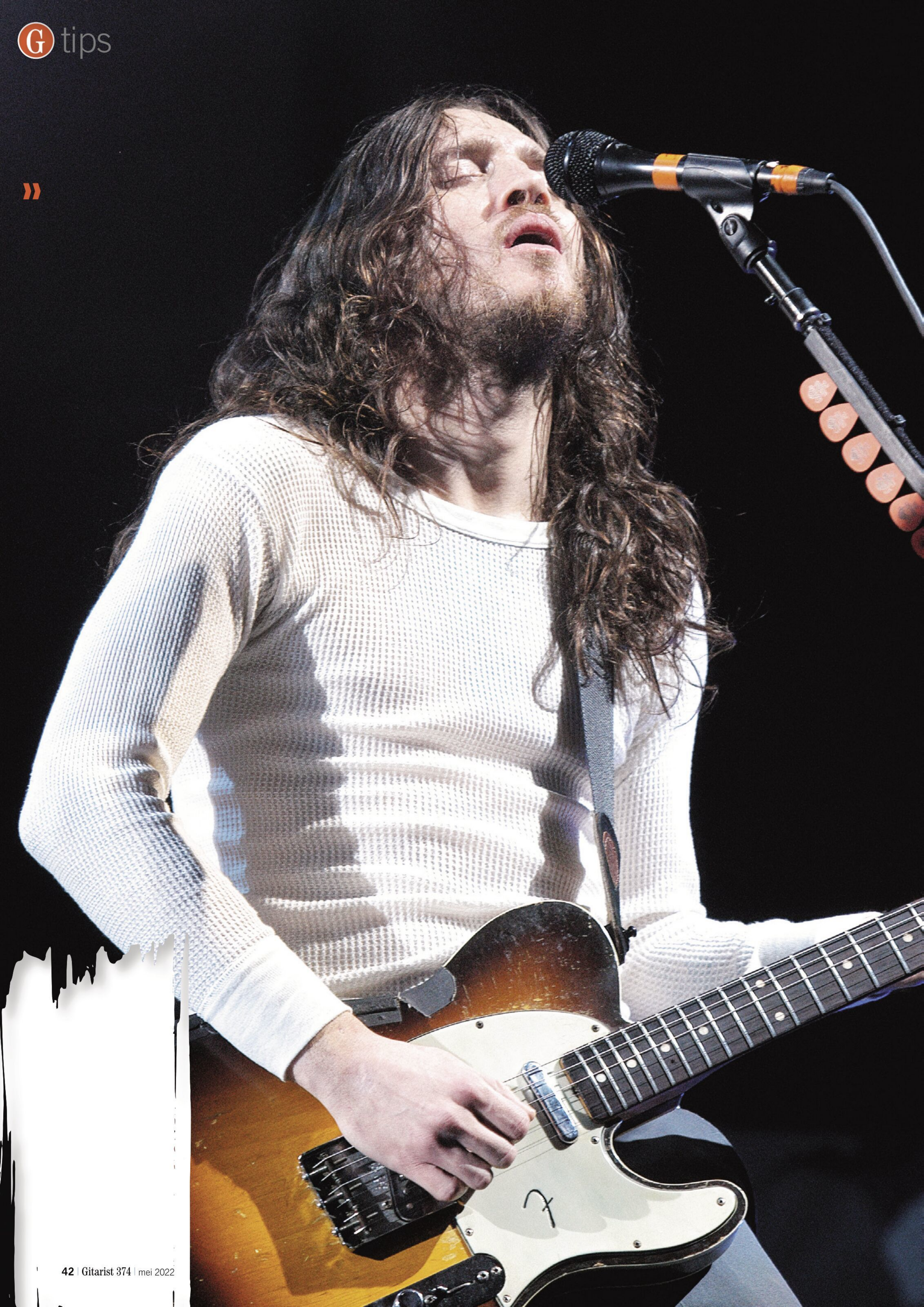

Getty

John Frusciante's speeltips

'Het maakt eigenlijk niet uit hoeveel techniek je hebt'

John Frusciante deelt de lessen die hij al gitaarspelend in zijn monumentale carrière heeft geleerd - en geeft tips hoe je de gitarist kunt worden die je altijd al wilde zijn...

Vraag altijd het uiterste van jezelf

"De eerste paar jaar dat ik in de Chili Peppers zat, was ik niet goed bezig. Ik dacht dat ik het net zo kon aanpakken als Flea, die hooguit een half uurtje per dag oefent en soms helemaal niet. En elke keer dat hij zijn bas oppakte, kwam er iets geweldigs uit. Toen ik bij de band kwam dacht ik: zo kan het dus ook! Maar bij mij blijkt dat niet te werken - als ik dat was blijven doen, had ik nooit een origineel idee gehad, zou ik niet trots zijn op mijn werk, zou ik me live niet prettig voelen en zou ik al helemaal geen songs kunnen schrijven, tenminste, niet met zulke creatieve ideeën als waar Flea mee komt. Ik moet twintig keer harder werken om op zijn niveau te komen. Wat ik nodig heb, is continu met de muziek van anderen meespelen en ik moet veel meer ideeën ontwikkelen dan ik aan de anderen laat horen. Dingen proberen te begrijpen die ik niet snap en die ik misschien wel nooit ga snappen."

Blijf wie je bent

"Toen ik een jaar of 18, 19 was, was ik steeds bezig om indruk te maken op anderen, omdat ik aparte dingen kon spelen of omdat ik zo intens was. Dat heb ik nog steeds wel een beetje, al snapte ik al snel dat intensiteit en techniek niet genoeg zijn. Muziek betekent eigenlijk alleen iets als je er iets wat echt van jezelf is in stopt en als je jezelf daarbij kwetsbaar durft op te stellen. Alleen maar laten zien hoe goed je kunt spelen heeft geen waarde. Geef de mensen iets om te voelen. Die switch maakte ik vlak na de tour voor 'Mother's Milk' (*het album uit 1989*). Toen besloot ik dat ik pas gelukkig zou zijn met wat ik deed als ik het helemaal anders zou gaan aanpakken, dus liet ik mijn ideeën over wat 'goed' is los. Ik besloot mezelf te zijn - wat dat ook betekent - en hield ermee op te proberen aan de verwachtingen van anderen te voldoen. De belangrijkste vraag werd toen: wie ben ik eigenlijk?"

Indruk maken leidt tot niets

"Nadat ik had besloten niet langer 'goed' te willen zijn en niet langer indruk op anderen te willen maken, begon er iets van wat ik maar mijn 'ziel' noem in mijn spel door te klinken en begon het publiek me meer te waarderen; mijn spel ging iets betekenen. Dat was best raar, omdat ik net had besloten dat dat me niks meer kon schelen. Ik dacht: ik ga gewoon mezelf zijn, wat er ook gebeurt. En dat was het moment dat mensen aandacht en waardering kregen voor mijn spel."

Houd het simpel en de hele band zal beter klinken

"Nadat ik al die kinderachtige trekjes uit mijn spel had gehaald en heel simpel en vanuit mijn hart ging spelen, ging Flea veel beter klinken. Dat viel me direct op tijdens de repetities. Als ik in plaats van »

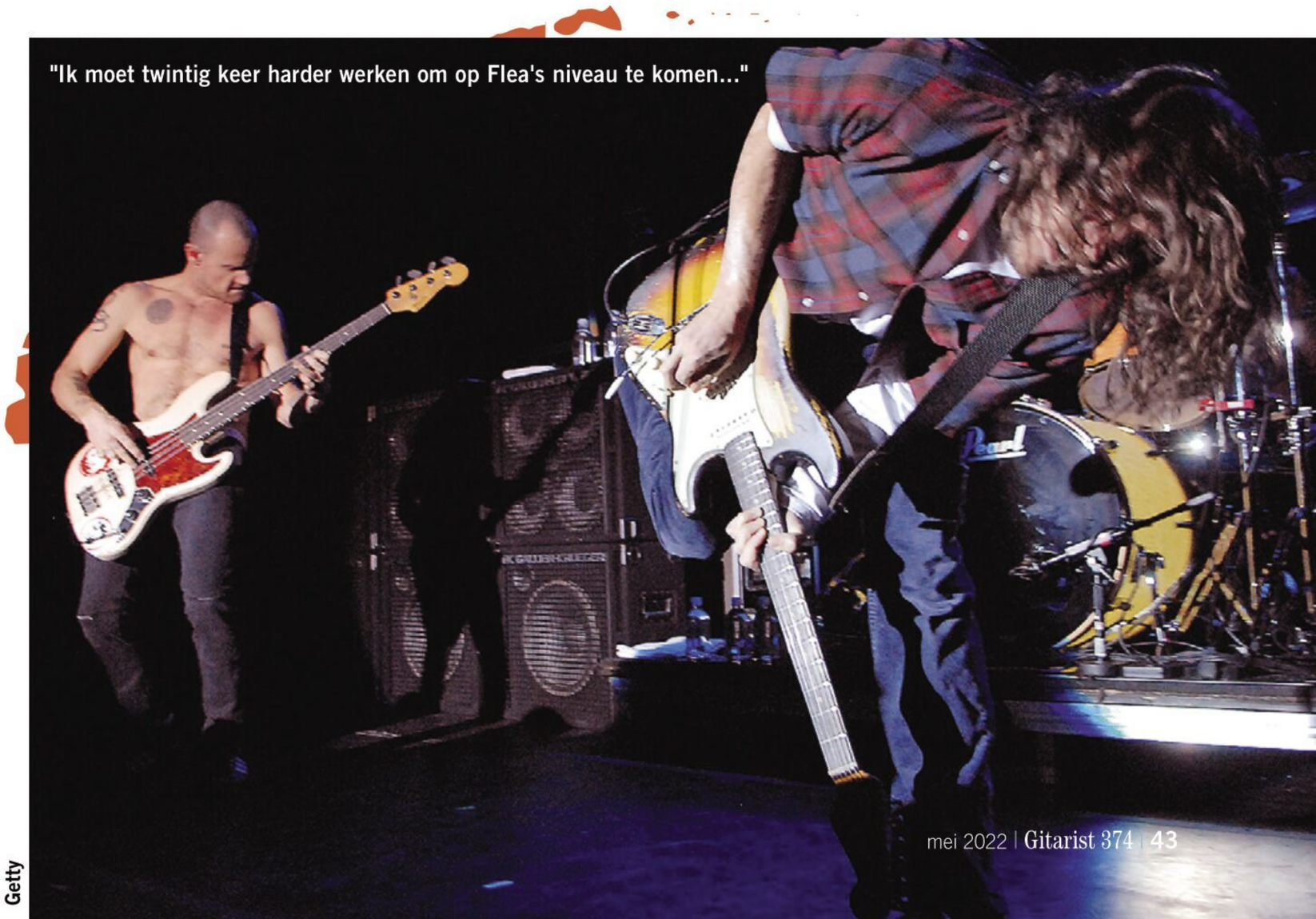
"Ik moet twintig keer harder werken om op Flea's niveau te komen..."

Getty

18+

WHAT IS AVAXHOME?

AVAXHOME-

the biggest Internet portal, providing you various content: brand new books, trending movies, fresh magazines, hot games, recent software, latest music releases.

Unlimited satisfaction one low price
Cheap constant access to piping hot media
Protect your downloadings from Big brother
Safer, than torrent-trackers

18 years of seamless operation and our users' satisfaction

All languages
Brand new content
One site

AVXLIVE.ICU

AvaxHome - Your End Place

We have everything for all of your needs. Just open https://avxlive.icu

Onze bladen voor muzikanten

Bestel ze los of word abonnee
Dat gaat heel gemakkelijk via

muziekmagazines.nl

Proefabonnementen € 12,50

Jaarabonnementen vanaf € 20,90

Losse edities vanaf € 5,-

We sturen alles op zonder verzendkosten

Keijser 18 MEDIAPRODUCTIES | de INZET uitgeverij | Interface voor muzikanten en producers

+31 (0)20 6755308 | info@k18.nl | www.muziekmagazines.nl

allerlei rommel te spelen bijvoorbeeld een noot heel lang aanhield, kreeg Flea veel meer ruimte voor al die geweldige dingen die hij doet! Ik zag ook hoe goed dat was voor de band; iedereen klonk beter omdat ik ze niet meer in de weg zat. Ze kregen een blanco canvas om op te schilderen omdat ik niet langer voor-aan stond om mijn schilderij door te drukken. Ik besloot dat dat voortaan mijn rol was, iedereen de ruimte geven om te doen waar ze zo goed in zijn, en dat werkte!"

Een echt goede gitarist snapt de interactie met zijn band

"Vaak denken mensen dat een gitarist pas goed is als hij de aandacht weet te trekken. En er zijn veel prima gitaristen die dat heel goed kunnen. Maar wat ik veel belangrijker vind, is wat anderen doen die niet steeds in de spotlights hoeven te staan - zoals Bernard Sumner in Joy Division of Syd Barrett of Johnny Thunders of Matthew Ashman van Bow Wow Wow of John McGeoch in Siouxsie and the Banshees. Wat zij gemeen hebben met iemand als Eddie Van Halen, Randy Rhoads of Jimi Hendrix is dat ze weten hoe ze onderdeel van een band moeten zijn en de anderen beter laten klinken. Ze zijn teamspelers.

"Ja, Eddie Van Halen had toevallig een flashy stijl, maar hij was een geweldige slaggitarist en dankzij hem klonken de drums geweldig. En de bas. En de zanger. Het maakt mij niet uit hoeveel techniek je hebt; ik ben pas echt onder de indruk als je de rest van de band beter laat klinken. Voor de een betekent dat alleen jezelf zijn. Voor de ander misschien juist veel flashy dingen doen naast de gitaarpartij voor de song. Het kan ook betekenen dat je nooit soleert, of wel, maar dan heel simpel.

"Hoe goed een gitarist is, meet ik af aan hoe ze van de band één geheel weten te maken: hoe ze samen met de rest een sound weten te creëren. Een rockband is niet vier mensen in hun eigen wereld; een rockband is drie, vier of vijf mensen die samen een sound creëren. En hoe goed elk van hen is, hoor je aan die sound. En niet aan wat ze individueel doen of hoe het eruit ziet of hoe moeilijk wat ze doen is voor beginnende muzikanten. Ik realiseerde me dat toen ik 19 of 20 was en dat is nooit veranderd."

Leer de dynamiek beheersen

"Accenten en niet-accenten zijn, denk ik, het belangrijkste onderdeel van expressief gitaarspel. En dat is nou net wat je niet beheerst als beginner. Je vraagt je steeds af: waarom klinken die gasten op dat album veel beter dan ik, terwijl ik hetzelfde speel? Vanwege de accenten en niet-accenten en alles wat daartussen zit. Ik oefen heel veel toonladers op heel veel manieren en ben me altijd bewust van waar ik de accenten wil hebben. Dat hele idee dat je noten hard en snel kunt aanslaan of zacht en langzaam en het verschil in klank daartussen heb ik constant in gedachte."

Schakel je brein uit en voel de klik met de anderen

"Je zult merken dat dan leuke dingen gaan gebeuren - zoals Flea en ik, die precies tegelijk eenzelfde riff spelen die we nooit eerder gespeeld hebben. Dus niet nadenken, maar luisteren en voelen wat de rest aan het doen is. Luister naar de rest, maar luister vooral ook naar wat er uit jouw instrument komt, dat is de helft van de lol. Dat vind ik het leuke van feedback; je weet nooit zeker wat er gaat gebeuren. Luister wat er uit jouw luidspreker komt en doe daar iets mee.

"Laten zien hoe goed je kunt spelen heeft geen waarde. Geef de mensen iets om te voelen"

"Soms zijn gitaristen zo bezig met of wat ze doen goed is of niet, dat ze zichzelf belangrijker gaan vinden dan de noten die ze spelen. Ik snap dat wel want zo werkt ons brein; dat wil controle houden over elk moment. Maar dat moet je los kunnen laten om puur te luisteren naar wat er gebeurt en daarop te reageren. En het maakt dan niet uit hoe langzaam je moet spelen om dat voor elkaar te krijgen. Je zult zien dat je productiever wordt, en meer lol hebt in het spelen. Als je je zorgen maakt over wat er misschien gaat gebeuren, hoe kun je dan genieten? Luister naar elkaar, snap het verband tussen wat jullie samen doen en maak dat de basis van jullie band.

"Zie het als feedback: dat veroorzaak jezelf en komt daarna terug. Zo kan het zijn met alles wat je speelt: speel een paar noten en wacht vijf seconden voor je de volgende speelt. Luister wat dat met de andere instrumenten doet en speel daarna - als het juiste moment er is - gewoon wat in je opkomt zonder na te denken. Zo begon ik te denken nadat ik mijn eigen stijl gevonden had. Vóór die tijd was ik steeds maar bezig met wat ik zou gaan spelen. Nu niet meer, nu ben ik me meer bewust van wat ik gespeeld heb." G

John Frusciante is pas onder de indruk als een gitarist de band beter laat klinken

Getty

My Baby

The Blues & The

My Baby heeft inmiddels over de hele wereld podia beklommen en festivalweides bezworen met hun unieke brouwsel van rootsmuziek en dance. De band releaset in april hun vijfde studioalbum, ‘Sake Sake Sake’, en maakt zich op voor een Europese clubtour en drukke festivalzomer. Gitarist spreekt zangeres en gitariste Cato van Dijck en gitarist Daniel de Vries over het ontstaan van hun oude én nieuwe sound. tekst **Tommy Ebben**

My Baby heeft zich de afgelopen jaren opgewerkt als een van Nederlands meest vooraanstaande muzikale exportproducten. In eigen land stonden ze onder meer op Lowlands en Down The Rabit Hole en de lijst met vette buitenlandse festivals waar ze speelden, is te lang om op te noemen. Het Amsterdamse drietal weet tegelijkertijd muziekkenners te laten watertanden én de oerinstincten van hele volksstammen te prikkelen. De drumgrooves van Joost van Dijck wekken het verlangen op te dansen rondom een groot vuur om kwade geesten te verdrijven. Het weergaloze fingerstyle-gitaarspel van Daniel de Vries slaat een brug tussen hedendaagse festivalweides en de Mississippi delta van honderd jaar terug. De stem van Cato van Dijck reikt tot in de stratosfeer en haar stage-performance is even sensueel als badass.

De half Nederlandse, half Nieuw-Zeelandse Daniel speelde al met Joost en Cato in de soulband The Souldiers, samen met hun twee andere zussen, bassiste Floor en zangeres Sofie (alias Sofie Winterson). Wat later My Baby zou worden, kreeg vorm in het kraakpand waar Joost en Daniel beiden in kwamen te wonen. “Het was een oude fabriek in Amsterdam-Noord”, herinnert Daniel zich. “Een grote fabriekshal en een kantoorgedeelte, waar onze woonvertrekken waren. Ook hadden we er een studio annex repetitieruimte gemaakt waar we samen met onze vriend en producer Mickey Smid aan songs werkten die later op debuutalbum ‘My Baby Loves Voodoo!’ uit 2013 terechtkwamen. Al stond de uiteindelijke bandbezetting nog lang niet vast en had het allemaal meer het karakter van een losstaand

Daniel de Vries gebruikt pawnshopgitaren als deze National Cosmopolitan voor vuige bluessounds

Peter Lodder

Beat

project. Pas toen we liveshows gingen doen, werd de band meer gedefinieerd.”

Techno

De inmiddels bekende drie-eenheid van My Baby werd min of meer uit nood geboren. “We deden mee aan Popronde 2013”, legt Cato uit. “Vanwege de daarmee g epaard gaande lage gages, stress rondom parkeerplekken en dergelijke besloten we om dat tourtje met een minimale bezetting te doen. Dat dwong ons ertoe om de nummers op een andere manier te arrangeren dan ze op de plaat klonken. Dat bleek heel goed te werken, met name de dance-achtige benadering. Dat crossover-zaadje was al geplant tijdens de repetities in onze studio. In het kraakpand waar we zaten, werden namelijk ook heftige technofeesten georganiseerd. Tijdens repetities dreunde die muziek vaak dwars door de muren en konden we vaak niets anders dan mee jammen op de beat van de techno.”

Deltablues

“Mijn moeder is een echte folky”, zegt Daniel. “Ik groeide op met veel Britse en Ierse folkmuziek om me heen, maar ook Amerikaanse iconen als Joni Mitchell. Mijn moeder zingt en speelt zelf ook gitaar. Vanuit de folk was het voor mij een kleine stap naar de blues. Ik begon zelf pas rond mijn twaalfde of dertiende met gitaarspelen. Ik had een hele goede gitaarleraar leren kennen in Amsterdam, Frank Sutherland, die al vanaf de jaren zestig bezig is met blues. Hij heeft legendes als Son House en Bucka White zien spelen toen die tijdens de folk- en bluesrevival naar Amsterdam kwamen. Door hem ben ik nog meer ondergedompeld in de deltablues en heb de liefde daarvoor van hem overgenomen. De kern daarvan is pure, akoestische fingerstyle-gitaar, met als bekendste voorbeeld natuurlijk Robert Johnson. Dat is de basis geworden van mijn stijl.”

Amalgaam

“Ik ben pas echt gitaar gaan spelen in My Baby”, zegt Cato. “Vanaf m’n vijfde speel ik viool en kon wel wat simpele gitaarakkoorden om mezelf te begeleiden. Pas toen we besloten om met z’n drieën liveshows te gaan doen, heb ik de elektrische gitaar ter hand genomen om ritmepartijen te spelen als opvulling. Daniel leerde me de open G-stemming zodat ik makkelijk barré-akkoorden kon pakken en met kleine toevoegingen wat variaties kon maken. Toen ben ik met m’n rare vintage Davoli versterkertje en kleine Guyatone gitaartje het podium op gegaan. Tijdens die eerste shows in cafés miste je de bas niet. Joost z’n kickdrum zorgde voor genoeg sub, zeker omdat we die flink boostten in de mix, zoals bij dance. Maar toen de podia en PA’s groter werden, begon er toch wel wat te missen in het laag. Toen ben ik met behulp van een octaver, de Boss OC-2, de beste wat mij betreft, baspartijen gaan spelen op m’n gitaar. Omdat ik Joost al m’n hele leven ken en ik erg gewend ben aan zijn manier van drummen, voelde het als een tweede natuur om de bas op de offbeat te spelen voor dat sidechain-effect als in elektronische muziek. Al snel ging ik ook het signaal splitten en stuurde ik de lage octaven naar een basversterker. Ik moet altijd wel een beetje lachen als ik m’n naam zie staan in lijstjes voor beste gitaristen. Mijn stijl is een noodgedwongen amalgaam van single-note gepluk, barréakkoorden en veel effecten.”

Freaky

“Ik hou ook van octavers”, haakt Daniel aan. “Ik gebruik naast de Boss OC-2 ook de Nano POG van Electro-Harmonix. Omdat we maar met z’n drieën zijn, wil je toch zoveel mogelijk lagen creëren.

Peter Lodder

Cato ging pas in My Baby gitaarspelen. Daarvoor speelde ze viool

Peter Lodder

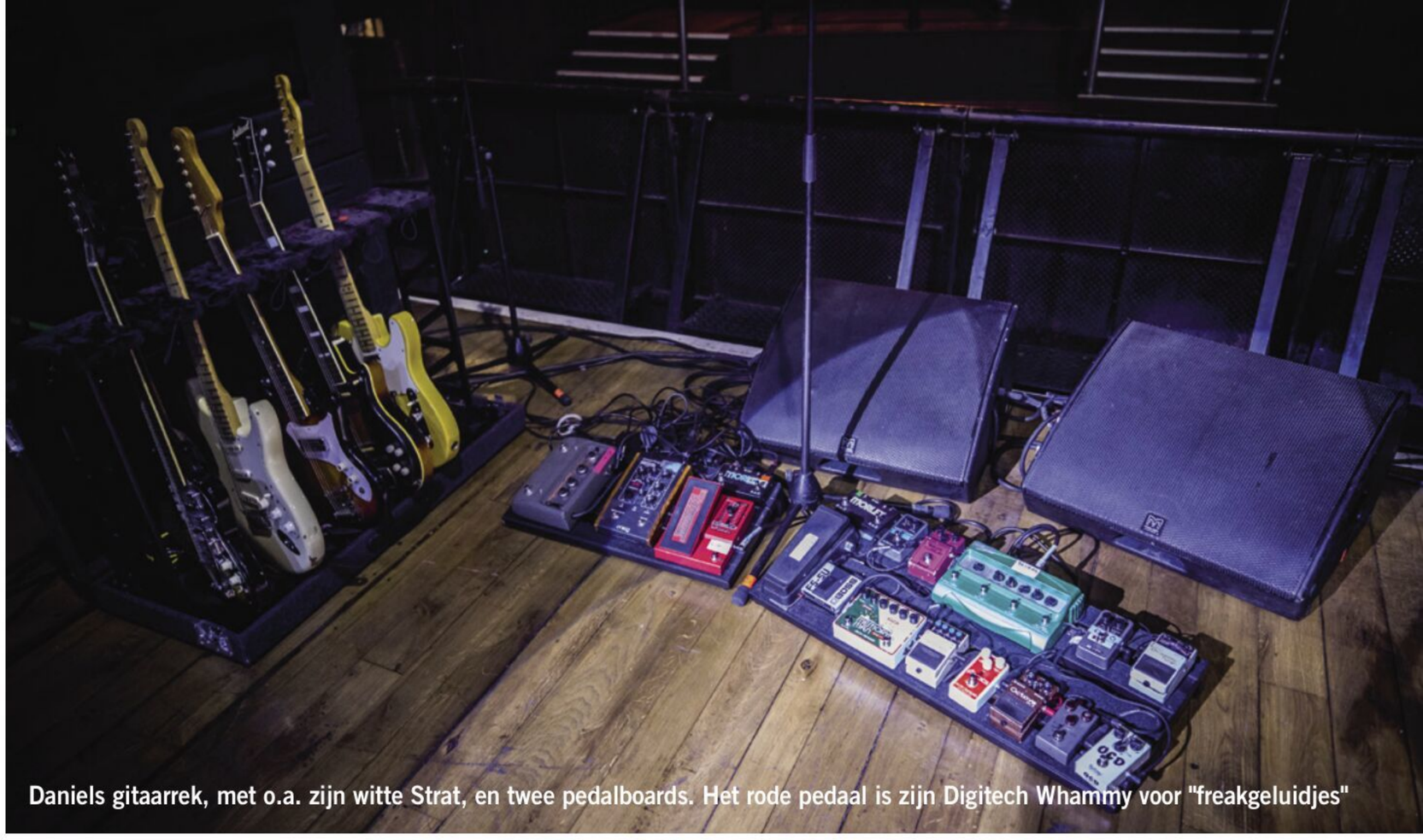

Daniels gitaarrek, met o.a. zijn witte Strat, en twee pedalboards. Het rode pedaal is zijn Digitech Whammy voor "freakgeluidjes"

» Ik maak ook veel gebruik van delays. Dat begon met een oude Memory Man Deluxe, maar die ging vaak kapot en hoe meer we delays gingen incorporeren in onze sound, hoe meer ik een delay met taptempo nodig had. Toen kwam er eerst een Memory Man 550-TT; praktisch dezelfde bucket-delay, maar dan met taptempo. Inmiddels speel ik ook met een Analog Delay van Ibanez, een Line 6 DL4 en een Boss DD-3. Ik gebruik die verschillende delays om dingen als 'sweeps', atmosferische dingen en arpeggio-achtige synthlijnen - zoals die veel in de elektronische muziek voorkomen - na te bootsen met gitaar. De laatste jaren speel ik ook met een Whammy van Digitech, voor die freakgeluidjes.
Ik ben eigenlijk altijd op zoek naar nieuwe sounds. Vandaar dat ik tegenwoordig ook speel met twee pedalboards."

"Ik speel ook met twee pedalboards", zegt Cato. 'Maar een is voor mijn vocale effecten. Ik houd van die kleine elektrische gitaren uit de jaren vijftig. Ten eerste vanwege het gewicht en formaat. Je staat er toch twee uur mee om je schouders en ik wil me vrij kunnen bewegen. Maar ik vind de sound ook te gek. Die gekke pickups hebben ook de perfecte output om bas mee te spelen met octaver. Ik begon met een Guyatone uit de jaren vijftig, maar heb ook Teisco's. Ik heb er een aantal gevonden in Londense gitaarwinkels en kreeg er ooit een van iemand bij wie die op zolder stond. Ook mijn basgitaar heeft een klein formaat en is van Japanse makelij. Het is een Jedson Telecaster Bass van eind jaren zestig of begin jaren zeventig. Iemand die ik niet kende zei: 'Is dit niet iets voor jou?'"

"Er staat meer gitaar op de plaat dan je in eerste instantie zou denken"

Helderheid en punch

"Mijn witte Stratocaster is al jaren mijn maingitaar", zegt Daniel. "Ik heb ook op een tijdje op Telecasters gespeeld, maar de Strat is toch het meest veelzijdig qua sound en het breedst inzetbaar in combinatie met alle effecten die ik gebruik. Voor de vuige, John Lee Hooker-achtige bluessounds, vaak met open stemmingen, gebruik ik ook graag gitaren uit de jaren vijftig en zestig. Een fifties Harmony Stratotone bijvoorbeeld, een National Cosmopolitan en een Supro Ozark. Qua versterkers speel ik al jaren met een Fender Twin Reverb en Fender Tremo-Lux uit '64. De Twin is een silverface, maar gemod tot een blackface zodat het signaal alleen maar door de eindbuizen gaat. Ik heb een heel transparant geluid nodig, anders hoor je de ritmische delays niet goed. Maar tegelijkertijd moet er ook genoeg punch in de amp zitten, omdat ik alleen maar fingerstyle speel en dus geen plectrums gebruik. Die Fender amps bieden mij zowel die helderheid als de punch."

Cato speelt ook bas, op een Japanse Jedson Telecaster Bass

Peter Lodder

Benaderingswijzen

Op hun vorige album, 'Mounaiki - By The Bright Of Night' uit 2018, werd de sound van My Baby wat minder rootsy en trok het drietal de sound iets meer richting elektronica. Op 'Sake Sake Sake' wordt die trend doorgezet. Is de verschuiving een bewuste keuze?
Joost: "We hebben nu al een aantal albums achter de rug. Steeds als je begint aan een nieuwe vraag je jezelf af: waar hebben we nu zin in? De sound verschuift met onze eigen interesses. Die overgang gaat vrij natuurlijk." Daniel: "Toch staat er meer gitaar op de plaat dan je in eerste instantie zou denken. Veel partijen waarvan mensen denken dat het synths zijn, zijn gitaarpartijen, maar dan met meerdere effectlagen. Of je hoort zwaar geproceste samples van mijn gitaar.
Ik ben altijd op zoek naar nieuwe geluiden en benaderingswijzen voor mijn spel.
Dit is simpelweg een logische volgende stap voor mij." G

Concerten
April: 23, Podium 't Beest, Goes
Mei: 6, Oosterpoort, Groningen
Juni: 17, Pinkpop
Juli: 3, Down The Rabbit Hole

Hani Chladilová

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO a dream i dream (videoclip)
VIDEO Live: ZomerFestival 2020
VIDEO In The Club - Live at Lowlands 2019
SPOTIFY album 'Sake Sake Sake'

GITARIST.NL

Jackson®

JACKSONGUITARS.COM

BLASTED WITH SOUND

PRO SERIES SIGNATURE JEFF LOOMIS SOLOIST™ SL7

©2022 JCMI. Jackson® and Soloist™ are trademarks of Jackson/Charvel Manufacturing, Inc. All rights reserved.

Molly Tuttle

Liefde voor bluegrass

Op haar nieuwe album onderzoekt flatpicker extraordinaire Molly Tuttle haar invloeden met een geweldige set eigen composities. tekst **David Mead**

Haar rechterhandtechniek alleen is al genoeg om gitaristen die twee keer zou oud zijn hun gitaar aan de wilgen te doen hangen. En dan hebben we het nog niet gehad over de zuiverheid van haar stem en de kracht van haar songwriting. In april verscheen haar derde album, 'Crooked Tree'. We vroegen Molly naar het hoe en wat.

Je vorige album, 'But I'd Rather Be With You', was een album vol covers, maar op je nieuwe plaat lijk je terug te gaan naar je wortels.

"Dat klopt wel, ja. Het laatste album was een echt coole ervaring: de opnames waren in mijn huis, met (*producer*) Tony Berg. Ik ging een richting op die ik nog altijd erg interessant vind, ook nu nog. Toch voelde het daarna goed om mijn eigen bluegrass-songs te schrijven en ik realiseerde me dat ik nu een bluegrass-album wilde maken met eigen composities. Dat was een droom van me waar ik niet eerder iets mee gedaan had. Dus toen ik dit album maakte, voelde ik me artistiek op mijn plaats."

Waar is je liefde voor bluegrass begonnen?

"Dat heeft te maken met mijn grootvader, die een boerderij had in Illinois en banjo speelde. Hij hield erg van bluegrass en vroege country zoals van Hank Williams, en hij hoorde Flatt en Scruggs bij de Grand Ole Opry. Hij speelde banjo en mijn vader groeide op in een soort familiebandje op de boerderij. Daarna verhuisde mijn vader naar Californië en gaf bluegrass-les in de Bay Area. Als kind hoorde ik tot een bepaalde leeftijd uitsluitend bluegrass. Toen ik een jaar of tien was begon ik

Molly's eerste keus op tour is altijd haar gitaar van Pre-War Guitars uit Noord-Carolina

Haar nieuwe album is Molly's eerbetoon aan de bluegrassmuziek waarmee ze opgroeide

bluegrass-cd's te verzamelen. Ik wilde al heel jong ook zelf muziek maken en gitaar bleek het best bij me te passen. Samen met mijn vader ging ik naar bluegrassjams en hij had leerlingen van mijn leeftijd waar ik mee speelde. Ook gingen we samen naar festivals. Dat is het soort herinneringen dat me inspireerde voor dit album."

Je nam dit album live op?

"Ja, de meeste zang is live en alle solo's ook. Dat was niet per se een regel, maar ik wil geen bluegrass spelen met alleen een metronoom als begeleiding. Ik wil ook alleen zang opnemen als ik gitaar speel, anders voelt het onnatuurlijk. Bluegrass is heel organische muziek en ik wilde dat het klonk alsof we gewoon wat aan het jammen waren. Het is natuurlijk anders als je in de studio bent - het is moeilijker om te relaxen dan wanneer je op een festival in een tuinstoel zit te spelen. Maar mijn favoriete bluegrass is altijd zo live mogelijk."

Wietteler

Is 'Crooked Tree' het eerste album dat je zelf produceert?

"Ja, ik heb het samen gedaan met Jerry (*Douglas*) en dat werkte heel prettig. Hij respecteerde mijn ideeën en gaf me het gevoel dat ik zelf aan het stuur zat. Maar ik kon altijd bij hem terecht als ik hulp nodig had."

Hoe heb je de mensen gekozen die op je album meespelen?

"Ik had een lijst met mensen per instrument die ik graag wilde, en gelukkig kon bijna iedereen. Dat is het voordeel van het moment dat ik koos om de studio in te gaan; in juli was nog niemand op tournee. En Jerry had ook wat suggesties."

Wanneer begon je voor het album te schrijven?

"Dat was ongeveer een jaar geleden. Ik herinner me dat ik in de kerstperiode van 2020 begon met *San Francisco Blues*. Dat was de eerste song voor het album, behalve *Over The Line*, dat ik een paar jaar geleden schreef en al live had gespeeld. Dat was de enige oudere song die paste bij dit album. De rest schreef ik tijdens de lente en winter van vorig jaar."

Welke instrumenten nam je mee de studio in?

"Oh, alleen één gitaar, mijn Pre-War Guitars gitaar van Braziliaans palissander. Die hebben ze een paar jaar geleden voor me gebouwd en ik speel er eigenlijk altijd op. Hij speelt heerlijk en klinkt precies zoals ik wil."

Veel songs op het album hebben een verhaal. *Dooley's Farm*, bijvoorbeeld: waar gaat dat over?

"Toen ik jong was luisterde ik naar The Dillards en die hebben een song over Dooley, die illegaal whisky stookt. Die song schreef ik met (*Old Crow Medicine Show's*) Ketch Secor. Het leek ons leuk om Dooley te updaten en er een wietteler van te maken, omdat dat in het zuiden van de VS nog steeds illegaal is. We hadden het er een paar keer over, maar er kwam steeds maar niets uit. En de laatste keer dat we een poging deden, hadden we opeens het hele verhaal."

Zijn er andere songs op het album waar je extra blij mee bent?

"Volgens mij is de song *Grass Valley* het meest autobiografisch. Ik vertelde je net hoe ik muziek maakte met mijn vader en dat we samen naar bluegrassfestivals gingen. En het eerste festival waar ik was, was Grass Valley in Californië - ik vond het geweldig. Ik was daar voor het eerst met mijn pa toen ik tien was en ik ben er als volwassene nog vaak geweest. Daar komt de inspiratie voor die song vandaan. Tijdens de opnames leek het me leuk als mijn vader mee zou zingen. Je hoort hem in het refrein. Jammer genoeg kon hij niet naar Nashville komen, dus heeft hij zijn partij bij hem thuis opgenomen, waar hij een eenvoudige studio heeft met een interface en een paar microfoons."

Heb je zin om dit materiaal live te gaan spelen?

"Zeker! Ik heb een bluegrassbandje samengesteld om mee te touren, met andere mensen dan op de plaat meedoen, want die zitten allemaal in vaste bands. Mijn tourband is echt heel leuk, een droomgroep. We hebben vorige week onze eerste tour afgerond waarbij we het nieuwe materiaal hebben uitgeprobeerd op het publiek. En als het album verschijnt gaan we heel veel festivals en andere optredens doen." G

mollytuttlemusic.com

Lees, luister en kijk verder op Gitarist Extra

VIDEO Molly Tuttle Bluegrass Guitar Lesson
SPOTIFY 'Crooked Tree'

GITARIST.NL

» Stijlanalyse

Molly Tuttle

De plectrumtechniek van de Amerikaanse bluegrassvirtuoos Molly Tuttle moet je zien om te geloven. Hieronder doen we haar waanzinnige crosspickingstijl uit de doeken. tekst **Stuart Ryan**

Als we onze plectrumtechniek willen verbeteren, kijken we voor inspiratie al snel naar voorbeelden uit de wereld van de rock, metal of jazz-fusion. Maar luister eens naar de Amerikaanse bluegrass-sensatie Molly Tuttle en je hoort direct dat zij een van de beste pickers van dit moment is.

Tuttle's belangrijkste techniek noemen we 'crosspicking', een standaard plectrumsysteem in country en bluegrass. In de meeste gevallen betekent crosspicking dat je één, hooguit twee tonen per snaar aanslaat. De techniek ontstond toen gitaristen fiddle- en banjomuziek op gitaar gingen spelen; vaak doe je dat vanuit akkoordgrepen en toonladders in de open positie waarin losse snaren worden gebruikt. Crosspicking is een lastige techniek om onder de knie te krijgen, wat de snelheid en souplesse waarmee Molly speelt nog bewonderenswaardiger maakt. Een van de dingen die crosspicking zo moeilijk maken, is dat je in de open positie speelt waar de ruimte tussen de tonen het grootst is, groter dan rond de vertrouwde 12e positie. Het is essentieel dat de pols van je aanslaghand zo ontspannen mogelijk is om de kracht en de *drive* te krijgen die nodig zijn, en om op het voor bluegrass noodzakelijke volume te spelen. En omdat je hooguit één of twee tonen per snaar speelt, wissel je neer- en opslagen voortdurend af over alle zes snaren.

Een ontspannen benadering is zoals gezegd onmisbaar om deze techniek te leren beheersen, dus houd je pols los en soepel.

In onderstaande oefening laten we zien hoe je te werk gaat in de open positie en daarna gaan we naar een typische alternate-pickingsituatie hoger op de hals.

Zo krijg je dat geluid

Voor de opnames van deze maand gebruikte ik een Collings OM1 Julian Lage-model, ook al spelen bluegrass-gitaristen meestal op dreadnought-modellen vanwege hun diepere klank en grotere volume. Toch gaat het ook best met een klankkast van OM-formaat, want ook die is in staat de heldere toon en snelle attack te bieden die je nodig hebt voor deze stijl. Voor uitdagende stukken als deze plaatsen gitaristen vaak een capo op de hals om de actie naar beneden te brengen en de gitaar iets makkelijker bespeelbaar te maken.

Verplicht luisteren

Er is een hele lijst bluegrass-crosspickingmeesters waar je van kunt leren. Bijvoorbeeld Tony Rice' 'Acoustics' album of alles waar Molly Tuttle op meespeelt. Sommige mensen zijn allergisch voor de bluegrassmanier van zingen en als jij er daar een van bent, zijn instrumentale albums een betere keus. Bijvoorbeeld Bryan Suttons 'Bluegrass Guitar' of mandolinespeler Chris Thile's 'Not All Who Wander Are Lost'.

GITARIST EXTRA

Audio- en videovoorbeelden bij de workshop op Gitarist Extra

www.gitarist.nl/extra

Voorbeeld 1 | **De stijl van Molly Tuttle**
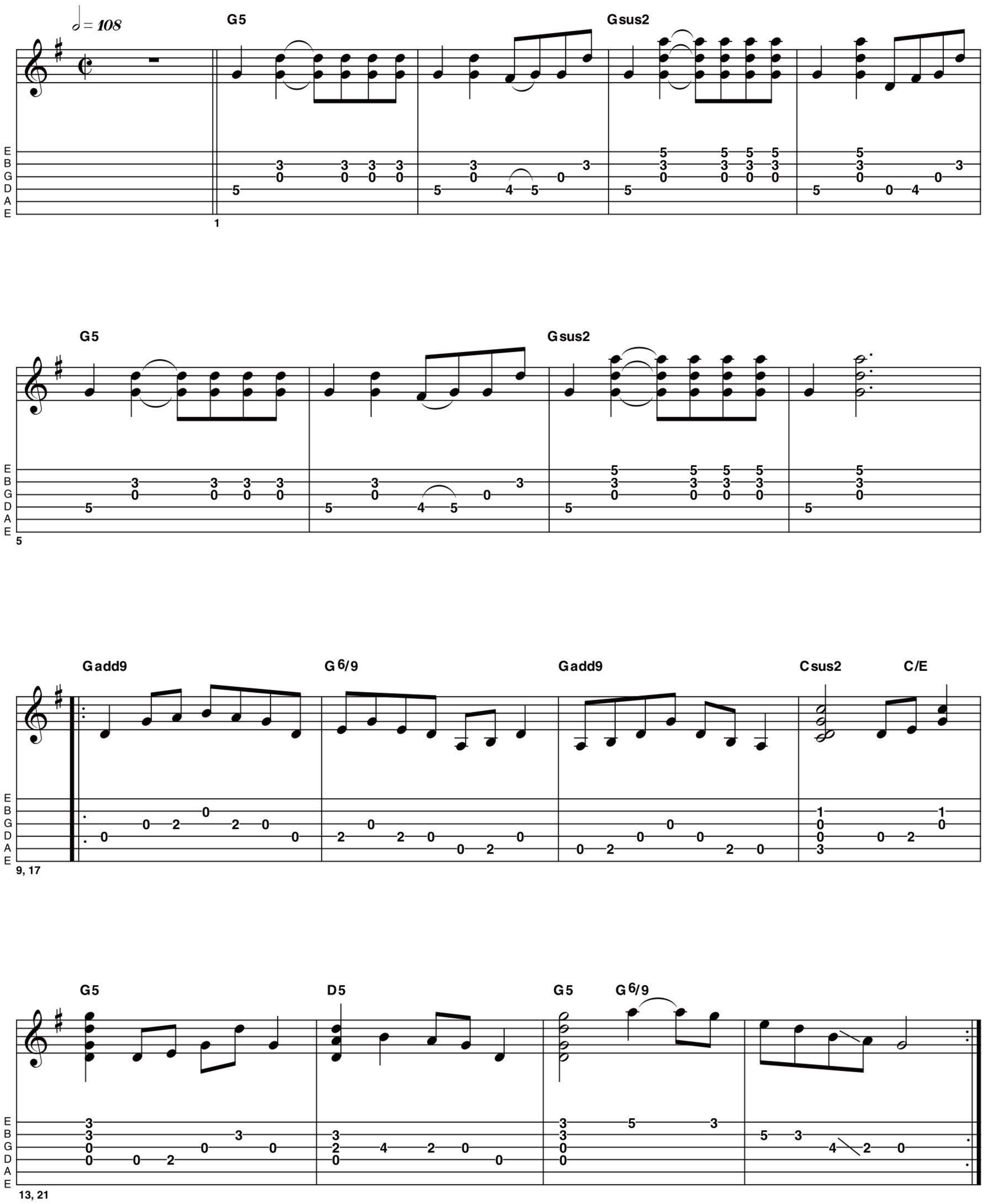
Maat 1-24 Dit is een typisch gebruik van de open positie voor bluegrass. We beginnen met een op banjo geïnspireerde frase in de eerste acht maten en dat geeft je de kans met een ontspannen, soepele pols je neer- en opslagen te oefenen. De melodie volgt dit en moet voortdurend met alernate-picking gespeeld worden. Hoewel het lastig is: speel alle tonen met plectrum en geef niet toe aan de neiging om hammer-ons en pull-offs te gebruiken!

miniconcerten - interviews- tutorials - en meer.

AQUARIUM SESSIONS

Abonneer je op ons YouTube-kanaal!

www.youtube.com/c/aquariumsessions

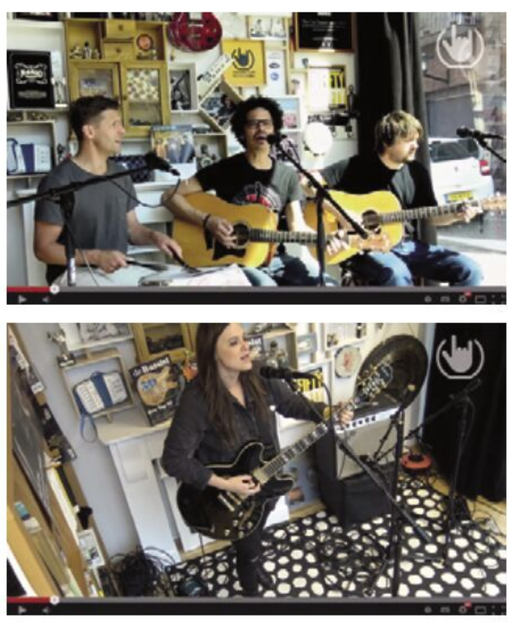

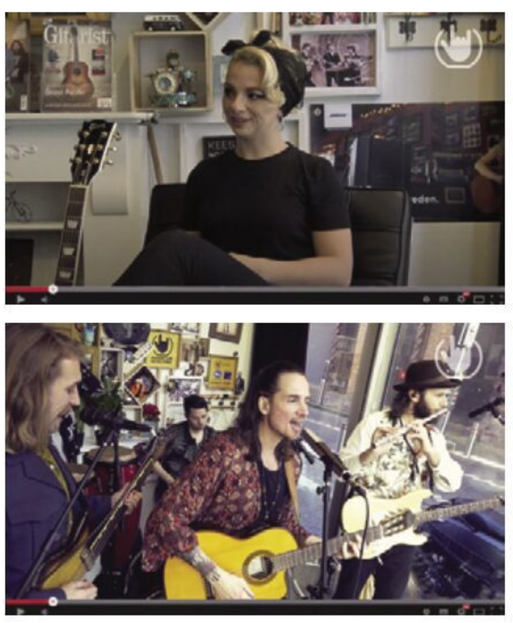

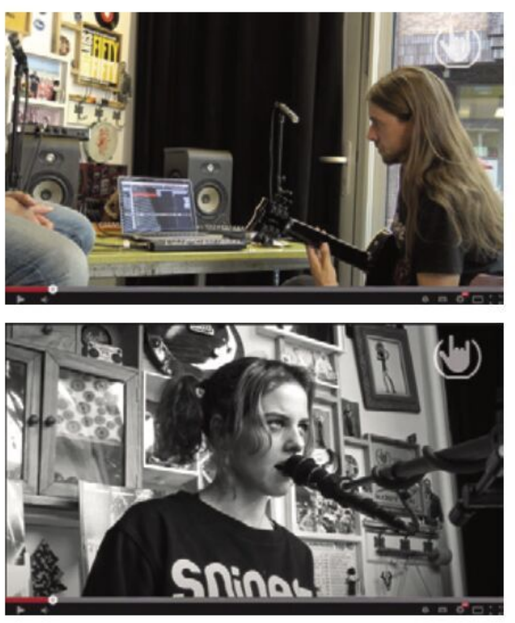

Video Tutorials:**Gitaarhelden Leif de Leeuw | Stem je drums | Silent Recording**

Bekijk de volgende miniconcerten: **M ft. M | Komodo | Lakshmi Jett Rebel | Skinnerbox | Tyler Ramsey | Will And The People | Eagle-Eye Cherry | Emily Wolfe | Ethan Johns**

En video-interviews met : **Samantha Fish | Jared James Nichols Jeff Berlin | Jan Akkerman | Emilie Cleuver**

Aquarium Sessions

Een project van Musicmaker, Gitarist, Slagwerkkrant, De Bassist en Interface

---

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory Amsterdam

Powered by Audient, Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

Voorbeeld 2 | **De stijl van Molly Tuttle**
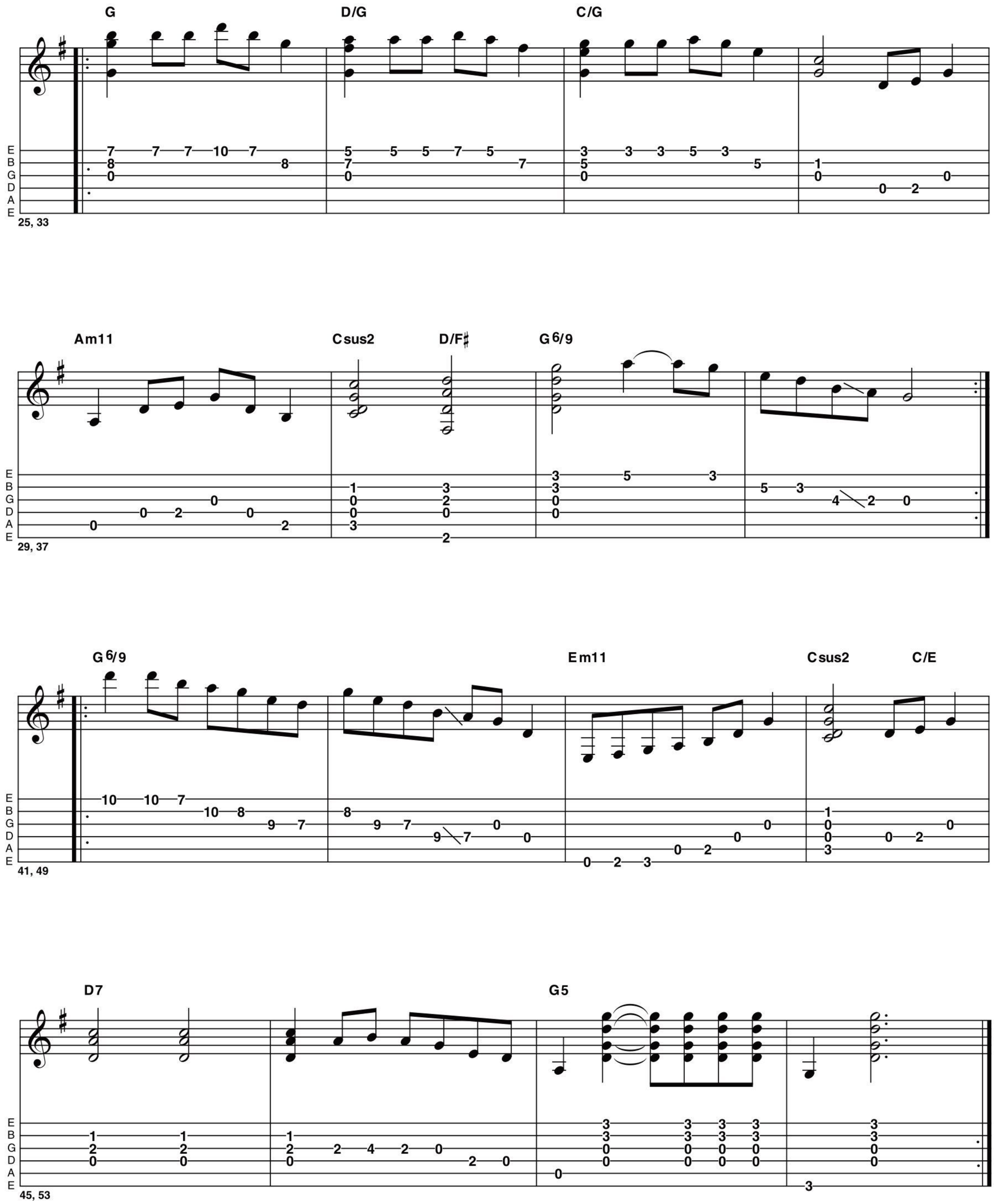
Maat 25-eind Deze sectie laat zien hoe Molly weg beweegt van de open positie en het hoger op de hals zoekt. Houd ook hier je pols los en soepel, en blijf neer- en opslagen consequent afwisselen. Focus met name op de synchronisatie tussen beide handen, aangezien dat de kern is van deze stijl.

DE KLASSIEKERS

Rickenbacker Deluxe Capri's

Deze Deluxe semiholle elektrische gitaren tonen het volledige creatieve talent van Roger Rossmeisl. tekst **Rod Brakes**

Rickenbackers Capri-serie van semi-holle elektrische gitaren verscheen in 1958 en bestond uit short- en longscale-modellen. Beide worden aangeduid met '300'-modelnummers. In het shortscale-kamp hebben we 310, 315, 320 en 325, in het longscale-kamp de 330, 335, 340 en 345, samen met de 360, 365, 370 en 375. Dat zijn drie Rick-stijlen, respectievelijk shortscale, standaard longscale en Deluxe longscale.

In elke stijl geeft de reeks van stijgende modelnummers de essentiële specs van een gitaar aan en wel in deze volgorde: twee elementen, geen vibrato; twee elementen met vibrato; drie elementen, geen vibrato; en drie elementen met vibrato. Dus bijvoorbeeld een 325 heeft drie elementen en een vibrato, een 330 twee elementen en geen vibrato en een 365 twee elementen en een vibrato.

In dit artikel kijken we naar de Deluxe longscale-modellen 360, 365, 370 en 375. In deze lijn kon ontwerper Roger Rossmeisl zijn creatieve talenten volledig botvieren op de iconische Rickenbacker Capri. Opvallende kenmerken zijn onder meer grote, driehoekige positiemarkeringen en bindingen rond body en hals (de standaard longscale-modellen 330, 335, 340 en 345 hebben positiestippen en geen binding). In 1958 werden ook equivalenten van de standaard en Deluxe-lijn ontwikkeld met grotere body's en één cutaway (modellen 330F t/m 375F).

Binnen enkele maanden nadat de longscale Capri's op de markt kwamen, veranderde de bediening van twee schakelaars (elementschakelaar en toon) en twee knoppen (volume en toon) naar de bekendere layout van één elementschakelaar en vier knoppen voor de regeling van volume en toon per element. Tegelijkertijd werd er een tweedelige slagplaat op verschillende hoogtes geïntroduceerd.

Een kleinere vijfde knop, 'blend', werd in 1961 toegevoegd. Dit vergrootte de geluidsmogelijkheden nog meer nadat een jaar eerder de Rick-O-Sound stereo jack op de Deluxe-modellen was geïntroduceerd. Ofschoon veel gitaristen alleen de mono jack bleven gebruiken, is de Rick-O-Sound-voorziening tot op de dag van vandaag een vast onderdeel van deze gitaren.

1961 was een belangrijk jaar voor de longscale doublecut Capri's: er werd een tweede halspen toegevoegd en de dikte van de body werd teruggebracht van 5,1 naar 3,8 cm. Tegelijkertijd werden de hoorns en de kop breder en zakte het middel van het instrument. Dit iconische ontwerp droeg er al snel aan bij dat Rickenbacker als een van 's werelds leidende bouwers van elektrische gitaren werd gezien. Terwijl het 330, 335, 340 en 345 model deze bodyvorm behielden, kregen de 360, 365, 370 en 375 bij een herziening in 1964 een afgeronde top. Een paar maanden later kwamen daar nog binding rond de klankgaten en zwart-wit geblokte binding aan de achterkant bij. Deluxe-modellen bleven op bestelling leverbaar in de platte top met binding-stijl van begin jaren zestig, aangeven met het achtervoegsel 'OS' wat voor 'Old Style' staat.

Standaard afwerkingen waren onder meer een naturel-optie, bekend onder de naam Mapleglo, en Fireglo, Rickenbackers beroemde kersenrode sunburst die de tweekleuren bruine sunburst uit 1959 verving. Dekkende kleuren werden in de tweede helft van de jaren zestig geïntroduceerd en omvatten onder meer Jetglo (zwart), Azureglo en Burgundyglo.

In 1970 werden 24-frets halzen standaard terwijl de grootste verandering tot dan toe qua geluid zich voordeed toen de klassieke lage-output 'toaster' singlecoils werden vervangen door voller klinkende Hi-gain enkelspoelselementen. G

Met dank aan Martin en Paul Kelly, auteurs van *Rickenbacker Guitars: Out Of The Frying Pan Into The Fireglo* (Phantom Books)

De ontwikkeling van de Rickenbacker Capri modellen

Voorjaar 1958
21 frets; 2-inch (5,1-cm) dikte; 'toaster'-elementen; eenlaags slagplaat; 2 'fornuis'knoppen; 2 schakelaars

Zomer 1958
Tweedelige slagplaat; 4 'fornuis'knoppen, 1 schakelaar; naturel en tweekleuren bruine afwerking

Eind 1958
Autumnglo(w) met bruine sunburst finish

Begin 1959
Fireglo(w) met kersenrode sunburst finish

1960
Kauffman Vib-Rola vervangen door Ac'cent vibrato; Rick-O-Sound jack

1961
Grote hoorns; lager middel; 1,5-inch (3,8-cm) dikte; bredere kop; blendknop; dubbele halspen

1964
Afgeronde tops zonder binding; zwart-wit geblokte binding aan de achterkant; klankgaten met binding; KK knoppen

Eind jaren zestig
Nieuwe afwerkingen: Jetglo (1966); Azureglo (1967); Burgundyglo (1968)

1970
24 frets; Hi-gain elementen

2022
300 Series 360- en W Series 360W-model beschikbaar

Deze 360 heeft een afgeronde top en Fireglo afwerking. Let op de kleinere blendknop

1959 Rickenbacker 365 Capri

1 SERIENUMMER
Eerste cijfer (2) geeft het aantal elementen aan, gevolgd door een V (vibrato) en drie cijfers (productienummer)

2 BODY
2 inch (5,1 cm) dik; 15,6 cm lang 'slash' klankgat; massieve, gelijmde achterkant; randen zonder contouren; uitsparing voor vibrato; binding langs top en achterkant; Autumnglo afwerking voor en achter

3 HALS
Gelijmd; 24,75-inch (629-mm) mensuur; driedelig (esdoorn/noten/esdoorn) met noten kopzijkanten; 21 frets; palissander toets met binding en grote, driehoekige positiemarkeringen; finish met verloop

4 HARDWARE
Kauffman Vib-Rola; Kluson Deluxe stemmechanieken; afstelbare brug met zes afstelbare zadels

5 PLASTIC
Goudkleurige splitlevel plexiglas slagplaat; goudkleurige plexiglas halspenplaat met zwart Rickenbackerlogo; vier 'fornuis'knoppen

6 ELEKTRONICA
Twee 'toaster' enkelspoelselementen; driestandenelementschakelaar; volume- en toonpot per element; standaard mono jackuitgang aan de zijkant

Niks dan licks

Fris en afwisselend: zes licks, van makkelijk tot gemiddeld en gevorderd. tekst **Jamie Hunt**

MAKKELIJKE LICKS VOORBEELD 1

SCOTTY MOORE

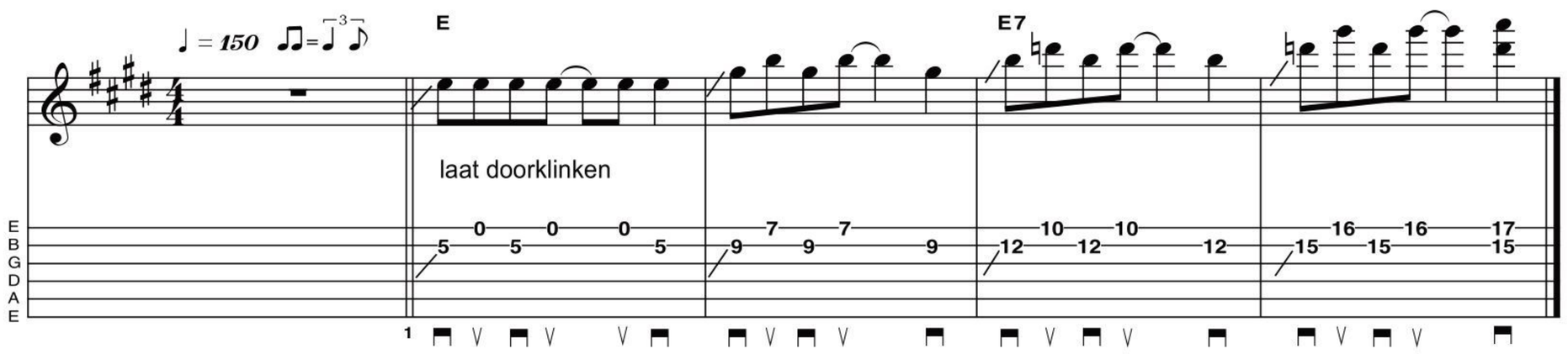

In deze lick bestuderen we Scotty's gebruik van tweeklanken over twee snaren om een stijgende melodische frase te creëren. In dit geval mikken we op omkeringen van een E of E7 akkoord. Druk elke toon op de tweede snaar in met je middelvinger. Dat helpt de lick bij elkaar te houden terwijl je naar elke nieuwe positie op de hals schuift. Voor een authentieke rock 'n' roll-sound kies je je brugelement, een beetje vervorming op je versterker en een korte slapbackdelay.

MAKKELIJKE LICKS VOORBEELD 2

MATTHEW FOLLOWILL

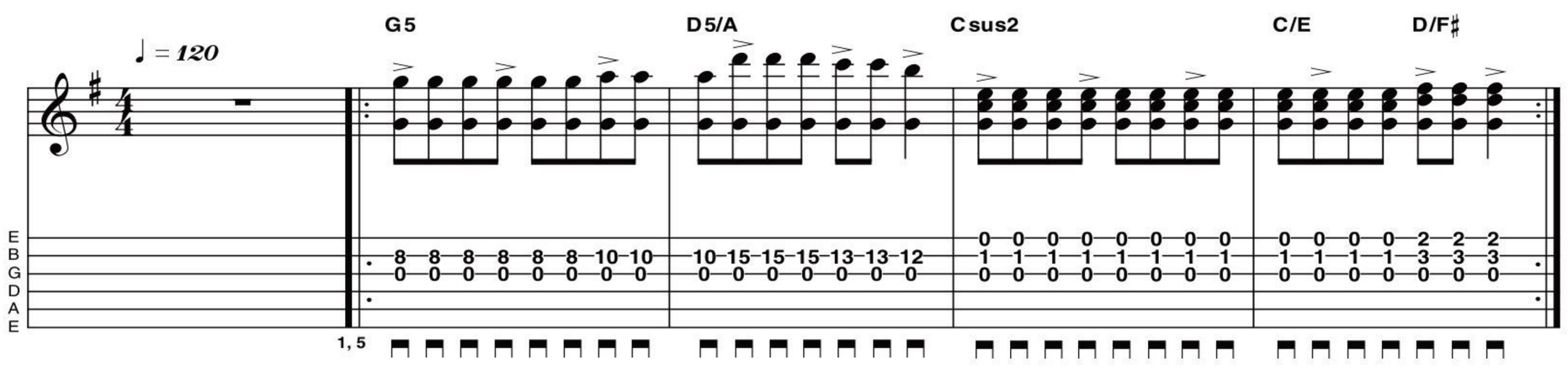

In deze riff in de stijl van Kings Of Leon speel je een melodie op de tweede snaar terwijl de losse derde snaar meeklinkt en de frase body en textuur geeft. In de laatste twee maten voeg je daar de losse dunste snaar aan toe voor meer harmonische diepte. Speel alles met neerslagen van je plectrum en let op de geaccentueerde noten. Het ritmische patroon dat zo ontstaat stuwt de lick steeds naar voren. Voor partijen als deze kiest Matthew zijn brughumbucker, een crunchy overdrive van de versterker en een beetje reverb.

GEMIDDELDE LICKS VOORBEELD 3

GEORGE HARRISON

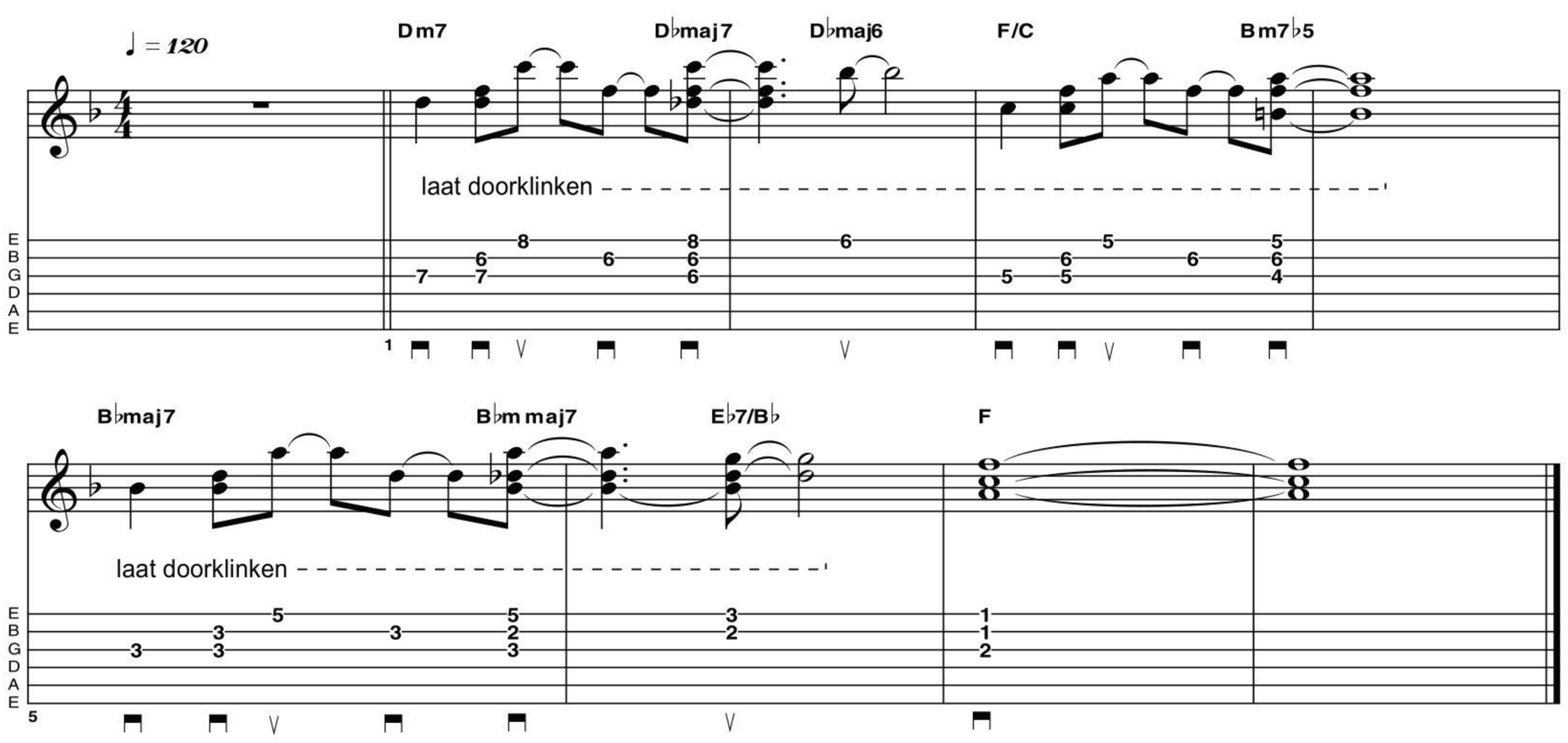

Harrison speelde graag doorgangsakkoorden die ontstaan door een chromatisch dalende baslijn. Zo krijg je een soepele verbinding tussen het ene akkoord en het daarop volgende, terwijl de muziek ook spannender wordt. Let goed op het dramatische effect van de interne melodieën die ontstaan door deze stemvoering, terwijl de akkoorden steeds lager op de hals terechtkomen. Kies je middenelement voor warmte en definitie, ga voor een cleane sound op je versterker en voeg wat chorus toe.

GITARIST EXTRA

Audiovoorbeelden bij de workshop op Gitarist Extra

www.gitarist.nl/extra

GEMIDDELDE LICKS VOORBEELD 4 TOMOYASU HOTEI

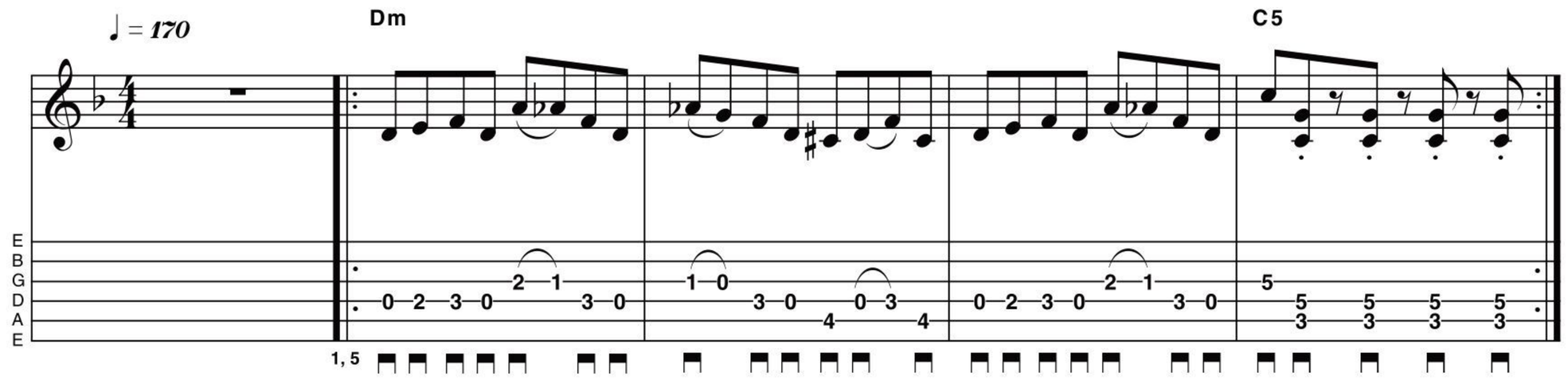

Hotei creëert zijn eigen vorm van J-rock door Japanse pop te combineren met westerse rocktechnieken. Speel deze riff met neerslagen van je plectrum zodat alle noten even hard klinken en even lang duren. Let op de hammer-ons en pull-offs in de maten 1-3 omdat ze de flow van de frase versterken en je plectrumhand af en toe rust geven. Hotei gebruikt de brughumbucker en flink wat gain voor een vervormde sound. Heb je een octaverpedaal, stel dat dan in op een octaaf boven je gitaartonen voor een dikkere sound.

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 5 JOE PASS

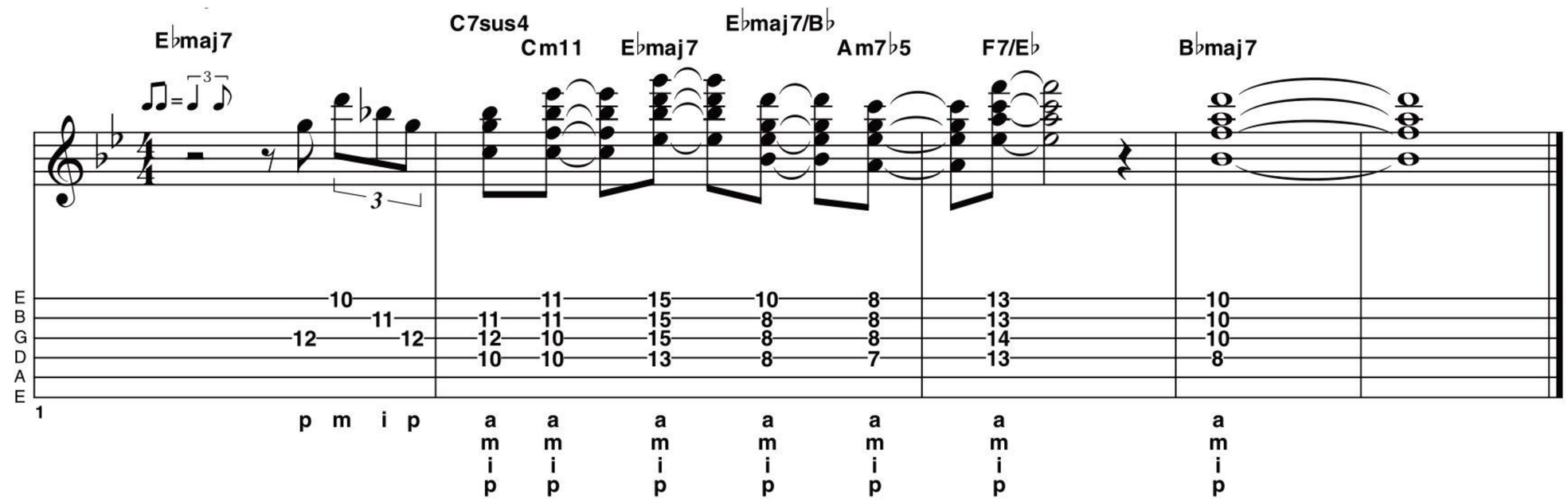

Deze oefening demonstreert Joe's snelle akkoordmelodieën. We houden de melodie op de eerste snaar terwijl we een II-V-I akkoordenschema in B♭ spelen. Neem de tijd om elke greep goed in de vingers te krijgen, anders zal deze riff nooit soepel klinken als je hem op de juiste snelheid speelt. Joe speelde met zijn vingers en koos het halselement voor een warme, ronde sound. Als je gitaar te scherp en modern klinkt voor deze stijl, draai dan de toonregelaar een stuk terug.

GEVORDERDE LICKS VOORBEELD 6 FRANK ZAPPA
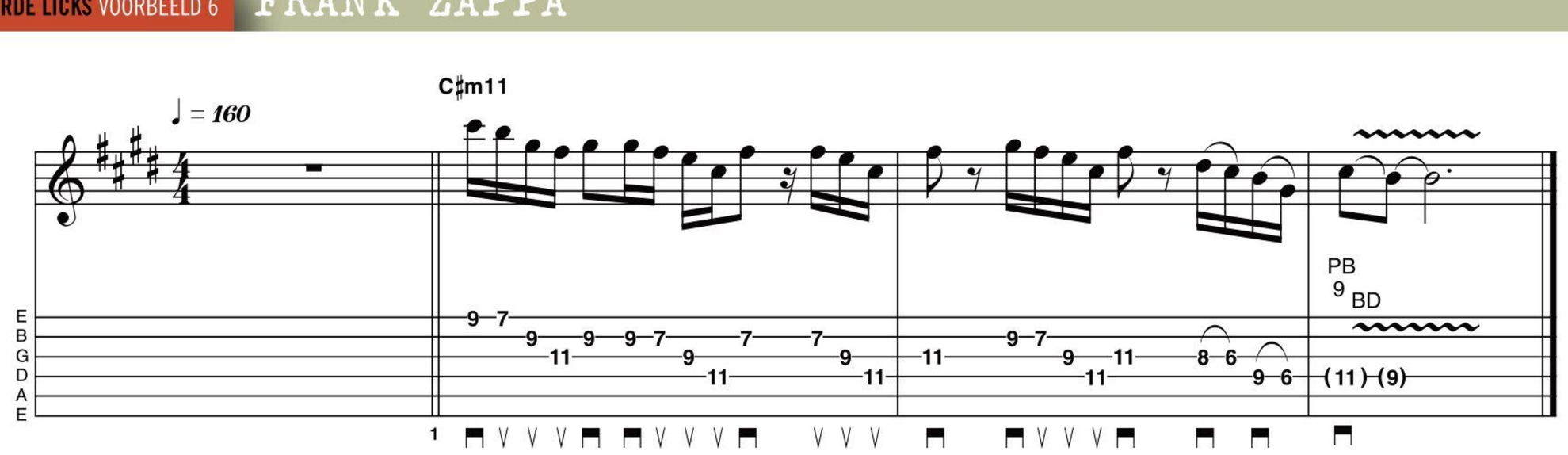
Deze riff maakt gebruik van verschuivingen in het ritme van de herhaalde melodische figuur in maten 1 en 2. Zappa speelde vaak tonen uit de pentatonische toonladder over drie naast elkaar gelegen snaren met één opgaande beweging van zijn plectrum. Zo kon hij snel en strak groepjes noten spelen. Kies het halselement voor een warm geluid en medium vervorming van je versterker. Voor een authentieke fuzzsound kun je eventueel nog een overdrive tussen je gitaar en amp aansluiten.

IN DE BU

01

02

03

04

05

06

07

08

URT

09

15

10

16

11

17

12

18

13
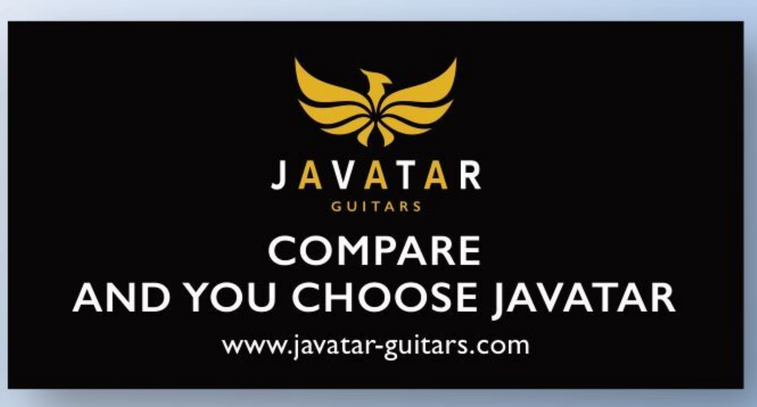
19

14

20

AQUARIUM SESSIONS

-MINICONCERTEN
-INTERVIEWS
-TUTORIALS
-EN MEER.

ABONNEER JE OP ONS YOUTUBE-KANAAL!

www.youtube.com/c/aquariumsessions

Een project van Musicmaker, Gitarist, Slagwerkkrant, De Bassist en Interface

YouTube

Mede mogelijk gemaakt door Q-Factory Amsterdam. Powered by Audient, Auralex, Blue, Bose, Tama, Pro Tools

Gitarist | Events

Amsterdam Guitar Heaven afgelopen november was fantastisch. Op naar de volgende editie dus, op 26 november. Maar eerst nodigen we jullie als partner van Guitar Summit uit om naar Mannheim af te reizen, 9-11 september. Al heel snel is er de Muzikantendag in de Melkweg, Amsterdam, ook niet te versmaden voor elke zich respecterende muzikant! Met Gitarist zijn we partner!

Muzikantendag
Zaterdag 7 mei, Melkweg/Cinecenter Amsterdam

Kort na de deels gestreamde Muzikantendag op 27 november komt er op zaterdag 7 mei alweer een nieuwe editie, maar nu op volle stoom, inclusief de natuurlijk altijd superbelangrijke demospreekuren.

Geef je muziek een boost en kom naar Amsterdam op zaterdag 7 mei. Die dag kun je veel opsteken over zowel de artistieke als zakelijke kant van de muziekindustrie. Bij de flitscolleges en panels kom je alle ins en outs van de muziekindustrie tegen. Het precieze programma van deze Muzikantendag is bij het ter perse gaan van deze Gitarist nog niet bekend, maar een aantal interessante onderwerpen kunnen we al noemen.

Joris Feiertag en vele anderen

In een aparte zaal presenteert ons zusterblad Musicmaker een aantal items en panels als extensie van het magazine; onderwerpen die in het blad aan bod komen in een live-setting! Producer/drummer Joris Feiertag laat in zijn clinic van alles voorbijkomen over hedendaags producing, beats maken en ‘gewoon’ drummen (zoals bij Kraak & Smaak).

Candy Dulfer

Misschien is zij wereldwijd wel de bekendste Nederlandse muzikant van haar generatie. Wie kan bijvoorbeeld zeggen dat ie met Prince op tour is geweest en op zijn albums te horen is? Ook haar eigen albums verkochten over de hele wereld. Rita Zapora gaat haar interviewen over haar carrière.

Demospreekuren

Pitch je muziek bij meer dan 75 muziekprofessionals. Boekers, managers, labels, journalisten, publishers, pluggers, radiomakers, producers en programmeurs zitten bij het Demospreekuur klaar om jou te ontdekken en je feedback te geven. De eerste demosprekers zijn bevestigd: Massive Music, ADE, BMG, LAB Music, V2 Records, Friendly Fire, Excelsior Recordings, Warner Music Benelux, 3voor12, AT Bookings, Motel Artist Management, CTM, Sony Music Publishing, Cloud 9 Music, Greenhouse Talent, Universal Music, Phonic Artist Management en Popronde. Er is ruimte voor maar liefst 800 demobesprekingen, maar wees er op tijd bij!

En verder

Verder is er een **panel over radio** met o.a. Menno Visser (VPRO muzieksamensteller) en Hugo Schaap (NPO 3FM), de man achter 3FM-talent. Lars Kelpin leidt een **panel over geld verdienen en deals**, en bij **Music Rights on Tour** vertellen Buma, Sena en Norma o.l.v. Martijn Crama over rechten.

Muzikantendag 2022
Zaterdag 7 mei, 11:00-18:00 uur
Melkweg, Lijnbaansgracht 234a, 1017 PH Amsterdam
Kaarten kosten € 15,- (excl. € 2,25 servicekosten) en zijn te koop via **ticketmaster.nl**. Ben je lid van Buma, dan krijg je gratis toegang. Meld je dan wel even aan via **bumastemra.nl**.
muzikantendag.nl
musicmaker.nl/events

Aquarium Sessions presenteert M ft. M

Marike Jager & Martijn Bosman

VIDEOSERIES

In de komende editie van Gitarist vind je een interview met Marike Jager, waarin ze verhaalt over haar nieuwe project met drummer Martijn Bosman: M ft. M. Bij ons op de redactie speelden ze drie nummers en die aflevering van de Aquarium Sessions kun je bekijken via Gitarist.nl of het YouTube-kanaal van Aquarium Sessions.

De muziek van M ft. M is anders dan we van Marike Jager gewend zijn. Ze laat haar Fender Musicmaster harder scheuren dan normaal met hier en daar zelfs wat Captain Beefheart-achtige riffs. Martijn weet altijd een interessante, niet-doorsnee ritmische basis te creëren en maakt ook veel gebruik van eigengemaakte samples. De sound is dus wat experimenteler en de composities wat fragmentarischer van aard, maar Marike's karakteristieke stem en feilloos gevoel voor melodie zorgen voor sublieme indie-popsongs die hinten naar St. Vincent, Talking Heads en Fiona Apple.
M ft. M speelt drie nummers tijdens de Aquarium Sessions en licht de sessie toe in een video-interview. Marike Jager vertelt daarin hoe de manier van werken met Martijn uitpakte voor haar: "Ik vond het super-inspirerend om op basis van ritme en sounds iets te maken. Het beperkt heel erg en daardoor ben ik anders gaan schrijven. Normaal zit je met een gitaar op schoot en dan speel je ook wel ritme, maar héél anders. Dit is veel dwingender, op een heel positieve manier!"

Fred van Diem

Aquarium Sessions is een project van Gitarist en onze collega-magazines. In ons redactiekantoor is een kleine ruimte die vanwege de grote ramen bekend staat als 'het aquarium'. We organiseren daar regelmatig Aquarium Sessions: miniconcerten, video-interviews en tutorials met interessante muzikanten.
gitarist.nl/events
youtube.com/c/aquariumsessions

Guitar Summit

9-11 september 2022 in Mannheim

De Guitar Summit in Mannheim is binnen een paar jaar uitgegroeid tot de grootste gitaarshow van Europa. In 2022 zijn we met Gitarist en onze collega's van De Bassist voor het eerst partner van deze beurs.

Wat kan je verwachten?

- Beurs met gitaren, bassen, amps en effecten
- Academy & Workshops
- Electric & Acoustic Parties
- Amp World - Boutique Area – Pedalshow
- D.I.Y. - Flea Market

We bezochten eerder deze werkelijk geweldige show met 129 workshops, 248 standhouders, 473 merken en twee concertavonden. Ondanks die veelheid bleef de sfeer gemoedelijk en intiem. Komende herfst zullen we er met ons hele team zijn en natuurlijk de nodige bijdragen aan de Summit geven.
De eerste workshoppers zijn al bekend gemaakt: Bill Kelliher (Mastodon), Jeff Loomis (Arch Enemy), Henrik Linder (Dirty Loops), Jon Gomm en Gus G.

Let wel: Mannheim is vanaf Utrecht nog geen 4 uur met de trein, zonder overstap, en de Rosengarten is op loopafstand van het station. Met de auto is het een kleine 5 uur rijden (en vanaf Maastricht is het 3½ uur).
Dagticket € 29,-, 3-dagen ticket € 39,-
9-11 september, Guitar Summit, Rosengarten, Mannheim
gitarist.nl/events

Amsterdam Guitar Heaven

zaterdag 26 november, Q-Factory

De editie Amsterdam Guitar Heaven 2021 was fantastisch. Zinderende workshops voor gitaar en bas, een goed gevulde Gearshow Gitaar & Bas en een mooi slotconcert. Zet de datum van de komende editie vast in je agenda: zaterdag 26 november!

We organiseren deze dag samen met onze collega's van De Bassist, Guitar Matrix, Gitaarschool Nederland en EGTA.
zaterdag 26 november, Amsterdam Guitar Heaven, Q-Factory, Amsterdam
gitarist.nl/events

AMSTERDAM GUITAR HEAVEN

SERVICEDESK

Neem nu een jaarabonnement op **Gitarist**
En krijg er een mooi welkomstcadeau bij!

12 edities voor € 69,90

Dat is 20% korting op de losse nummer prijs

Plus naar keuze een van de items hieronder afgebeeld – of een ander cadeau dat je op Muziekmagazines.nl kan uitkiezen!

Gitarist stuurt je een welkomstcadeau op als je nu een jaarabonnement (12 edities) neemt! (zolang de voorraad strekt)

Kies een van de volgende cadeaus:

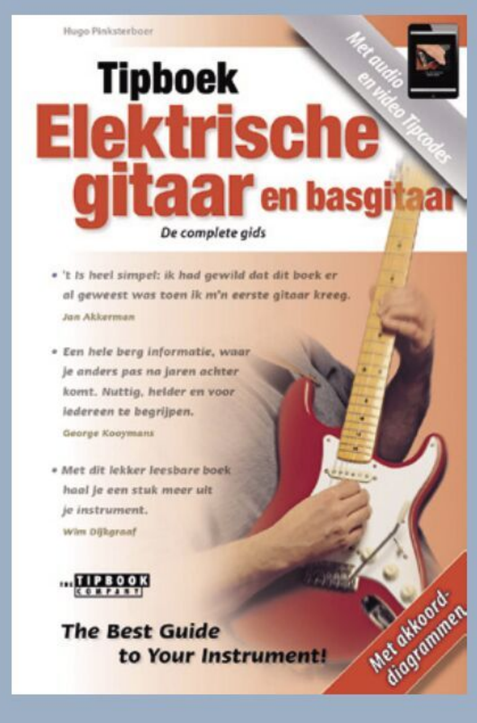

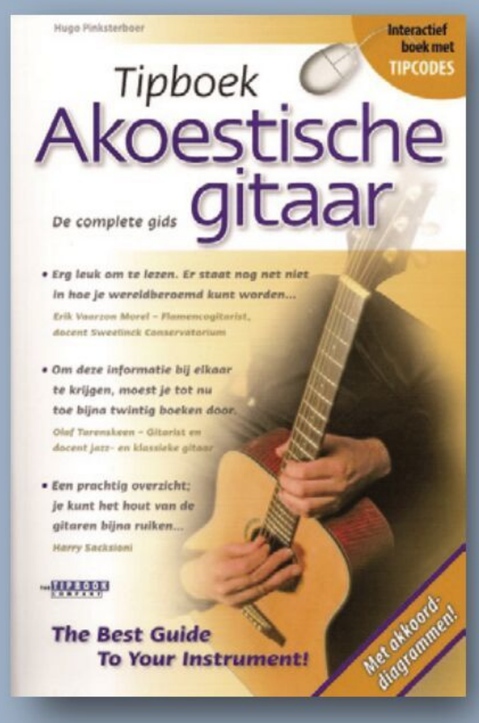

Acoustic. The Acoustic Guitar Player's Guide (t.w.v.€19,90, 116p), **Tipboek Elektrische Gitaar** (t.w.v. € 17,50, 250p), **Tipboek Akoestische Gitaar** (t.w.v. € 17,50, 256p), **of een jaarabonnement** (6 edities) **op Musicmaker** (t.w.v. € 29,90).
Let wel: je zit nóóit vast aan een abonnement; je kunt altijd opzeggen als de abonnementsperiode verlopen is!

Bestel nu! Ga naar:

muziekmagazines.nl/gitarist
of bel 020 675 5308.

MIJN GITAARWERELD

Ik heb een goed instinct voor welke sounds werken voor een overdub. Ik ben altijd wel in staat een geluid te vinden dat bij een bepaalde partij past. Meestal hoor ik die partij eerst in mijn hoofd en dan denk ik: dat zou goed werken met een MXR flanger. Of: het Carl Martin chorus-pedaal met een heel lage snelheid zou de klus klaren.

Ik heb veel een Yamaha SG-1000 gebruikt op het album. Rond 1980 waren een hoop innovatieve gitaristen overgestapt op de SG(*-1000)*: John McGeach (*Siouxsi and the Banshees*), Andy Partridge van XTC, Stuart Adamson van Skids. Ze doen wat een Les Paul doet, maar met een ander soort articulatie. En de elementen zijn iets meer hifi. Ze waren prachtig gebouwd en dwingen me heel precies te spelen.

Toen ik van school ging was er een nieuwe beweging van mensen als Will Sergeant (*Echo & The Bunnymen*) en Robert Smith (*The Cure*) die hetzelfde dachten over geluid en dat was anti-rock. Maar we wilden ook mysterieus klinken en, mag ik het zeggen, underground druggy. Met ander woorden: het ging niet over mooi en netjes wezen enkel omdat je clean speelde.

Voor mijn elektrische 12-string-geluid heb ik een Gibson EDS-1275 dubbelhals gebruikt. Ik ontdekte hem toevallig toen ik 'Inception' (*met Hans Zimmer*) aan het opnemen was. De combinatie van de dunne en extra brede SG-body en de humbuckersound zorgt voor een donkerder, dieper geluid. Plus je kunt de andere, niet gebruikte helft van de gitaar mee laten klinken in een open stemming, wat goed werkt op hoge volumes.

Als ik in hoog tempo nummers aan het schrijven ben en veel plezier beleef aan het creëren, is alles in mijn leven daaraan ondergeschikt. Ik word helemaal gefocust en single-minded. Ik weet niet hoe goed dat voor je is als mens. Maar zo was ik al als kind en moest ik zijn om dit dubbelalbum te maken.

Je hoort echo's van wat ik gedaan heb in wat sinds een paar jaar dream-pop heet - maar dan met een andere draai die mensen eraan geven. Het is een gemoduleerd, helder klinkend geluid, vrij dromerig. Het is ook een statement: me afzetten tegen alles wat te vervormd is. Ik zie het echter niet als netjes. Iets als *Headmaster Ritual* (*van The Cure*) of *The Messenger* vind ik heavier dan bands die denken dat ze Led Zeppelin zijn.

Johnny Marr

Johnny Marr is een inspiratie voor talloze gitaristen. In de 35 jaar na het einde van The Smiths heeft hij aan vele bands en projecten een bijdrage geleverd en sinds tien jaar heeft hij ook een solocarrière, die wordt voortgezet met zijn nieuwe album 'Fever Dreams Pts 1-4'.

tekst **Rod Brakes** foto **Joby Sessions**

BASSICS

WWW.DEBASSIST.NL

Proefabonnement zonder verplichtingen:
2 nummers in de bus voor € 12,50
muziekmagazines.nl/debassist

DE BASSIST. BASSICS.

Mag. App. Site. Social. Video. Events.

Gitarist Adverteerdersindex

Algam	18	Kees Dee	62
Best Acoustics	13	Key Music	28/62
De Snaar	62	Lefty Guitars	62
Diamond Guitars	62	Lord Of The Strings	62
Dijkman	62	Mainstreet	62
EMD	37	MOJO	66
Fender	68	Muziekmagazines.nl	50
Gitaarschool Apeldoorn	62	North End Music	62
Gitaarschool Nederland	37	PRS	33
Gitaarshop Heemstede	62	Sacksioni	62
Gitarium	62	Star's Music	47/62
Gretsch	03	Sound Service	15
Guitar Shop Delft	62	The Music Alliance	08
Guitarshop Apeldoorn	62	Thomann	20/21
Hohner	17	TFOA	53/62
Homestead	62	Van De Moer Instrumenten	62
Hoshino	02	Voerman & Meyer	67
Jackson	24		

FANTOMEN

CUSTOM

On Tour with Ghost

Photo © Ryan Chang

Hagstrom

www.hagstromguitars.com

Distribution for Belgium, Luxembourg and the Netherlands: MUSIK MEYER GmbH · MUSIK MEYER Benelux · Industriestraße 20 · 35041 Marburg · Germany · www.musik-meyer-benelux.com

SPACE-AGE COLOURWAYS. OTHERWORLDLY SHAPE.

SUPER MASSIVE SOUND.

Fender

PLAYER PLUS

METEORA

HH IN SILVERBURST

FENDER (standard and in stylized form), METEORA, and the distinctive headstock shapes commonly found on the FENDER® instruments are trademarks of Fender Musical Instruments Corporation and/or its affiliates, registered in the U.S. and other countries.